

צילום: שמעון רוקאץ'

כתבות

14 | פירסום ראשון: רשימת ליבאוייטש השניה

סדרת פרקים מרשימה נכלאה של אדמו"ר הריני המהארת את שנים ילדותו בליבאוייטש

22 | המהפהכה של הרבי: בדיקת התפילים והמזוזות

סקירה מתרתקת על המהפהכה שחולל הרבי מאי יצא לכני שלושים שנה במבצע מזווה

30 | למה נסעים למלאך המשיח?

יכן זה יש כל כך הרבה מרצו לנטוע בשעה שלא רואים שם גלוים?

34 | סיפורים על הרבי ששמעתו במרומים...

שני סיפורים שמשמעותם מארה"ב לארץ הקודש ועוד אחד בmoment ביציאה מסודה התעופה...

38 | \$21,000,000 ולך אחד ברוד...

סיפור מדהים על אמונה וביתחון בהתפסות הבטהתו של הרבי למרות כל הסיכויים

44 | התמימים – הארה וגילוי דמשיח צדקנו

צרור סיפורים על היחס הייחודי של הרבי מלך המשיח לתומכי תמים ולתלמידי התמימים

48 | בית מדרשו של בעל שם טוב הוקם מחדש

כתבה מצולמת עדות 'חיה' ומרטיסטות-לב לחידוש מקום הקודש מוגש ליום הבahir ח' אלול

54 | שלוש שאלות ופתרון כאוב

סיפור לה' אלול יום הולת רביינו הוקם

מודדים קבועים

7 | דבר מלכות

10 | לוח שבועי

11 | דבר המערכת

12 | הפרשה החסידית

13 | מאוצר המלך

18 | התווועדות חסידותית

58 | יומנו של תמים ב-5777

60 | על הפרק

64 | מהנעשה והנשמע

75 | חסידים... אין משכחה

בית מישיח

משרדי ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-0909

טלפון: (718) 778-8000

סוכריות: שלוחה 240

מחנה: שלוחה 244

שירות: שלוחה 222

סמייניות: שלוחה 242

סוחנות: שלוחה 241

חסידים... אין משכחה: שלוחה 204

fax: (718) 778-0800

דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915

טלפון: (03) 9607-290

סוכריות: שלוחה 0

סמייניות: שלוחה 2

סוחנות: שלוחה 3

עריכה וודשות: שלוחה 4

fax: (03) 9607-289

b_moshia@netvision.net.il

דואר אלקטרוני: b_mm@netvision.net.il

מחלקת טנויות: bm

מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוצאי לארץ

מרכז ברכ"ה העולמי לקליטת פצי' מישיח

משתתפים בעריכת

מכתב מעגנון הכהן הנדול

שלום יעקב חזן

שוך המהדרה האנגלית

ברוך טרכר

צלם מושכנת

דב יצחקי

אין המפרט אחראי לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

©

Copyright 2003 by Beis Moshiach Inc

לע"ג הרב רחמים בר' יעקב אנשיין ע"ה

"תומכי תמיימים" קשרורה עם ביאת המשיח

כיוון שב"עקבות משיחך"
ישנם אלו "אשר חרפו
עקבות משיחך", יש צורך
בצבא מיוחד בעל כחות
מיוחדים שילחם עמהם
יבטלם, וזהו תפקידם של
תלמידי התמיימים, "חייבי
בית דוד", אשר, על-ידי
עבדתם בגilio והפצת
אור החסידות פועלים
ביאת המשיח בפועל ממש
• משיחת ליל ועש"ק פ'
תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ט
- בלתי מוגה

בפועל ממש, וכಹמשך סיום הכתוב (לאחר "אשר חרפו עקבות משיחך") – "ברוך הוא לעולם אמן ואמן".
 ומזה מובן שהتأسيس יישיבת תומכי ישראל (כמו העניין ד"ק יסודא סירה באשלמותא") – דרכ' שהتأسيس היישיבה הייתה קשורה עם הליכה על ה"אולה" של אבותינו הקדושים, והיתה קשורה גם עם שמחת הנישואין של בנו יחיזו, כי"ק מוחץ אדמור' (שminiyo למנהל-פועל), מ"מ, להיותה קשורה עם ביתאת המשיח וגאותם עם ישראל (כ"ל), היה עניין כללי שישיך לכל אחד ואחד מישראל וכלל ישראל, בידוע שהחידוש דגאולה העתידה לבוא לגבי הגאותם של פנוי-זה, שאיפלו יהודי אחד לא ישאר בגלות, כי, אצל כל בני-ישראל ממש, יהיו שינוי עיקרי מנצח של גלות למצב של גאולה אמיתית ושלימה.

ב. והדגשה מיוחדת בשנה זו – צ"ב (שנמאורה ונדרסה עד הפעם על-ידי כי"ק מוחץ אדמור' נשיא דורנו) בענין "כל היוצא ללחמת בית דוד", שבה נتابאר תפקידם של תלמידי התמיימים, ונקודת הדברים –

העתיקת היישיבה לארצות-הברית קשורה עם הפצת המיעינות חוצה (תפקידם של תלמידי התמיימים) **בחזי כדור התחתיו**, מזדובר כמה פעמים אודות החידושים שבדבר, על-פי הפתגס הידוע שמתן-תורה לא ה'י בחזי כדור התחתיו, ובמילא, ההעלם וההסתור שבו גדול יותר מאשר מעינותיך חוצה).

א. עניינו של חמישה-עשר באלו – שבו קיימת סירה באשלמותא", וכיון שישראל "odomim�לבנה" ו"monin�לבנה", מובן, שככל העניים השיכים לבנה, מולד הלבנה בראש חדש, וכן שלימוטה הלבנה בחמשה-עשר בחודש, יש דוגמתם בעבודה הרוחנית דכל אחד ואחד מישראל וכלל ישראל, ועל-דרך-זה בוגר לחמשה-עשר – שלימוטה העבודה חדש אלול, וכמרומז גם בהקבילות דחמשה-עשר באלו – ביום השבעה – באותו יום שבו חל ערב ראש השנה, סיום וחותם (גמר ושלימות) חדש אלול.

ובודורות האחרוניות ניתוסף עוד עניין מיוחד בחמשה-עשר באלו – ביום התיסודות יישיבת תומכי תמיימים על-ידי כי"ק אדמור' (מההורש"ב) נ"ע, ומהנהלה בפועל, בנו יחיזו מללא מקומו, כי"ק מוחץ אדמור' נשיא דורנו.

והענין בזה: אע"פ שבזמן הוא היו ריבוי ישיבות (ו尤וד יותר ישיבות עתה), הרי, ידועה השicha של כי"ק אדמור' נ"ע (שנסורה ונדרסה עד הפעם על-ידי כי"ק מוחץ אדמור' נשיא דורנו) בענין "כל היוצא ללחמת בית דוד", שבה נتابאר תפקידם של תלמידי התמיימים, ונקודת הדברים – שכיוון שב"עקבות משיחך" ישנים אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", יש צורך בצבאו מיוחדים שלחים עמהם מיום אחד כלות מיעינות חוצה (תפקידם של תלמידי התמיימים, וזהו תפקידם של תלמידי התמיימים, "חייבי בית דוד", אשר, על-ידי בעודתם בגilio והפצת אור החסידות (יפווץ מעינותיך חוצה) פועלים ביאת המשיח

ומובן גם, שכל האמור הוא לא רק בונגיגות לתלמידי תומכי תמיינים בהוה, אלא גם לתלמידי תומכי תמיינים שנדמה להם שיש בכך שלימודם בתומכי תמיינים הוציאו שמי – כי, "קדושה לא זהה ממקומה", ובמילא, נשארים תלמידי תומכי תמיינים כל משך ימי חייהם, ועד"ז בוגר כל אלו שיכנסו לתומכי תמיינים, כולל גם להסניפים החדשניים דתומכי תמיינים שיתופסו במשך הזמן, בהסתמך הנהלת תומכי תמיינים המרכזית.

ה. יש להוסיף בהתעוררות לקיום הדברים בפועל ממש:

א) כדי ונכון שידפסו עזה"פ שיחת הנ"ל, אשר, מطبع בני-אדם שדבר הנדפס חדש (אע"פ שנדפס בעבר) יש בו מעין החביבות דחידוש גמור, ובפרט שמאז, שנדפסה ונתרפסמה שיחת זו בשנים שלפני, נעשה הפסיק הכי גדול (מאיו סיבת שתהיה) בקריאת ולימוד השיחת, ואוכו"כ בה לימוד המביא לידי מעשה... (כ"ק אדמור"ר שליט"א חיה, ואמր): אין צורך לדבר אודות ענן שהי שלא כדרוש, כי אם, שמאן ולהבא ישתדלו באופן ד"כפלים לתושייה" בכל הקשור לקיום דבריו כ"ק אדן"ע אודות תכליתה ומטרתה של הישיבה.

ב) וכדי גם שייצינו תאריך זה על-ידי חגיגת **מיוחצת**, בטבע בני-אדם שחגיגה מיוחדת מוסיפה חיות כוי – החל מיום ט"ו אלול עצמו, וכן ביום שלאח"ז, עד לח"י אלול, שבו היתה התחלת הלימוד בישיבה (בפעם הריאונה), ואוכו"כ בימיינו אלה, לאחר ריבוי השיחות אודות ח"י אלול, החל מהפירוש ד"ח"י אלול, שמכניס חיות בכל ענייני העבודה דאלול, ג' הקווין דתורה עבודה (תפלה) וגם"ח, תשובה וגאולה (כמרומז מזמן התיניסות הישיבה על-ידי כ"ק אדן"ע, שאזוי היא המנהל-פועל כ"ק מוח' אדמור"ר, וגם לאחרי הסתקלות כ"ק אדן"ע, שבנו יחדיו כ"ק מוח' אדמור"ר נעשה מלא מוקומו בתור נסיא ישראל, המשיך להיות מנהל-פועל דישיבה, גם לאחרי שמיינה את חתנו המבוגר, חתנו כבונו, גיסי, לנחל את הישיבה בפועל, גם אז נשאר הוא, כ"ק מוח' אדמור"ר, המנהל-פועל בפנימיות, כל משך ימי חיוו, וגם לאחרי הסתקלותו, וכן לאחרי שאמ חתנו (שנתמנה על ידו לנחל הישיבה) נמצאה בעלמא דקשוט [שגם אז נשכח פועלתו בהישיבה ככל התלויה בו, ובפרט שבעלמא דקשוט ישנה האפשרות להתבדר ולשאול אצל המנהל-פועל, כ"ק מוח' אדמור"ר] –

ויתן לחכם ויחכם עוד – שכל אלה שיתעסקו במסירה ונתינה (וז"יך ארינווארפנ") עם כל ה"שטרותם" וה"ברען", עם כל הפנימיות והחוויות בו, בודאי יוסיפו כהנה וכנהנה, ובלשון חז"ל בוגר לחמשה-עشر באב – שבו מתחילה ההכנה לחמשה-עشر באול, שלושים יום לפנ"ז – "דמוסיך יוסיף", "יוסיף חיים על חייו", ובפרט שענין זה נאמר בוגר להוספה בלימוד התורה, ואוכו"כ ההוספה בפנימיות התורה, שהיא

בעמדנו ביום ט"ז אלול שבנו नח"סדה היישיבה, יש להוסיף בכל ענייני העבודה הקשורים עם התיניסות היישיבה, שכללותם ועיקרם – הפקת המעינות חוצה, שע"זathi מר דא מלכא משיחא

יש להוסיף בכל ענייני העבודה הקשורים – עם התיניסות היישיבה, שכללותם ועיקרם – העילוי דשנת הארבאים, ש"קאי איניש אדעת"י דרבבי", ניתוסף גם העילוי דשנת החמישים – "יובל", מבואר בספרים גודל מעלת ה"יובל".

בחצי כדור העליון, ואעפ"כ, ב"עקבות מיוחץ" נעשה הגילוי דהפקת המעינויות בחוצה גם בחצי כדור התחתון, כולל ובמיוחד – על-ידי פעולתם ועובדותם של תלמידי התתchosון, "חילוי בית דוד", בחצי כדור התחתון, שכן, פירסם והדפיס כ"ק מוח' אדמור" נושא דרונו שהוא הנ"ל לאחר בואו לחצי כדור התחתון.

ובזה ופה ניתוסף עילי וחידוש מיוחד בקשר עם שעת החמישים, היינו, שנוסף על העילוי דשנת הארבאים, ש"קאי איניש אדעת"י דרבבי", ניתוסף גם העילוי דשנת החמישים – "יובל", מבואר בספרים גודל מעלת ה"יובל".

ג. ויש לקשר זה עם פרשת השבוע – "כי תבוא אל הארץ גוי ולקחת מרראשית כל פרי הארץ וגוי", מצות ביכורים: "מרראשית כל פרי מצות ביכורים היא – "מרראשית הארץ", ובזה גופא "מרראשית ולא כל ראשית", "ראשית שבראשית".

יש לומר, שבזה מרמז גם העניין **דפניותות התורה** – כי, התורה נקראת "ראשית", ובתורה גופא ישנו ה"ראשית שבראשית" (ה"פרנס") – **פניות** התורה.

ועפ"ז מובן הקשר והשייכות להחידושים שנעשה על-ידי התיניסות ישבת תומכי תמיינים – שהgiloi דפניות התורה, מזמן התיניסות הישיבה על-ידי כ"ק אדן"ע, שאזוי היא המנהל-פועל כ"ק מוח' אדמור"ר, וגם לאחרי הסתקלות כ"ק אדן"ע, שבנו יחדיו כ"ק מוח' אדמור"ר נעשה מלא מוקומו בתור נסיא ישראל, המשיך להיות מנהל-פועל דפניות שבראשית", נמשך וזהר הgiloi דפניות התורה, כיודע ש"זוקא בדורות אלו האחראונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה", ובפרט לאחרי הגולה ד"יט כסלו שאז התחיל עיקר העניין ד"יפוצו מעונייניך חוצה", שע"ז מתבטל העניין ד"חרפו עקבות מיוחץ", בביבאת משה צדקנו.

ואז – זוכים גם לקיים מצוות ביכורים כפשרה בתכליית השלים, "כי תבוא אל הארץ גוי ולקחת מרראשית כל פרי הארץ גוי והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלךיך וגוי", כולל גם המשך הפעולה בענין יודי משערות, עד לסיום הפרשה – "השקייה מממון קדש מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת הארץ גוי הארץ זבת חלב ודבש".

ד. והמעשה הוא העיקרי: בעמדנו ביום ט"ז אלול שבנו נתינסדה היישיבה, אשר, "הימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה", ובמיוחד בשנה זו, שנה היובל (כנ"ל)

ומזה מובן, שכל פרט העניינים בשיחת הנ"ל הם בתקף עד עצם היום הזה, ואדרבה, בירתר שאות וביתר עז, מצד העילוי שניתוסף בקשר עם שנת היובל, כנ"ל.

‡. ברגיל – נסימן בענין הצדקה, ליתן לכל אחד ואחד שליחות-מצווה לצדקה, ובஹוספה מדילוי.

ו"גדולה הצדקה שמקربת את הגאולה" – שתיכף ומיד ברגע של אחריו הדיבור זוכם לנואלה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו.

ובלשון הכתוב פרשטו – "כ כי טובא אל הארץ", כל בני-ישראל, "בנערכינו ובזקינו גוי בבניינו ובבנוטינו", כולל גם "הקייצו ורנו שוכני עיר", ו"קהל גדול", כפי שמתגלה אצלם הענין ד"גוזל ה' ומחולל מאי בעיר אלקינו", "אמתוי הוא גדול כשהוא עיר אלקינו" – "ישובו הנה", לארץ ישראל בשלימותה, ארץ עשר אומות, כולל גם קניינו קנייזי וקדמוני, נגד י' מוחין, בהוספה על ארץ שבע אומות, נגד שבע מדות,

ובארץ ישראל עצמה – לעיר הבירה, ירושלים עיר הקודש, ע"ש יראה וע"ש שלם, שלימות היראה, הקשור עם פנימיות התורה, ובירושלים עצמה – ל"הר הקודש" ולבית המקדש, "מקדש אדני כוננו ידיך", ועד לקdash הקודשים, שבו נמצאים הלווחות (لوحות ראשונות וلوוחות לאחריות), אותן החקיקה שבתורה, פנימיות התורה, ונען החקיקה הקשור גם (ובעיקר) עם עבודת התפלה.

ווד והוא העיקר – שביליה זה זוכים כבר לחירות אמיתית, "תתקע בשופר גדול לחרותנו", מותוך שמחה וטוב לבב, ותיכף מיד ממש.

כל אלה שיתעסקו במסירה

ונתינה ("זיך אריאנווארפֿן")

עם כל ה"שיטורעם"

וה"ברען", עם כל הפנימיות

והחיותכו', בודאי יוסיפו כהנה

cohנה, ועד שפועלים שום זה

יהי בדוגמה חמשה-עשר

bab

(ראשית שבראשית"), ביחיד עם נגלה דתורה, כפי שנעשה "תורה אחת", ובאופן דעתן התורה", מבואר בחסידות הדיקד ד"ענות" לשון הזה.

ווד הוא העיקר – שע"ז ממהרים ומזרזים עוד יותר ביאת משיח צדקנו, כי מתוך שמחה וטוב לבב מבטלים למגורי המצב ד"חרפו עקבות משיחך", וmbטלים המדיות והגבילות שיכולים להיות מצד סיבות שונות ומשונות, באופן שמלכתיה לא יהיה מקום זהה, ואדרבה, אם כי למשיחו קס"ד אולי יכול להתעורר איזה דבר צדדי, צרייך להוסף עוד יותר בכל ענייני טוב, ווד שמ"עקבות משיחך" באים תיכף ומיד למעמד ומצב ש"מראה באצבעו ואומר זה", הנה עקביו של משיח, והנה משיח בעצמו, דוד מלכא משיחא.

ה"חיבים" שבתורה עצמה, אשר, בודאי יוסיפו מיום זה בלימוד פנימיות התורה בכלל, ובפרט במאמרי החסידות דכ"ק מוח"ח אדמור"ר נשיא דורנו, כולל גם בהשיכחה האמורה בענין "כל היוצא למלחמות בית דוד", ועד שפועלים שווים זה יהיו בדוגמת חמשה-עשר באב – "לא היו ימים טובים לישראל כחמשה-עשר באב", ועוד"ז בוגע לחמשה-עשר באלו דשנת תשמ"ט, כאן, בברוקלין ניו-יורק, ועוד"ז בכל מקום ומקום שתגעו בקשה נפשית הנ"ל.

ו. וייה' שר הדיבור בכל הניל יפעל פעולתו שכל אחד ואחד יקבל החלות טובות לבבו פנימה (אבל, בתוקף המתאים לקיים בפועל ממש ביום זה עצמו) להוספי עוד יוור (כל חד לפום שיעורא דילוי, ועוד יותר משיעורא דילוי) בלימוד פנימיות התורה, ביחס עם לימוד נגלה דתורה, וביחס עם שאר הקון, תפלה וצדקה, כפי שמתאחדים ונעים "חוט המשולש", שע"ז ניתוסף בחזק ותוקף הדבר.

ולהעיר, גם תפלה וצדקה (נוסף על פנימיות התורה) שייכים להאמור לעיל ע"ז – חידושה של ישיבת תומכי תמיימים: **תפלה** – כמודגשת בכתוב "ברוך ה' לעולם אמן ואמן" (במהמשך ל"אשר חרפו עקבות משיחך") אשר, נוסח זה שייך ולא כ"כ ללימוד התורה, אלא לעבודת התפלה; ו**צדקה** – ש"מקربת את הגאולה", ובפרט שהצדקה העיקרית שעשה הקב"ה עם כל אחד ואחד בישראל, היא, ש"בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורהתו", "תורתו", דיקא, פנימיות התורה

שירות שהיצרנו לצרכן!

שירות * איכות * אמינות * כשרות

מפעלי תפילין

מחרים מיוחדים
לאנג"ש!

בחמלאצת ביד
רבני חב"ד

יצור בתי תפילין גסות מהודרות בכל הנוסחים בהידור גבוה תחת השגחת הרב משה ש. קלין שליט"א
(לשכת הרב וואזנר) סכירת מסות, פרשיות וספרי תורה

מפעלי וחותמת המפעל: רח' פינסקר 23, נתניה - טל' 3270677-99 אינטרנט: www.tefilineszis77.fr.st

שבועי

לוח

שבוע פרשת כי תבוא – ניצבים-וילך

זמן השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאה שמן		זריחה		
יציאה	כניסה	עיר	תיקון ירושלים	תיקון תל אביב	תיקון ניו יורק	תיקון תל אביב	תיקון ניו יורק	תיקון תל אביב	תיקון ניו יורק	תיקון תל אביב	
7:25	6:10	ירושלים	7:11	6:52	12:52	12:37	9:42	9:30	6:33	6:22	יום שני, ט"ו אלול
7:27	6:31	תל אביב	7:09	6:50	12:51	12:37	9:43	9:30	6:34	6:23	שבת קודש, ט"ז אלול
7:26	6:21	חיפה	7:07	6:49	12:51	12:36	9:43	9:30	6:35	6:23	יום ראשון, י"ז אלול
7:50	6:53	ניו יורק	7:06	6:48	12:51	12:36	9:43	9:30	6:36	6:24	יום שני, י"ח אלול
8:57	7:53	פריז	7:04	6:46	12:50	12:35	9:44	9:30	6:37	6:25	יום שלישי, י"ט אלול
8:11	7:05	לונדון	7:02	6:45	12:50	12:35	9:44	9:30	6:38	6:25	יום רביעי, כ' אלול
8:50	7:39	מוסקבה	7:01	6:44	12:50	12:35	9:44	9:30	6:39	6:26	יום חמישי, כ"א אלול

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרכב'ם היומי

יום	1. פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי ט"ו אלול	ד-ו.	הלי עדות פרק יב. מ"ע קמבר.	
שבת ט"ז אלול	ז-ט.	פרק יג. מל"ת רלט.	
ראשון י"ז אלול	ג-יב.	פרק יד. מל"ת קטט. מל"ת רם.	
שני י"ח אלול	יג-טו.	פרק טו. מל"ת רמא. רמב.	
שלישי י"ט אלול	טו-זח.	פרק טז. מל"ת רלה.	
רביעי כ' אלול	יט-כא.	פרק יז. מל"ת רלו.	
חמישי כ"א אלול	כב-כד.	פרק יט. מל"ת רלז.	
שישי כ"ב אלול	כה-כז.	פרק יט. מ"ע קטח.	

**הרבי מלך המשיח מצפה
לח'חָדָאָרָם', שלא נשב
בחיבור יזים אלא
נהפוך את העולם כולו,
בכח של תומכי
תמים, עד לנצחון
המוחלט וסופי התגלות
מלך המשיח בפועל ממש**

הופכים את העולם

אין שווים בקהלת השום, אלא רק מקומות בו צריך לבצע את הרצון העליון. רק מי שוכן לוטר על הכל, לתת "גת כריות" ולהתמסר במלואו למילוי השליחות שהטיל עליו הרבי — רק הוא יכול להגשים את הכוונה.

הרבי רוצה "ח'חָדָאָרָם". הוא טובע שלא נשב בשקט, איש תחת גפנו ותחת תאנתו. גם אם הגפן נונתנת אין טוב למצפה מאתנו שנרגיש את משמעותו של יום ט"ו באול, עוד הגולה לא הגיעו בפועל ממש, השקט והשלוחה איננו מילים הנמצאות בלקסיקון שלנו, אלא כפי שיעק הרבי, כל אחד מאננו חייב "להפוך את העולם עכשו!"

ליובאוייטש האמיתית אינה זו שמסתכלת על העולם בחשך מצד הוא יgive, ומנסה להתאים את עצמה אל הlord המחשבה של הבריות, על מנת לרכוש אהדה ומעמד מכובדים, כ"תנוועה רצינית וסקולה". לא זהה הדרך שלימדונו רבותינו נשייאנו, מיסידי ומנהלי היישבה. ליובאוייטש היא זו המסתכלת על העולם מלמעלה, הידועה פועל בכלים הנחוצים על מנת לבור אותו, אולם אינהמושפעת ממן בכחוא זה.

הרבי רוצה ודורש "ח'חָדָאָרָם". הוא רוצה שלא ננווה ולא נש��וט. הוא דורש שניהה תמים, כאלו שמכוניים לכבודו, קודם כל את עצם, ויחד אתם את העולם כולם. כד הוא מצפה שנעבדו, עם אורות אמתיתים של תהו, ואוטם נכניס בעקבנות, במרוץ ובחלטיות, אל הכלים דתיקון.

ט"ו אלול, היום בו נונתיצה ישיבת תומכי תמים, זה הזמן להתעורר, לקבל החלטה נוכחשה, כי שום דבר לא ייזוז יותר מהמטרה. לא ניסוג מהמערכה גם בשלב הקשה ביותר שלו, השלב בו לא נזקקים לחרב ולהנחת, אלא ללב בוער ונחישות; לביטול נמור אל הוראות המצביא, הרבי מלך המשיח, ולביטול המציאות הנפרדת על ידי קבלת מלכותו עליינו.

יחי אדווננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

דעותיו הקי של הרבי מלך המשיח שליט"א, בקשר לט"ו אלול, שציפיה שבבאו ל-770 יראה שם נעשה 'ח'חָדָאָרָם' לרגל היום הבוחר, יום התיקות ישיבת תומכי תמים, אך לפועל שקט ושלוחה ו"קול דמה דקה ישמע"...

לא לחנים, מדגיש הרבי את עניינו של יום ט"ו באול, למצפה מאתנו שנרגיש את משמעותו של יום זה, שתחילה לזו ולזהיז את העולם כולם, החל מ-770. ישיבת תומכי תמים חרתה על דגלת היציאה למלחמה, מלחמת בית דוד. ה'תמים' הם אלו שהנהרות העולם לא תונסם אצל מקום, התמים יודעים שהם נמצאים בחזיות, וכי העולם איינו אמרו להשפיע עליהם. אדרבא, הם ישפיעו על העולם, יבררו אותו, ייככו אותו, ויהפכו אותו למקום הרואי להתגלות השכינה, להתגלות מלך המשיח.

מטרתו של מייסד הישיבה אדמור"ר (מההורש"ב) נ"ע, להלחם את מלחמת בית דוד נגד אלו "אשר חרפו עקבות משיחך" — מעולם לא נראית אקטואלית יותר מאשר ימים אלו, כאשר האמונה בבייאת המשיח, בכך שהגיע זמן הגולה, ובבשורות הגולה של הרבי מלך המשיח — עומדת במקומן יום-יום. כאשר "המציאות" מורה כביכול על המכון יום-יום. כאשר מצד הנחות העולם אין לכך מקום — בא ההיפך, כאשר מצד הנחות העולם אין לכך מקום — בא לידי ביטוי הכח המזוהה של ט"ו אלול, של תומכי תמים.

מסופר שאחד מ"המשכילים" התאנו על כך שאדמור"ר הרש"ב, ביסודו את היישבה, החיזיר את הבחרורים חמישים שנה לאחריו. לשם דבריהם הגיב הרבי "חמשים שנה? הרבה יותר". ואנחנו חיליו של הרבי, צרייכים להזכיר את העולם, לא חמישים השנה הבאות, ובוודאי לא אלה שלפפו. תפקידנו הוא "הרבה יותר", באין ערוך — להזכיר את העולם לימות המשיח.

ואת זה אפשר לעשות רק בכך של תומכי תמים. רק מי שחודור בידיעה כי העולם וענינו אינם תופסים מקום,

פתחם השבוע בעניבינו גאולה

בכל הנ"ל נוסף ליום מיוחד בונגע גאולה, שצרכיה לבוא תיכף ומיד ממש (על פי כל הסימנים) . . . וכיון שהוא ענן הפני עיקרי שהזמן גרם - כי על פי כל הסימנים היהת הגאולה צרכיה לבוא כבר לפני זמן רב - מובן שהיוננית ואמרת לפניה ה' אלוקיך', ובפרט בחודש אלול כאשר רשותן כל מי שרוצה להקביל פניו והוא מקבל את כלם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחחות לכלום" - צרכיה להיות בקשה מיוחדת (בקול רם) "עד متיה?!"? . . שבואו כבר הגאולה בפועל ממש.

(משיחות ש"פ כי TABOA תנש"א)

"כי TABOA אל הארץ", שהיא ההכנה לבוא לבחינת ארץ, והיינו העבודה של פי טעם ודעת, ועל ידי זה נותנים במתנה לבחינת ארץ עליונה.

(המשך תרס"ז ע' שמاء)

כ"ק אדמו"ר מהורי"ץ

מורנו הביעש"ט נולד يوم שני ח' אלול בשנת תנ"ה, כשרבינו הוזק חור בפעם הראשונה ממעוריטש הוא סייר לתלמידיו האברכים המסורים אליו, שבתיו אצל הרב במעוריטש אמר לו הרב, שישנם שני סימנים על שנת ההולדת של רבינו הביעש"ט: א) שנת נח"ת ניהיא לעליונים וניניא לאתונות. ב) בשנה זו הדפיסו באמסטרדם את ספר השלה"ה באותיות בהירות.

(ספר השיזות קץ ה'ש"ת ע' 169)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

והי רצון, שע"י היוננית ואמרת" של יהודי, שמקש וועזק לקב"ה: אני רחם והוציא כבר את ישראל מגלות, והבא כבר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו -

והי רצון מהשם שווה יפעל פועלתו, ויביא את הגאולה תיכף ומיד ממש, וכל ישראל, וכל יהודי, ילק' - ו"TABOA אל הארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה וירושת וישבת בה, ולקחת מראות כל פרי הארץ גו'" ,

"יוננית ואמרת" - שזה יהיה תיכף ומיד ממש.

(ספר השיזות וה坦ש"א ע' 826)

כ"ק אדמו"ר הוזק

תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמה (כת, מו) ולהבין, הלא זה הוא מדרגות הצדיקים, כמו שכותב "שמחו צדיקים בה'", ואיך ניתן כל אדם ליה? והענין הוא, ד"שmeno צדיקים בה" זהו על דרך "מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים", ואין כל אדם זוכה לה. אבל שמחה של מצוה ותורה, מה שעיל דידי זה מרוח צמאן נשפו הצמאה ליוצרה - על זה מצוה כל אדם. (לקוטי תורה פרשנות מג, ב)

כ"ק אדמו"ר האמצעני

את ה' האמרת הים (כו, יז)

האמרת - פועל יוצא שגרמת לו לבא בבחינת אמרה, שיאמר גם הוא אמרותיו הנקראות אמרות ה'. כי הנה אמרו רוז"ל "כל היושב ושונה הקב"ה יושב ושונה בגנדו", דהיינו ש居וש ושונה אותה ההלכה עצמה שהאדם שונה.

(שיעור תשובה' ח"א לט, א)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

ולא נתן לכם ה' .. עינים לראות (כת, ג)

פירוש לראות שהכל רק דבר ה' אלא שמלבש בלבושים לדומם צומח חי מדבר.

(אור התורה' כרך ו' ע' ב' שצ'

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ארמי אובד אבי וירד מצרים .. וויצויאנו ה' מצרים (כו, ה-ח)

מקרא הביכורים הוא להמשיך מקור הנשמה שיתחבר ויתפשט להארת הנשמה שבגוף. וענין הקရיה הוא סייפור המעשה - ארמי אובד אבי - הינו מה שהנשמה מלבשת בגוף ונפש הבהמית, וירד מצרים - בבחינת מצרים וגבולים שמאן הגוף ונפש הבהמית המסתירים ומעלימים על אור אלקי. ואחר כך וויצויאנו ה' מצרים - הוא היציאה מכל המצרים וגבולים על ידי התפשטות מקור הנשמה.

(ספר המאמרים תרכ"ז ע' תעו)

כ"ק אדמו"ר מהר"ב

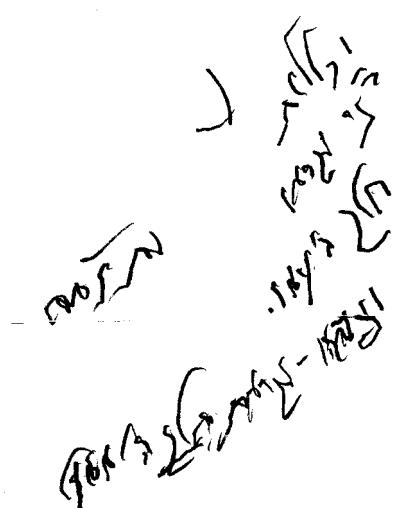
והי כי TABOA אל הארץ (כו, א)

"ארץ" - הוא בבחינת הרצון הפשט שיש בכל אחד ואחד מישראל, שנמשך מארץ העליונה בבחינת מתנה. אך צריך להיות

חלק ה' עמו

מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
אודות מעלה בני ישראל:

נת' ות"ה
וכלוות
בני נקראו
חלק ה' עמו.
ונפה"א [ונפש האלקית] - נקראת חלק ה' מעלה

סראטשטיין - מסעדת עם טעם ביתי

Mermelstein Caterers
Let us cater your simcha...

(718) 778-3100

MAYER KOHEN

351 KINGSTON AVENUE
BETWEEN CARROLL
& PRESIDENT ST.

בִּרְשָׁוֹם רַאשׁוֹן

רְשִׁימָה לִוְבָאָוִוִיטֶשׁ

בזאת הננו מתחילה סדרת פרקים מרשימה נפלאה של אדמו"ר הררי"צ, המתרחשת את שנים ילדותו בליובאוויטש. הרשימה נכתבת בשנות הצדי"ק, על נייר המכתחבים של ספריתו בריגא, חמישים שנה לאחריו המאורעות, ובכל זאת סגנון הרשימה כתוב ממש כאילו כתבם בעת המאורע • ברשימה זו כותב אודות מלמדיו ר' יקותיאל ור' שמשון. אם כי חלק מהדברים מופיעים כבר בקצרה בכמה רשימות שנלקטו על הסזר בספר התולדות שלו, אך ברשימה זו נוסף אוור חדש על התקופה ההיא, הנוגנת תמונה חי' ממאורעות החצר, משרותי ובאי הבית בשנים ההם ובכלל החיים בליובאוויטש. מרשימה זו חסרים לנו י"ב הדפים הראשונים ונמצא בכתבי"ק עד דף עג. הרשימה לא נשתיימה בಗוכי"ק • הרשימה נדפסת כאן באידיש ולצדיה התרגומים • בחלק הראשון שלפנינו כותב על ר' יקותיאל מלמד – דוגמה חייה למבחן אמיתי של פעם

הכיא לדפוס: הרב שלום יעקב חזן תרגם מאידיש: א. אברהם

להתפלל וחומש עם נביאים וכתובים, הוא¹ עשה עליו הילדים — למדנו בשתי הכתות בערך של שולשים ילדים — רושם אידיר עם סיפוריו כאשר למדו עמו בחדר, והוא עצמו היה מההורקי, אביו² היה מלמד, חסיד של אדמור' הרוזן, אביו עוד הלאך לוייזונה עם חמיו — סבו של ר' יקוטיאל — שהיה גם מלמד, חסיד של הרה"ק ר' מענדל³ ואחר כך עשה לחסיד של אדמור' הרוזן.

כאשר ר' יקוטיאל התחיל לספר סיפורו היוו מתקבצים סביבו ככושים קטנות ובולטים את המיללים, כל המשחקים היו בטלים, כל ענייני ה"ברוגז" והמחלוקות שכרגיל היו בינוו הילדים היו מותיישבים, כולנו כאחד היוו מתרפחים על הרבי ושומעים את המעשה, ומסתכלים בעניינו — באיזה הלאך-רווח חדש היה מספר.

כאשר ר' יקוטיאל היה מספר מעשה היה מה לשם ומה לראות, בתחלת כל סיפורו נהג לספר ממי שמע אותו והפתיחה הייתה תמיד "קשהיתי ילד קטן ממו" — כשהוא מזכיר בשם אחד מאיתנו הילדים — ואנו הינו מתקנאים באותו אחד בו בחר כמשל, והילד אותו לקח כדוגמה כבר היה נכנס לרגשות גדולות אמיתי ענייני עצמו, זכור לי עד היום הטעם הנפלא של להיות נשוא משלו ("דעם גישמאק טעם פון זיין א גימשליטער").

בכל סיפורו נהג לומר "כמה מעשה קרה", ומספר מגמרא מדרש זהר, או "כמה כתוב בגמרא, מדרש זהר".

כשהיה מזכיר את בעל-שם-טוב, את המגיד ותלמידיו הקדושים, את אדמור' הרוזן, את אדמור' האמצעי, את הסבא-רבה⁴, את הסבא⁵, ואת הדודים⁶, היה נהג לעמוד ברכיניות חמימות ולומר "זכותם יון עליינו", ומיד מתרגסם זאת לאידיש "זיעיר הייליקע קלארקייט זאל אונז בעשיצין" — זכותם ובhairotam tagn עליינו⁷.

... דאוונען און חומש מיט נביאים וכתובים, ער פלעגט מאcin אויף אונז קינדרע — מיר האבן גילערנט צוויי כתות בערך א דרייסיג קינדרעלעך — א גולדליך רושם מיט זייןע דערציילונגגען וויא האט מיט אים גילערנט אין חדר, ער אלין אייז גיוען פון הארכי, זאיין טאטע איז גיוען אלמד, דעם אלטין רבינס אחסיד, זאיין פאטער איז נאך גיגאיינגען אין ליאזע מיט זיין שוער — ר' יקוטיאלייס זיידע — אויך גיוען אלמד, ער אייז גיוען הרה"ק ר' מענדל אחסיד און נאכדעם גיוארין דעם אלטין רביינס אחסיד.

או ר' יקוטיאל פלעגט אנהיבין דערציילן א מעשה פלעגין מיר זיך אלע אורה קליבין ארים אים וו די קלינינקע שבסעעלען שלינגען די וערטער, אלע שפלילעריען פלעגין בטל וערין, אלע ברזוניסן און מחלוקתין ואס פלעגין זיין צווישן אונז קינדרע פלעגט גוט וערין, אלע אין אינעם פלעגין מיר זיך צו טוליען צום רבין העрин די מעשה, און קוקין אים אין די אויגין מיט ואס פאר א הייליקין נימיט ער פלעגט דערציילן.

או ר' יקוטיאל פלעגט דערציילן א מעשה איז גיוען ואס צו העрин און ואס צו זעהען, בא יעדער אנהיב פון א מעשה פלעגט ער פריער דערציילן פון ועמען ער האט די מעשה גיהערט, און זיין אנהיב פלעגט זיין איז איך בין קליין קינד אט וו דו — פלעגט און רופין א נאמען פון איניע פון אונז קינדרע — פלעגין אלע מקנא זיין דעם ואס ער האט אויך אים גימשליט, און דער קיד אויף ועמען ער פלעגט משילין פלעגט שים איזין אין די אמתיע גורייסקייט באאי זיך, איך גידיניך נאך היינט דעם גישמאק טעם פון זיין א גימשליטער.

בא יעדער מעשה פלעגט ער זאגין איז אזא מעשה האט גיטראפני, און דערציילט פון גمرا מדרש זהר, אדער איז איז שטייט אין גمرا, מדרש זהר.

או ער פלעגט דערמאהנען דעם בעש"ט דעם מגיד די תלמידים הקדושים, דעם אלטין רבין, דעם מיטעלן רבין, דעם עלטער זידן, דעם זידן, און די עפטערעס, פלעגט ער זיך שטעלן מיט איז ואראעמע ערנטקיטיט און פלעגט זאגון זכותם יון עליינו, און גלייך פארטיזין אויך טיטיש, זיעיר הייליקע קלארקייט זאל אונז בעשיצין.

אונזערע קינדרער שעאייגלאך פלעגין וערין פול מיט טרערין זעהנדיק דעם רבינס אלטן צוקניניטשטרע בליכער פנים פארציגונג מיט א אומעדליך מינע ואס ער האט אונז קלאר גימאנס איז דער רבין לעבט איבער איזוניגסטין צער.

דער רבין דערציילט אונז מעשיות ואס ער האט גיהערט פון זיין זידען דעם מלמד, דער אלטער רבין האט אים מאהן גיזאגט איז מי דארף מיט קינדרע לרערען אלף בית מיט נקדות קמץ אלף א קמץ בּ, און אכטונג ועבען איז קינדרע זאהלן זאגין עברי קלאר, פון יעדער וארט וערט א מלאק, און די מלאכימים בעשיצין די קינדרע מיט זיעירע עלטעלן.

די מעשיות פלעגין מיר איבער חזין און וו גייניליך אביסול פארבריטערין יעדערער נאך זיין שטייגער, און מי פלעגט זיך אונפערן ביז דער מלמד פלנט מאכין רואיג, און א מאה פלעגט ער בנוצען די אלטער רצואה.

אין מאהן וען מיר האבן גילערנט פרשה נח, האט היישל, נפתלי חיים-ס א איניקעל גירעגט בא ר' יקוטיאל מלמד, רבינו פאר ואס איז מי האט דערמאהנת נחין האט איהר זיך ניט

עינינו הילודתיות היו נמלאות דמעות בראותנו את פניו החיוורות והמקומtot של המלמד הזקן מתקסות בראשת עצובה שהבהיר לנו כי המלמד חווה בעת צער פנימי. המלמד היה נהוג בספר לנו מעשיות ששמע מסבו המלמד, אדמור' הזקן אמר לו פעם ש策יך ללמידה עם ילדים אל'יך ב'ית עם נקודות קמץ אל'יך א' קמץ ב'ית ב', ולשים לב שהילדים יאמרו ברור את המילים בלשון-הקדוש, כי מכל מילה נהי מלאך, והמלאכים מגנים על הילדים עם הורהם.

הינו נהגים לחזור על הספרים ולהרחיב אותם כל אחד בהתאם לדרכו, הינו מפטפטים בקולניות עד שהלמד היה עושה שקט, ולפעמים השתמש ברכוצה ישנה.

פעם אחת כשלמדנו את פרשת נח, שאל הירשל, נכדו של נפתלי חיים, את המלמד ר' יקותיאל, רב, מدعو כשהזחורת את נח לא נעמד ולא אמרת זכותו יגון עליינו, וכשהאתה מזכיר את אדמור' הזקן אתה נעמד ואומר זכותו יגון עליינו.

המלך ענה שלאחר שנלמד הוא יספר לנו סיפורים ואני בין הכל, אלא שלשם כך על כלנו לדעת היטב את הפרשה. האמצעי הטוב ביותר עבורנו היה הבטחה לסיפור, והעונש הגדול ביותר היה לא לחת להנס לשמעו את הסיפור, האמת תיאמר שעונש זהה היה נדר, משך השנתיים למדתני אצל ר' יקותיאל מלמד זה קרה אולי שלוש-ארבע פעמים, אני ברוך כי לא נפלתי אפילו פעם אחת בין העונשים.

בתחלת הערב בשעה ארבע וחצי התפלל איתנו המלמד מעריב, והוא פנה בספר את המעשה עם נח⁸, שהיה באמת צדיק, אך בזמןו שהיה הרבה רשעים, מאה ועשרים שנה הוא בנה את הביתה, ובכל הזמן לא דאג שהאנשים עשו תשובה, ולא בקש עבורים מהקב"ה שימחול להם, הוא לא היה חסיד, הוא חשב רק על עצמו עם אשתו וילדיו, כשהקב"ה אמר לו "כי אתה ראיתי צדיק וכוי"⁹ היה עלי לו להתפלל עבור כל האנשים ולבקש שיימחל להם.

כאשר הבעל-שם-טוב היה יודע על מישחו שחטא ואמרו לקבל עונש קשה, היה נושא אליו עם קפיצת הדרך, המלאכים היו מבאים אותו ברגע אחד למקום שרצה, והוא מסביר לאותו אחד שעליו לעשות תשובה, והוא מתפלל לקב"ה שימחל לו.

אדמור' הזקן וכל הרביים היו חסידים, אפילו עבר מי שהרע להם בקש מהקב"ה שימחל לו, וכעת כשהם בגן-עדן הם מבקרים מהקב"ה עבר כל היהודים שהיו בריאות ושילדיהם היו בריאות ותמיימים ביהדותם.

אך, היכן לוקחים תלמידים של פעם, מלאכי החיים שנטעו בילדים יראת שמים ומדות טובות, ר' יקותיאל בן השבעים חינך מאות ילדים, הוא לכל אותם במצוון הנכון, יהיו ברוך.

- 1) ר' יקותיאל המלמד
2) בהבא לסתור וראה גם ספר השיחות תרצ"ו ע' 111, ובהנסמן בהערה 12.
3) הרה"ק רב מנחם מענדל מהורדוק.
4) אדמור' הצמח-צדקה.
5) אדמור' המהרי"ש.
6) כנראה – בני הצמח-צדקה.
7) ראה גם לקוד"ח י"ד תורה, ב. סה"ש תש"ד ע' 124.
8) ראה גם לקוטי שיחות ח"ב ע' 452.
9) נח ז, א

אך, היכן לוקחים תלמידים של פעם, מלacci החיים שנטעו בילדים יראת שמים ומדות טובות, ר' יקותיאל בן השבעים חינך מאות ילדים, הוא כלכל אותם במצוון הנכון, יהיו ברוך ברוך

nishtuleit או ניט גיזאנט זכותו יגון עליינו, או נז איהר דער מאהנט דעם אלטען רבין שטעלט איהר זעך או נז אנט זכותו יגון עליינו.

דער רביה האט גיענטפערט או נאך דעם לערנען וטער אוינו דערציאlein מעשיות ועלין מיר דאס אלץ פארשטיין, נאך מיר זאהלן אלע גוט וויסין די סדרה. דער בעסטער מיטל פאר אוינו איז גיונען א' הבטחה פון א' מעשה, או נז דער גראסטער עונש איז גיונען איז מיט ניט אריין לאיזו העין די מעשה, אמת זאגינידיק האט אזא עונש זעלטען גיטראפין, אין משך פון מאין לערנען בא ר' יקותיאל מלמד צוווי לאחר האט דאס אפשר גיטראפין דריי פיריה מהאל, איך בין ב"ה קין אין מאהן ניט אראיין גיפאלן אין די עונשים.

התחלת אויניד איזיגער האלב פינע דער רביה האט מיט אוינו אַבְגִּידָאָוִינִיט מִעָרֵב, האט ער ווינומען דערציאlein די מעשה מיט נהון, ער איז טאקע גיונען א' צדיק, נאך אין זיין ציטט ווען עס איז גיונען פול מיט רשעים, הונדערט אוון צואנציג יאַהֲרַ האט ער גיבועט די קאָסְטָן, אוון אין דער גאנצער ציטט האט ער ניט גייעעהן איז די מענטשין זאַהֲלִין [טָאָן] תשובה, אוון ער פאר זיין ניט גיבעטין וגאט ב"ה ער זאָל זי מוחל זיין, ער איז ניט גיונען קין חסיד, ער האט נאך גיטראפט פאר זיך מיט זיינע וויב אוון קינידער, איז דער אייבערשטער ב"ה האט אים גיאנטס כי אתך ראייתי צדיק וכוי הआט ער גידארפט מטופל זיין פאר די אלע מענטשין אוון בעטן איז מיט זאָל זי מוחל זיין.

דער בעש"ט איז ער האט גיוסט איז איזינער האט גיזינדיקט אוון וועט האבן א הארבע שטראף, פלעגט ער פאהרין צו יענען מיט קפיצת הדרך, מלאכים פלאגין אים אין מיננות ברײַגען וויהן ער האט גיואָלט, אוון ער פלעגט יענען געבן צו פארשטיין איז ער דארף תשובה טאן, אוון ער פלעגט תפלה טאן איז ער אייבערשטער זאָל אים מוחל זיין.

דער אלטען רביה אוון די אלע הייליקע רביהם זיינען גיונען חסידים, אפילו ווער ער האט זיינען שלעכטס האבן זי זיינען גאט פאר זיך איז ער זאָל זי מוחל זיין, אוון איצטער איז זי זיינען אין גע עדן בעטן זיינע גאט ב"ה פאר אלע אידין איז זיין זאָלן גיונד זיין אוון די קינידער זאָלן זיין גיונד אוון ערליך אידין.

אך ואו נעט מען אמאליקע מלמדים די מלacci החיים די ואס האבן איניגיפלאנטט אין די קינידער יראת שמים אוון מדות טובות, דער אלטען זיבינג אַהֲרַעַקָּעַר ר' יקותיאל מלמד האט הנדערשטער קינידער מהנכ' גיונען, ער האט זיינע גיהאנזועט מיט די ריכטיקע שפיז, יהיו ברוך.

מאט הרב לוי- יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תורת"ל
המרכזית – כפר חב"ד

העובדת המיוונית

של חודש אלול

כאשר נמצאים ביום מוחדים אלו בחודש אלול עצמו – בין ט"ו אלול, יום הולדת של "תומכי תפימים", לח"י אלול, יום הולדת "שני המאורות הגדולים", והיום הנanton ו"מכניס" חיות בכל ענייני חדש אלול – ודאי צריך להיות חשבן הנפש בכל הפרטים הנוגעים לקבלת פנוי המלך, כאשר עיקר הדגש בחשבון ובהחלטות הטובות צריך להיות בקשר לעובדה המיוונית הגליה של "קבלת פנוי משיח צדקנו בפועל ממש"

הגבאי לחלק את האורחים בין בעלי הבתים בעיר, אמרו כל האורחים שיש להם כבר היכן לאכול – אצל בעל העגלה.

אחרי התפילה חזור הגבר לאכסנינו מלוכלך וניזוק, שבר ורכוץ, ובלי אורחים לשבת. ואילו בעל העגלה מוביל אותו עשרה אורחים שייאכלו אצל סעודת שבת, סעדיה לפי המושגים המאצומאים של בעל העגלה. הגבר קיים מצוות עזוב תעוזוב ובעל העגלה – מצוות הכנסת אורחים.

לאחר מאה ועשרים שנה, כאשר בא דין לפני בית דין של מעלה, פסקו שעיל שניהם לרדת שוב לעולם זהה להשלים את מה שלא עשו כראוי בחיהם בעולם הזה: על בעל העגלה לרדת למיטה לקיים מצוות "עזוב תעוזוב", ועל הגבר לרדת למיטה לקיים מצוות "הכנסת אורחים".

בגדי שבת, והלך לבית הכנסת לעסוק בתורה. בלבתו ברוחב נתקל הגבר בעגלה גדולה ששקעה בתוך הבזע. מכיוון שהיה יהודי ירא שמיים, והتورה הרי מצוואה על היהודי "עזוב תעוזוב עמו", ניגש הגבר לעזרו בהחצאת העגלה מן הבזע. אך מכיוון שהיה גבר ולא בעל עגלה, לא היה שיק בכל לעובדה כזו, ולכן התבלבל כולו, ניזוק והוא לבעל מום. כך הוא הגיע לבית הכנסת, חבול ופצוע, מלוכלך וניזוק.

לעומתו, בעל העגלה הלך גם הוא אחרי בית המרוחץ לבית הכנסת, הגיע לשם בשעה מוקדמת, ואמר בינהיים תהילים. הוא פגש שם בהרבה אורחים שהגיעו מרוחקים, והזמין אותם אליו לשבת. כך הזמין אליו עוד אורחה ועוד אורחה עד שהגיעו למספר של עשרה אורחים. אחרי קבלת שבת, כשרצה

ש סייפור מפורסם שסיפורו רבותינו נשיאנו בשם של כי"ק רביינו הוזק (ראה ספר השיחות תש"ד (בלח"ק) עמוד קמא). והוא גם מובה יותר מפעם אחת בשיחות כי"ק אדמוני מלך המשיח שליט"א) אודות "הנסמות התבעות" של אחד מהם עסק דזוקה בתפקיד המוטל על השני, אותו יכול למלא כראוי דזוקה מישחו אחר:

פעם, בערב שבת קודש אחר הצהרים, הגיעו בחרזה לעירו גביר, יחד עם בעל-העגלה שלו. באותו זמנה היה הסדר אצל הגברים בעלי העסקים, שבזמניהם מסוימים בשנה היו נסעים לקנות שחורה, אבל בכל שאר הזמן היו עוסקים בתורה. מההגיעו לעיר, הלך הגבר אל בית המרחץ, להתרחץ ולטבול לכבוד שבת, לבש

הרי זה מקיף את כל הפרטיטים כולם, שהרי הכל צריך להיות חדור בכך (כמוואר גם בשיחת וירא תשע"ב בסופה שגס האכילה והשתיה וכן צריכים להיות חדורים בקבלת פני משיח צדקו).

ובכל זאת, כפי שהודגש גם בשבועות שעברו, עיקר הדגש בחשבון ובחלוטות הטובות צריך להיות בקשר לעבודה המיוונית הגדולה של "קבלת פni משיח צדקו בפועל ממש".

ומי שמנסה לעורך את חשבון נפשו ולהחליט החלטות טובות בכל מיני פרטיטים חשובים ונוחוצים כלפי עצמן, אך מתעלם קצת מעיקר התפקיד – דומה הוא במידה מסוימת לאוטם "הנשומות התועות" שמוכנעים ומתייגרים ועוושים הכל, רק לא את התפקיד העיקרי שמוטל עליהם עתה!

ובפשתות: עיקר החשבון והחלוטות הטובות צריך להיות בהמה שMOTEל עלינו עתה – "קבלת פni משיח צדקו בפועל ממש".

כל אחד ואחת מתנו צריך לשאול את עצמו שוב ושוב: מה עשית ומה אני עושים בהפצצת בשורת הגאולה של הרבי שליט"א, ב"עו"ש כל אשר ביכולתכם", ב"הארחות להביא את המשיח מוטלת על כל אחד ואחת, אנשים נשים וטף".

ואל ננסה להציג את עצמנו בכך שאנו מושיעים בתורה ובמעשים טובים בצדוי להביא את המשיח, והרי זה בודאי חלק מעבודה זו, כפי שהרבבי אומר "זהו מפורש – כי מרירות זהה נכון ואמת, ואסור להתחמק מזה, אבל עיקר ההדגשה בכל זאת עלולה להיות חסורה כאן".

כל אחד מתנו צריך לשאיל את עצמו: עם כמה יהודים דיברתי על בשורת הגאולה? כמה ספרים וקלוטות הפצתי בנושא זה? כמה עלונים חילקתי בעניין זה? (ובמיוחד את העלוון המהודר של מטה משיח): "כל מה שרצית לדעת על משיח וגאולה", הממצאה ב-16 עמודי צבע מרהיבים את עיקר המסר שלנו בנושא זה, ווודה אפשר להשיבו בהנאה של למעלה מ-60%!). האם אני מקפיד למדו את "ז'דבר מלכות" ולחיות עמו בכל שבוע ובכל השבוע? האם אני מקפיד תמיד להזכיר "ייחי אדוננו" אחרי התפילה וכדומה מבלי לחושש מ"מה יאמרו" ו"איך יסתכלו עליו"?

בימים הראשונים הקורוב יערץ בעיה "דין" לטובות "מטה משיח באה"ק". כל אחד ואחת מתנו יראה זכות חובה ואחריות עצמוני להשתתף בזה, ולחזק את ידי העושים במלאה, כדי שיוכלו להפעיל את כולם באותו "דבר ייחד שנותר בעבודת השlichotot". ובעקבות פעילותו, פועלים גם אחרים, גם

זהו העבודה המיוונית של חדש אלול, כאשר המלך מלך מלכי המלכים הקב"ה, יצא בחודש אלול ויורד ונמצא גם ב"שדה". ומחדש ומבואר הרב שטיב"א חידוש וביאור נפלא, שהקב"ה מגע בחודש אלול גם ליהודי שנמצא "במדבר", ונוטן לו כח יצאת שם ולהגיע אל השדה להקביל את פni המלך

בשיחת ערב ראש השנה תשנ"ב. וכמבואר בכל התפילות של ראש השנה שהתגולות מלבות הי' בעולם היא על ידי המלך המשיח בגאולה האמיתית והשלימה.

וממשיך רבני הזקן ואומר "זהו מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם".
ומחדש ומבאר הרב שטיב"א, שהධוקו "את כלום" הוא להציג שמודרך כאן אפילו על מי שישבי בידי יצרו ואני מצליח לקבל עליו באממת את כל מלכותו של המלך. ובכל זאת, לאחר שהוא משתדל ומנסה להחליט לקבל עליו את מלכותו, הרוי מקבלים גם אותו, ונוטנים לו כך להתגבר על יצרו ולקבל עליו באממת את מלכותו של המלך.

uosim chshbon nafsh ולוקחים אחריות!

כאשר נמצאים ביוםים מיוחדים אלו בחודש אלול עצמוני – בין ט"ו אלול, يوم החולות של "תומכי תמיימים", לח"י אלול, יום הולדת "שני המאורות הגודולים", והיום הנוטן ו"מכניש" חיות בכל עוניינו חדש אלול – ודאי צריך להיות חשבון הנפש בכל הפרטיטים הנוגעים ל渴ת פni המלך, ובעצם

ומסיימים הרב הראוי"צ: "לכל אחד יש השילוחות שלו, אלא צריך לדעת מה השילוחות, שלא להחליף בשליחותו של השני".

רוצה 'אכחפי'?

באחת השנים הראשונות, כמדומני בחג השבעות, דבר הרב הראבה בכabb ובסכיות על מי שרצה לעשות "אכחפי", והוא יושב בחדרו וعمل ומתiego בעבודת ה', אבל איןו יוצא למבצעים לפועל עם אחרים: רצונן, רצונה של הנפש האלוקית שלו, הוא לעשות "אכחפי" – למה אתה יושב בבית ועובד רק עם עצמו. אדרבה. אתה עיריך ויגע, אין לך כח ואין לך שום חק לך, אבל מתוך "אכחפי" קח חבילה סוכריות, צא לרחוב, מצא שם ילדה קטנה, תן לה סוכריה ואמור עמה את הברכה, ואז תההדר בכל סדר ההשתלשלות הברכה "ש-ה-כ-ל נ-ה-י-ה ב-ד-ב-רו"!

השליחות המיוונית שלנו, השicity במירוח לזמן מיוחד זה בו אנו נמצאים, השליחות שהיא לא רק פרט חשוב או כלל חשוב, ואפילו לא רק עיקר השליחות, אלא הדבר היחיד שנוטר בעבודת השליחות – קבלת פni משיח צדקו בפועל ממש".

והרי זהו העבודה המיוונית של חדש אלול, כאשר (כמובואר במאמר המפורסם בלקוטי תורה (פרשת ראה לך, א), המלך מלך מלכי המלכים הקב"ה, יוצא בחודש אלול ויורד ונמצא גם ב"שדה").

ומחדש ומבאר הרב שטיב"א חידוש וביאור נפלא (בד"ה אני לדודי תשכ"ו, ספר המאמורים מלוקט ברך ג' עמוד ואליך), שהקב"ה מגע בחודש אלול גם ליהודי שנמצא "במדבר" (אף כי אין מגע ל"מדבר" עצמו, שהוא מקום "לא ישב אדם (העלינו) שם"), ונוטן לו כך יצאת שם ולהגיע אל השדה להקביל את פni המלך.

ובעודת בני ישראל אז היא יצאת ולהקביל את פni המלך: "ויאז' רשותם (ויכולים) כל מי שרצה לצאת להקביל פניו".
ומבאר הרב שטיב"א במאמר שם שהעבדה של "渴ת פni המלך" היא העבודה של קבלת עול מלכות שמיים. **שזה מובן גם בוגע לעובודה של "渴ת פni משיח צדקו בפועל ממש", שהיא העבודה של渴ת פni המלך על מלכותו!**

והרי קבלת מלכותו של הקב"ה היא על ידי קבלת מלכותו של ראש בני ישראל, ובעניינו – של המלך המשיח, כמובואר (גם

אצלם, ובסוף סוף ייחזוו למקומות מקור החיים והחיות, על-אחת-כמה-וכמה בעניינינו. וביחוד במחנה החסידים, אשר הנשיים, "מה להלן עומד ומשמש אף עתה עומד ומשמש" במורים, וממשיכים תוספת ברכה והצלחה למטה בכל המוסדות והמתעשקים זהה. אלא שלדआבונו ולצערנו, אין מנצלים הברכה וההצלחה כי אם לעיתים ולפרקים ובמדה קטנה באין ערוץ.

"ולא מפני סיבוט חשובות על כל פנים ענייני שכל האנושי), אלא – או מפני שחוקעים בעניינים דברוך דניזיד עדשים ושוכחים על הבכורה, או מפני עניינים של פירוד לבבות, ועל פי הסיסמא גם לי גם לך לא יהיה, וביתנים יום נכנס יום יוצא וכו'. וההוכחה על אמיתת כל הנ"ל הוא – שבכל מקום שעשו על כל פנים באכבע קטינה, נראהית הצלחה מופלאה שלא שיעורה מראש. עד שנטקיקים, במרקירים רבים, גם מה שכתוב "ברצות ה' דרכ' איש גם אויביו ישלים עמו".

"אין כוונתי להטפת מוסר וצעה על העבר, כי אם בתקווה, אשר כולי האי ואולי יעוזו דברי אלה שיתמסרו להעבודה כדבי, אשר אז ילכו וככשו עשריות מאות אלפי רובבות מבני ישראל – אל תורה החסידות הדרכותיה ומנהוגה, עד שהקpun יהיה לאלו וגוי".

ובימים אלו ממש הענן שהזמן גראם – העשות כל מה שאפשר להגעה אל הרבי גם בפשטות ובגשמיות. ולא רק תלמידים ותלמידות, אלא גם אנשי', אנשים נשים וטף, מלבד מי שליחותו אינה מאפשרת לו לעשות זאת בשמיות. וזה כולל גם כמובן לחזק את "הכנסת אורחים" וכל הנלוים עליהם בכל האופנים והאפשרויות.

ועצם ההחלחות זהה בזודאי יביאו לכך שנוכל לעמוד לפני הרבי מלך המשיח שליט'א בבית המקדש השליishi שלנו כאחד תיכף ומיד ממש, ולקבל את פניו בקריאת הקודש, הממלאת את כל מציאותנו נפשנו – וחינו –

יחי אדוןנו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כל אחד מאתנו צריך לשאל את עצמו: עם כמה יהודים דברתי על בשורת הגאולה? כמה ספרים וקלטות הפתחי בנושא זה? כמה עולונים חילקתי בעניין זה? האם אני מקפיד ללמידה את ה"דבר מלכות" ולהיות עמו בכל שבוע ובכל השבוע? האם הנני מקפיד תמיד להכריז "יחי אדוןנו" אחרי התפילה וכדומה מבלתי חשוש מ"מה אמרו" ו"אור יסתכלו עליו"?

וכדברי הרבי (לקוטי שיחות רץ כי עמוד 615): "אילו זכינו, היינו לומדים זה מסטרוא דקדושה, ובמצב הנוחič יש להיווכח זהה מהגעשה בלבומת ה', היינו בחוגים ומפלגות השמאליות. אשר ההצלחה שלהם היא מפני שאוחזים בדרכים ופעוליהם בכחוות שתורת הגאולה" ואות שאר הפעולות הנפלואות של "האגודה". חביבים לעודד ולהפיץ את הספר "עתה ידעתני" "עד מתاي" ודומיהם, את הדפסת והפצת ה"דבר מלכות", ובפרט את הקונטראיסים המפוארים עם ה"פיענוחים", את "יחי המלך", את "נרייג ונסמע", את "גבאות הגאולה", את הפרסום הנפלא על האוטובוסים "יחי המלך המשיח", והלאה וhalt – כי רק מותן עורה הדדיות ואחדות נציג לפועל כרצון הרבי שליט'א ולהביא להתגלותו המלאה לעיני כלبشر תיכף ומיד

"ואם בענייניהם כך, אף ששאל הוא

כolumbia שאים מסכימים בכל הפרטים ודיל.

כהוננו באחדותנו, למרות חילוקי הדיעות

כבר נכתב כמה פעמים: לא תמיד העניינים מתנהלים בדיקוק כפי שאין מבחן ואני מרגש ואני רוצה. שהרי "אין דעתיהם שווות", ואמם כל אחד ירצה שהעניינים יתנהלו רק באופן שהוא רוצה והוא מבין, ובאמם לאו יאמר "שלום עלי נפשי" – לא יעשה מאומה. כווננו הוא בעיקר באחדותנו. רק ביחד ובצורך עוד ועוד אפשר לפועל "בגדול" כפי כוונת ורצון הרב שיליט'א. אם פלוני ירווי טענות שכאן כתוב יותר מדי פעמים "שליט'א" ופלוני יטען שזה כתוב פחות מדי פעמים, זה יאמר שהסגנון הזה הוא קשה מדי והשני יאמר שהוא רודז מדי, וכן הלאה והלאה טענות מטענות אחרות, ויתכן מאד שחלהם אכן נכון וモזדק – לא יעשה חי' מאומה.

עלינו לזכור שתמיד צרייך ומכורח לשתחן פעולה ולפעול בהיחד: חביבים אנו כולם, כל אחד וכל אחת, להתוט שכם להפץ את "בית משיח" וולעות הכל שיתווסף לו עוד ועוד

מנויים. חביבים כולם לחזק את "מתה משיח" על כל פולותיו, ובמיוחד העalon השבואי "הגאולה – מעניין ועכשווי" וכן את העalon המרהיב "כל מה שרצית לדעת על משיח והגאולה". כמו כן יש לחזק את "שיחת האגודה" ואת שאר הפעולות הנפלואות של "האגודה". חביבים לעודד ולהפיץ את הספר "עתה ידעתני" "עד מתאי" ודומיהם, את הדפסת והפצת ה"דבר מלכות", ובפרט את הקונטראיסים המפוארים עם ה"פיענוחים", את "יחי המלך", את "נרייג ונסמע", את "גבאות הגאולה", את הפרסום הנפלא על האוטובוסים "יחי המלך המשיח", והלאה וhalt – כי רק מותן עורה הדדיות ואחדות נציג לפועל כרצון הרבי שליט'א ולהביא להתגלותו המלאה לעיני כלبشر תיכף ומיד

דקה הליכה מ-577 • מלון מפואר • בפורט סטודיו מפוארות • דירות מפוארות • סטיל גבואה

917-5212

- ◆ הצלפות מצעים ומגבאות כל יום
- ◆ שירותים ואמבטיה מפוארים
- ◆ סכינים וספפו בשפע
- ◆ שירות מלא!

קינגסווון הול

• מטבח מיוחד במיון השכליים המודרניים: מקרר מיקורגל טופר מיחם

- ◆ ארוחת בוקר מקרר עם שתיה כל היום.
- ◆ טיפון לכל ארה' ב' חופשי
- ◆ אינטראנס מהיר וחופשי
- ◆ וידאו

המחפה העולמית של הרבי:

"בדיקה התפליין והמזוזות"

שהמזוזה או התפליין היו פסולים. זה היה החידוש של הרבי, וכיום המודעות הזאת חדרה בצורה מדהימה בקרב כל החוגים החרדניים.

הרבי מתריע: השוק פרוץ

שוק הסט"ם היה פרוץ במשך שנים רבות, דבר שגורם לתוצאות איומות. יש לציין כי כבר הרבי הראי"ץ ביקש להקים ועד משמרת סט"ם לביקורת המזוזות. את הבקשה הזאת הפנה הראי"ץ אל הרה"ח ר' שמואל זלמנוב ע"ה וביקשו להכין תוכנית

ושוב — לבדוק ולבדוק ושוב פעם לבדוק. המהפהча התחוללה לא רק בקרב הציבור שאינו שומר מצוות, אלא גם בקרב הציבור הדתי והחרדי. תופעת בדיקת המזוזות והתפליין לא הייתה שכיחה ומצויה, ומעטם, אם בכלל, היו בודקים את המזוזות. דבר זה היה נחוץ ביותר שאט באותם שנים כששוק הסט"ם היה זניח ופרוץ לחלוtin. מומחים במספרים כי מעשה בענין הזה לא היה קיים תקן מיוחד של מגיה. הכל היה יותר פרטיזני.

פן נוסף במחפה, היה בזיקה הישירה עליה הצביע הרבי בין בעיה בריאותית (או כל בעיה אחרת) עם הצורך בבדיקה המזוזות והtpliyin. במקרים רבים הרבי אמר בודאות כי מחלת פלונית או צרה אלמנית ארעו כיוון

בדיקה התפליין והמזוזות, אזכיר על הציון". התשובה הכל כך שגרתית שכabbת הרבי רבבות פעמים, כוללה מהפהча אדרה בכל מהלך החשיבה של מאות אלפי יהודים בכל הקשור לשירות המזוזות והtpliyin. יהודים מכל קצווי תבל חוו נסים ונפלאות לאחר שצייתו להוראותו של הרבי מלך המשיח לבדוק את המזוזות והtpliyin שלהם.

בשנים האחרונות התחוללה פריחה אדרה בהקמת מכוני סט"ם ולשכות מיזוחות בכל קצווי תבל לבדיקה tpliyin ומזוזות. פריחה זו התחוללה הודות להוראה המתמדת של הרבי תוך דחיפת הנושא שוב

"ב"

"תדאג שהמזוזות תהינה כשרות".

במשך השנים הרב הרכיב את המודעות לנושא למדיים עצומים, עד שבשנים האחרונות נסבו אליו תשובה בוגר לביקורת התפילה והמזוודות.

20 מזוזות פסולות. 20 תלמידים הרוגים

אחד המקרים המופלאים והמצוועים בהם גילה הרב את העניין בראש גלי, היה בקי' שנות תשל"ד, כאשר הרב מלך המשיח הכריז באופן رسمي על מבצע מזווהה. באותו קץ התרחש הטבח הנורא בילדיו מעלה, והרב כיישר זאת עם המזוזות הפסולות שהיו בבית הספר בו שהו התלמידים.

בהתWOODות פרשת בהר-בחוקתי תשל"ד סייר הרב על יהודי שביקש ברכה עברו הילדים שנשעו לטבול, והודיע שבבדיקה המזוזות בבית ספר נמצאו 17 מזוזות פסולות, ובאותו יום היה מספר התלמידים המרויים כמנין המזוזות – 17. למחמת עלה הרוגים של הרוגים ל-20 – ואז ממשך הרב לספר – כי בקש לבקר עוד פעם באותו בית ספר, ואכן התברר שנמצאו עוד ארבעה מזוזות שלא נבדקו ומתוכם מצאו שלוש מזוזות פסולות מכניין ההרוגים!...

בקבוקות זאת הושמעו טענות כלפי הרב, כאשר הצדיק חיללה את המקרה הנורא רח'ל. הרב אף התייחס לכך בהמשלו את המזווה ל"כובע של מתכת" (קסדה) שחובשים החיללים לצבאה. הרוי במקורה שהאויב ירה וחיל שלא חשב בשעת מעשה את הכובע מגן – נפצע, ברור שפצעיתו באה בשל ירי האויב, אך עם זאת, אם היה חובש את הכובע מגן, היה ניצל"...

באוטם ימים הרב התרבט באיטוי מבהיל "דחווף אותו ולא הניחו לי לשקט מלבטו ולדבר על מזווה. אני עצמי אני יודע מה. כשעוררתי על כך השתמשתי בטעמיונים, אבל למה דוקא מזווה? והנה עשו רוא איד שמאורע זה היה קשור במצוות מזווה".... התיחסות "שמיימית" נוספת הייתה גם

וגם הבתים והרכזות... הנה כמה פעמים ברגע א' שהודיעו מארץ הקודש בניתנות התפליין לבזקיה לספר אחד והכשרים ואחרי זה מצא ספר שני לאחריו חסרון אות וכיוצא בזה. זאת אומרת פסול כל הדעות".

את הדרבן והזרו לבודק התפליין והמזוזות, ניתן לראות ממכתבים שנכתבו לאחר קבלת הנשיאות.

במכתב מיום ז' אדר שני תש"יא כתוב הרב פלוני לבודק את מזוזותיו. במכתב נוסף מיום י"א בניסן תש"יא כתוב הרב ליהודי שביקש ממנו סגולות: "בכל אין דרכי לתת סגולות, אבל כמו בכל בית יהודי יש לבדוק את המזוזות". כך גם ממכתב מיום כ"ה באיר תש"יא (תרגום)

מסודרת להקומו של ארגון מיוחד שמטרתו תהיה חיזוק והפצת עניין כשרות ובדיקה מזוזות ותפליין.

כבר בשנים הראשונות לנשיאות, החל הרב מלך המשיח לדוחף את הנושא של בדיקת מזוזות ותפליין. במכתב מיוז"ד אלול תשעורייה של "אלפים.. מזוזות וכנראה גם תפליין שם מעשה צילום על ניר כו'" המגייעים מארץ ישראל "תחת הסיסמא של שוב הארץ".

על אותה עיריתיות, ניתן למצוא באגרת מעניינת שכتب הרב, וממנה ניתן ללמידה על התהוו והבו שරר בונשא. במכתב מיום כ' חשוון תש"ז כתוב הרב שליט"א: "מובן ופושט שבדיקה התפליין, כוללת הפרשיות

אללה
בכל לברך ובכל נסיך לך
תודהים האלה אעדי אמי מזוזה על לברך
לבער ודרתך בסבבך בברך כל לברך
ובשביך ומלהיך וקשתיך לאות על יידך
בן עיניך ותביך על מזוזה על ברך ותורה
זהה אמת שדעת תשכובו אל יצות
כונך אתכם היום לאבדת את
בכל לבכם בכל נפשכם ונתן מטר או
וירח ומילךך ואנטון דנור ותעריך וצורה
עשב בשירך להרבה ואלהת וטבעת דין
עשות לברך ושרם ופדרת אללים
ולשיטותך כלהם וזהה אה
בבבון
הטעות לא היה מטר והארוכה לא תתק
אבדתך מורה בעל הארץ חתמה אעדי יהו
שלמות את דברי אלה על לבכם ועל נפש
תבם לאיתך לך רכס והרי לטוטף בך לעיקם
תאם את גונך לדרכך בכם בעקבך בחריךך ובל
דרך ובשביך ומלהיך וכותבתך על מזוזה
בשעירך לבועך ירכך ומיוכך ורמי ביכיך על

דוגמא לפסול "שגרתי":
אשר אמי מצור (היום) על לבך"

**יבקרו אתכם באי כוחו שם עם מזוזות
ויסיעו לבדוק המזוזות ולקבעת
המזוזות..."**

כמו בכל מבצעיו הק' של הרבי, גם אם
מדובר בהתערות לקוים מצוות בסיסיות,
היו יהודים שהחלו לטען טענות נגד.
באותם ימים חוגים ידועים החלו
להעלות שאלות וטענות איך הרבי לוקח
מצואה כה קדשה והופך אותה לעניין של
שמירה והגנה גודיא?!

בשיטת קודש שנאמרה בקי' תשלי',
התיחס הרב לטענות אלה והגידר בדיקות
מהין הן מגיעות: "העלומות זה הצליח
להשיג מישחו שילבש "זיזידענע זופיצע"
וירץ כיצד הופכים מצוות התורה לעניין של
שמירה והגנה". הרב קרא שלא להתפעל
מכל המליעינים, והוסיף שבמבחן אנטבה'
היה בין החוטפים גם יהודי ורא שמים שהוא
חסר אצלם בעניין מצואה. באותה התוצאות
כוחו בארץ הקודש . . .

מספר הרב שלום דובר הלוי ולפא: "בישיבה בקרית גת עבד טבח בשם נעים
חלהון, היו לו ארבע בנות והוא רצה מהד להפקד בן זכר. כאשר האשה ילדה את
בתה הרבנית, היא נῆתה לדיכאון נשפי. כנסעתה לרבי בקי' תש"ם קיבלת טלפון
מר חלפון וביקש שאבקש ברכה מרabi.

"הכנסתי פתק לרבי בנושא והתשובה של הרבי הייתה לבדוק את התפילין שלו
ודיוק בטוהר המשפחה. תלפנתי לקריית גת ומסרתי לו את התשובה. מיד לקחו את
התפילין לבדוק נלהקה ונדהמו לגלוות את הפסוק "ויאמר משה אל העם זכור..." המילה
"זכור" לא היתה.

"מר נעים מיהר וקנה תפילין חדשות וציפה לבשורות טובות.

"הסיפור הזה התפרסם בעיתון המקומי בקרית גת, ובסיומו הוסיף עורך העיתון
כי בעת מצפים לראות מה יلد יום.

"בסוף דבר נולד למר נעים חלהון בן זכר, וכאות הוקה הוחלת לקרה ליד
מנחים מענדי. הכתובת הבאה בעיתון הייתה תחת הכותרת: "התיקון עוז – נולד בן
זכר"..."

בעקבות מבצע אנטבה, בקי' תש"ו, אז
הרעיש אודות עניין המצואה ודרש לבדוק
אצל הניצולים את המצואות: "מהנהן שאצל
הניצולים ייבדקו המזוזות, לא כדי, חס
ושלום, לתפוס' יהוד שוגאה אלא כדי
שמכאן ולהבא יהיה המצב כדבעי ואחר כך
ירסמו על כך ובוואדי הדבר יסייע
בחשפה על כמה מבני ישראל".

לאחר מכן הרבי סיפר כי אכן אצל רובם
כלום של הניצולים היה חסר במצוות
מצואה: או שלא היו בכלל מזוזות, או שלא
היי מזוזות בשירות, או שלא נקבעו על פי
הלכה – והרב הוסיף שלכן "חוב קודש
ומצווה גדולה שכל החטופים שזו וניצלו,
שיירסמו את תוכאות בדיקת המצואות
בבתיים". בהזמנות זו והוסף הרב בקשה,
שכל אנשי הצבא שפלו לשחרר את
החטופים מאונגה, ידאגו שהיו להם מזוזות
שירות בחרדים.

כיום, בכל החוגים, שמורי המצואות
ושאים אלה לע"ע, יודיעים כי בעה
בגשמיות ומקרה אISON חיללה, מצרך מיידית
בדיקת המצואות.

תש"ד. מבצע מצואה

בשנת תש"ד הודיע הרבי על מבצע
מצואה, ובאופן טבעי הרב הקדיש לנושא
הרשעות שיחות וברות. באחת מהן
הבהיר הרב למה בחר דווקא במצוות מצואה
על פני שאר הדברים? והביא שתי סיבות
המשלימות אחת את השניה. ראשית, הסביר
הרבי, כי האדמו"ר האמצעי התבטה על

למה לבדוק את המזוזות והתפילין כל שנה?

כאשר הרבי התחיל במבצע מצואה, היו שטענו לשם מה צrisk בדיקה, והרי נכתב
שמזואה צריכה בדיקה אחת לשבע שנים ועל תפילין – אם מוחזקות – לא צrisk
לבדוק. על כך השיב הרב (ע"פ שיחת כי אב תש"ד):

א. הפסיקת של השולחן ערוך לא>Namaה לגבי מקומות שבהם יש ספק על עצם
שרותה הבסיסית של המצואה, אם בכלל יש משחו בתוכה הנרתיק, או שיש נייר ולא
קלף, או שכלל כתוב על המצואה ברכת כהנים... ב. הקclf והדיו בזמןנו איןם
איךותים כמו בתקופת הש"ס, והם חזקיקים מעט זמן, כפי שרואים בפועל. ג. המטה
אפרים שעסוק בהרלה בלחת קובע שיש לבדוק את המזוזות כל חדש אלול, גם באלה
שיש להם חוזקת כשרות.

הוסיף הרב שגם בחור ישיבה שנרגע ל"ע
במאורע מסויים, המזוזה שלו הייתה פסולה.

ניסיונות ונכונות בחפילין ובמזרזות

"בדיקות התפилиין והמזרזות" – זו הייתה תשובה שרבות יהודים זכו לקבל, וכשעשוו כן, ותיקנו את הרואוי תיקון, ראו בעיניהם גדולות וישועות ברוחניות וב神情יות. את הפן המחשבתי הזה הוביל הרב והՃדרו גם אצל יהודים שומר תורה ומצוות.

במציאות התשובה הכל כך שגרתית זו זאת, חולל הרב עניינים שימושיים ומופטים גלוים שהצילהו אלףים ורבבות. כשפנו לרב בגעין בעיה רפואי וכדומה, הרב כמו קרא את המזרזות שבבית החולים והורה לבודק ולהחליפן. לעיתים חזו אל הרבי עם תשובה שהמזרזות או התפилиין נמצאו כשרות, והרב הורה לבדוק שוב, כאילו עמדו נגד עיניו...

لتלמיד ישבה שבתו סבלה ממחשבות מבלבולות וכتب על כך לרב, השיב הרב (אג'ק חלק ט"ו עמי יג): **"יש לבזוק המזרזות בחדורה"** לאחר מכן כתוב לה רב כי המזרזות נבדקו ונמצאו כשרות, ועל כך השיב לו הרב: **"ויהנה אם וודאי הדבר, אז בטח לא נקבע על פי דין במקום הרואוי ובגובה הרואוי וכו', ובכל אופן שהיה משחו בהמזרזות לא בסוד, על פי כתבו מצב הסבטה תהיה..."**

באחת מחלוקת הדולרים עבר היהודי שامر לרבי לבדוק את המזרזות אבל התוצאות היו חיוביות. הרב לא מותר וורה לחזור ולבדוק שוב. ליודי אחר שכטב לרבי כי גנבים פרצו לבתו אף על פי שבדק את המזרזות באותה שנה, ענה הרב: **"והתפליין? אזכיר על הציון..."**

בשנת תנש"א כתוב הרב מענה נdry לעסקן חב"די לבדוק את התפליין והמזרזות. לאחר מכן שלח אותו עסקן בבקשת ברכה נוספת, אך לא הזכר את עניין הבדיקה, וכך כתוב לו הרב: **"יחספץ עד שימצא בפוי"** [= בפועל ממש] **"רצון לעונתני ע"ז תוכבזה תפוהם"** [= תוצאות בדיקת התפליין והמזרזות] **"שלו"**.

במהלך מלחמת המפרץ כתוב היהודי לרבי שתחנת הדלק בבעלותו נפגעה מטיל ערקי וכל הזוגיות התנפצו, וرك תומנות הרב נשרה שלימה. על כך השיב הרב: **"היה מלא חסרונו בכפליים, בדיקת התפליין**

המזרזות והתגלה פסול שאין דרך לתקן...

סיפור מעניין נוסף מוצאים בתשובה של הרב מיום ג' בכסלו תש"ד". היהודי כתוב לרבי כי בימי הרינווה של זוגתו התגלה שהעובר הפוך, וכשבדקו המזרזות התגלה שאחת המזרזות הייתה הופוכה. לאחר שנקבעה כדין, הכל הסתדר מALLE... אותו היהודי כתב על כך לרבי והוסר כי הוא משער שיש קשר בין הדברים. על כך ענה לו הרב (לקוטי שיחות ברץ כ"ד עמוד 374): **"תשואת חן על הודיעני סיפור המזרזה, ובעקבך – על שצירף פירושו דקהשו – אשר הכל הוא בהשכמה פרטית מהשם בורא עולם ומהינו, אלא שאיש חכם מבין רואה זה, וכי שאינו וכו'"**.

המזרזות". במילים פשוטות: הטיל העיראקי לא נחת אצל סטם...

ليهודי מtel Aviv שכטב לרבי במהלך מלחמת המפרץ כי "cols malai dagha", ענה הרב: **"א. חזש בכתה וכמה וכמה בשרים המלאים ביטחון בהו" שומר ישראל. ב. ואולי צרייך להיות בדיקת התפליין והמזרזות של"**.

להלן שני סיפורים מധימים נוספים: היהודי תושב קרואן הייטס מכר ליהודי אחר מזרזות מהודרות. זמן קצר לאחר מכן כתוב הקונה לרבי בעניין מסוימים, והופעתו קיבל כעבור זמן קצר תשובה מדהימת: **"הנאה יומית שלו תהא על פי הוראות תורתנו תורה חיים, בדיקת התפליין והמזרזות"**. האברך ההמום בדק את

הקטנה לבדיקות קשות. הוא השאיר לי את המזויה שכובן הייתה פסולה. תקנתי את המזויה, ולאחר שעה הוא התקשר אליו ומספר שהרופאים לא מוצאים כלום..."

"אין ספק שהדברים הללו של הרבי מליבואו Ostrosh Chodoroy היום לכל חוג ולכל מקום, וגרמו למחפה גדולה מאד."

לפניהם נבניטים לפרטים: כמה אחוז מהציבור שומר הימים על מצות מזויה?

"אפשר לומר שביה רוב עם ישראל רוכש מזוזות וקובע אותן בביתו. על פי סקר של ידיעות אחרונות", 94 אחוז מהאוכלוסייה יש בדירות מזויה. לצערנו אצל רבים יש מזוזות בדירות ולא בשירות, אך זה כבר סיפור שונה".

חלוץ שהקם את המכון לבדיקת תפילין ומזוזות לפני שלושים שנה, איך אתה רואה את התפתחות המודעות בנושא?

"אפשר לומר שהتوزזה הראשונה בנוסחא החלה בעקבות מלחמת ששת הימים. הייתה אז התעוררות עצומה בעניין של התפילין, וזה גרם לגיל אידיר של התעניינות. לאחר מכן, ככל שהרבבי הגביר את העיסוק בעניין המזויה, והחובה לבדוק ולדאוג לקנות רך מקומות משרים ומהודרים, התעניינות גברה יותר ויותר, והעסק קיבל תודעה ציבורית.

"לא נעים לומר, אבל עד אז היו אנשים ביצירוח החדרי שהמזוזות שלהם היו בגודל 6 ס"מ על קלף משוח, שלא לדבר על הכתיבה שהיתה בלי ידים ובלי רגליים..."

"אני זכר שכך ננסתי לנושא זה לפני כמעט שלושים שנה, לא היה קיים מושג של מגיה מזוות. הספרים עצם היו מגיהים וזה עשה בוצרה לא מקצועית בלבד."

"בשלב מסוימים החלו להיפתח קורסים לספריו סט'ס. עד אז לא היה קיים כלל מושג של ספר עם תעודה. כל הנושא היה פרוץ. אנשים סמכו בעניינים עצומים על הספרים ולא בדקו אחריהם. אנשים חשבו בכנות שהכל בסדר, והעדיפו שלא להתעמק יותר מדי. כאשר הרבי החל לעורר את העסק הזה, הכל השתנה. המודעות העצמאה. אנשים התחלו לדורש ספרים ברמה מקצועית, התחלו לעשות בדיקות אחרי הספרים; היצירוח נהיה עיר יותר — ובעיקר הנשים החולו להבין שיש קשר בין בעיות שונות שפקדו אותם, בין פסול במזויה או בתפילין שלהם. גם בעניין הזה הרבי הוא הינשון בן עמיינדיב של דורנו".

מה היה המצע בארץ מבחינת טופרים? לפני המלחמה בעירות בפולין היה לכל

באחד המקומות התעוררנו בעיות חינוכיות עם נערים שהיו לאחר גיל בר מצווה, והרבי בקש לבדוק את התפילה שלהם. אדמור' מרפורס מאד בירושלים שנודע בצדקו, חלה בצהבת, והוא וכמה מבני משפטו. גם להם הורה הרבי לבדוק את מזוזות ביתו ונמצאו פסולות... כאשר יצא הרב אוברלנד לשילוחה בהונגריה בשנת תש"ג, כתוב הרבי לרבות יצחק גליק ע"ה, מיזמי השילוחות הזאת, "הרוי ובאים צרכיכים לו — וגודל הזמות וכו' ולמן בדאי בדיקת המזוזות והתפילין ובפרט שם האחריות תלולה בגודל הזמות".

הרב אברהם בן שמעון כתוב פעם לרבי שבנו מתעורר בלילה בבכיות. התשובה שהגיעה מהרבבי היה: "אולי כדאי לבדוק המזוזות שבחרוזו". בני המשפחה לא הבינו בתחילת מדוע הרבי כותב מזוזות לשון ובים, אך מיד תפסו שabortio חדר ישנה דלת נוספת הפונה למרפאת.

בערב חג השבועות תש"ם, כאשר מאן-זהה דבר ניגד תהلوות ל"ג בעומר, אמר הרבי שהתפילים שלו פסולות. כדיודע התפילין של הלה נבדקו ונמצאו פסולות.

• • •

בנושא זהה של בדיקת התפילין והמזוזות, ינסם ריבות סיפורים מധמים שקרה הירעה בכתבבה אחת מלפרט. גם כמה קריכים עבי רכס לא יכולו למצות את המफך האידיר שחולל הרבי. ואולי הגיע הזמן שמשיחו יקח על עצמו את הפרויקט של ליקוט אלף הספרים המפלאים, וירכזם בפונדק אחד.

הרב יוד: דברי הרבי התקבלו בכל החוגים

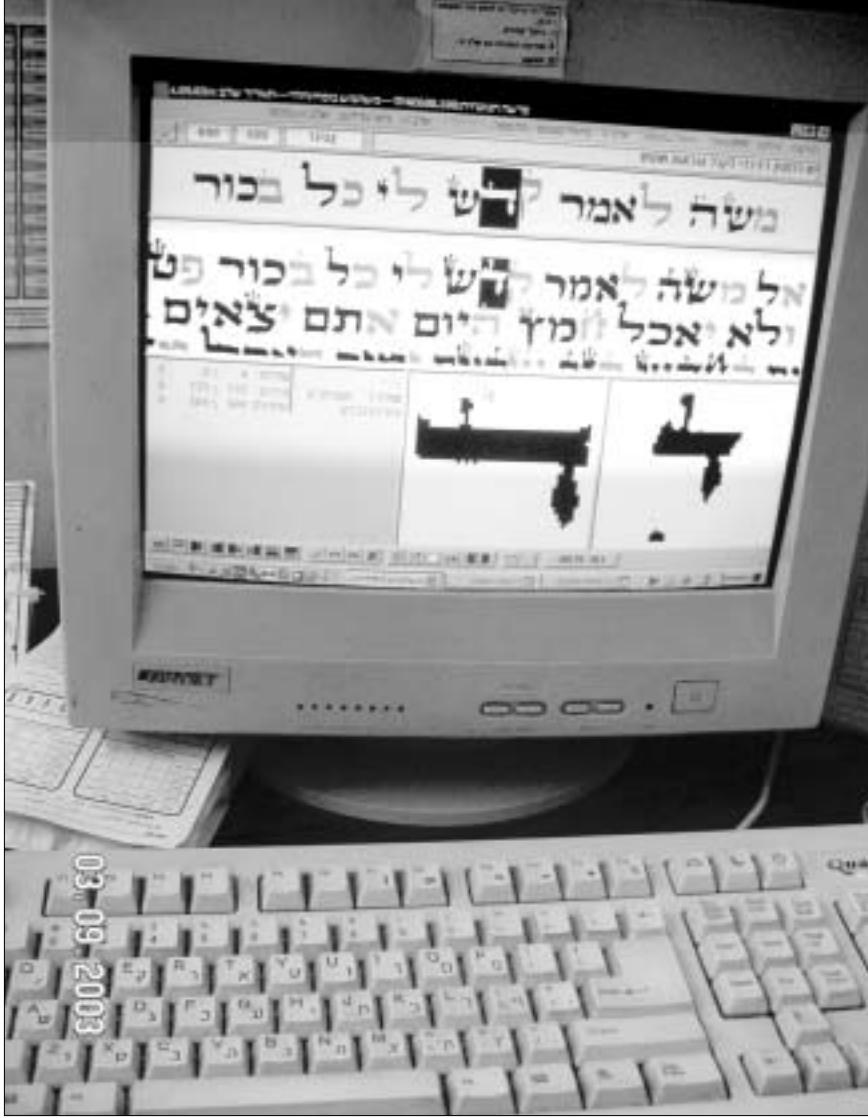
הרב יישרל יוד, יי"ר "מכון פאר" בברק, המכון הראשון והוותיק ביותר שהוקם לבדיקת מזוזות ותפילין כבר בשנת תש"ה, לפני כמעט 30 שנה. בשיחה ארוכה ומאפתעת עם "בית משה" הוא אומר שהנהגה זו שהפץ הרבי, חזרה בכל החוגים "כיון זה דבר פשוט וברור מאליו שכasher יש בעיה במצוות בריאות או בעיה במשפחה, רצים בבדיקה את התפילין והמזוזות. אני אישית לבדוק את התפילין והמזוזות. יהודים שהגיעו אליו לבודק את המזוזות או התפילין ותינקו את הביעות, חזרו וסיפרו שהבעיה חלה כלא הייתה".

"סיפור ממעזע היה אכן בעקבות הפגיעה הקשה בראשון לציון לפני כשנה. ביפויו הזה נהרג יישרל שוויך. הרונו, היהודים מסורתיים הביאו לי לאחר מכן לבדוק את התפילין שלו. התברר שבאות ני של 'למען ירבו ימיכם וימי בניכם' היה חסר הראש של האות. כשאמרתי זאת להוריים, פרצה האמא בבכי, וסיפורה שאיש בזק"א אמר לה שככל הגונן נשאר שלם פרט בראש..."

"סיפור נוסף שאני נזכר בו כעת — אברך הלך פעם לבית הרפואה 'בלינסון' עם בתו

הרב יוד בפתח 'מכון פאר'

בדיקות ממוחשבות

גמ"ח השבת אבידה לתפילהן

הרב ישראלי יוד, יו"ר מכון פאר, היה חלוץ בתחוםים נוספים שקשורים לענייני סת"ם. אחד מהם הוא גמ"ח להשבת תפילין. "לא צריך לספר לך על הבעיה כאשר שכחים בסניות התפילהן", אומר הרב יוד. "עד היום זכינו להזכיר מאות זוגות תפילין ליהודים שאבדו. יש אצלנו זוגות תפילהן שבעליהם לא הגיעו עד היום והם נשמרים אצלנו על פי הלהקה עד שיבואו אלינו. כתע אchnerו במסאה ומתן עם חברת 'אגד' שתעביר אלינו אוטומטית כל תפילהן שנשכחו באוטובוסים שלהם."

"יש אצלנו חלון ראות מיוחד עם שיקות התפילהן, ואנשים שעוברים ברוחב יכולים לזהות את התפילהן שלהם ולקבלם תמורה סימנים נוספים.

"סיפורו יפה בנושא, הגע אליו מבית חב"ד במגדל העמק. מישחו הביא להם תפילהן מקבלן יהודי שהעסק עובד ערבי. התברר כי העובד היהודי צורף יום אחד למנין שחרירתי. אנשי המניין הניחו לו תפילהן אך היהודי ברוח עם התפילהן באירוע התפילהה... התפילהן נמצא על ידי הקבלן והוחזרו לבית חב"ד במגדל העמק. כך הם הגיעו אלינו ואנו מחקים שיבוא בעל האבידה ויתן סימנים."

"היה סיפורו נוסף עם היהודי מנחתת הר חב"ד שאיבד שתי זוגות תפילהן והם נמצאו בעיר בן שמן. הוא בא אלינו בתקווה שמא התגלו אלינו, ולשםתו הרבה מצא אותם."

"בכל, את התפילהן של החב"דניים קל לזהות לפי הגודל..."

עיירה את הסופר שלה ועליו סמכו. המצב בארץ ישראל היה חמור יותר. היו רק כמה שירותות בודדות של סופרים טובים, ובאופן כללי הכל היה פרוץ מאד. לא היה כמעט עם מי להתייעץ. גם לא היה כמעט מי שהתייעץ, כיוון שאנשי היו חסרי מודעות. רובו ככלו של הציבור החדרי והדתי חשב בכלל שאין צורך לבדוק מזוזות ותפיפין. הם הסתמכו על פסק השולחן ערוך והרמב"ם שתפיפין הם בחזקת השירות ולא צריכים בדיקה. לא משנה שרוב הפסוקים לאחר מכן כבר מכוירים את בדיקת התפיפין והמזוזות, אבל הציבור לא היה מודע לעניין.

מה בעצם הרבי חולל במחפכה הזאת?

"אני לא יודע, מה היה קורה אליו הרבי מליבוריאיטש לא היה מחדיר את כל הנושא הזה. מי יודע כמה רבבות יהודים פשוט לא היו מונחים תפילין, והמזוזות בבתיהם היו פסולות לחлотין. הרבי פרץ את הדרך וכמו גלגל שניים כל דבר הזין את השני. בתחילת היתה דרישת, מ Millsela התחיל מקצוע של הבודקים והמגיהים. אחר כך נפתחו המכוונים בזה אחר זה, וכיום יש אלפיים שעוסקים בעניין של בדיקת תפילין ומזוזות. ככל שנפתחים יותר מכוונים ואנשים שעוסקים בזה, כך גודلت הדרישת והבקושש".

כיצד ננכשת עסק הזה?

"בתחלת תשל"ה יצא הרב יעקב לנדא צ"ל במודעה בעקבות כמה אסונות שרעו, וביקש מהציבור לבדוק את המזוזות. פניתו אז לאחד מלאה שמתעניינים עם מזוזות וביקשתי ממנו לתת עבודה לסופר שלא הייתה לו עבודה. איש הסכים ולקח אותו לעבודה. לאחר מכן חשבתי לעצמי מודעagem אני לא אשתלב בעבודה הזאת? וכך, בלי רגע קודם התישבתי ללימוד ברצינות את כל ההלכות, ובמקביל יצאת ההזדמנות עם הנושא של חשיבות בדיקת התפילהן והמזוזות. ככל שננכשת יותר לנו, כך הבנתי עד כמה עוגם שוק סט"ם בארץ. במשך 15 שנה היינו צריכים להלחם עם החנויות שידרשו מהסופר תעודה".

בפרשפקטיבה לאחר, אתה רואה شيئاים מהותיים שחולו בעניין?

(נעוק) בודאי, شيئاו עצום של 180 מעילות. יש יהודים שהגיעו לבדוק את התפילהן שלהם, והתברר שהיו פסולות מלכתחילה.חרזרתם הרבהה התברר להם שמדובר לא הניחו תפילין!

באמתות המכון שacz עקבת בודאי

"אחרי התמורות שהתחוללו?"
"ראש המכון רأיתי בחוש כיצד הרבי

אחרות. אפשר לומר שב-98 אחוז מהמקרים, המחשב הצליל מחסורה או יתרות. אבל, רק היום מצאתי מזווהה שהיתה חסרה בה המילה "היום". יש אצליל במקוון צילומים של 660 פרשיות עם חסורת ויתרות. זה פשוט מדחים.

"הבעיה המרכזית היום בשוק, היא הקפדה בנוגע לסופרים יראי שמים ומוסמכים. אני מזהיר אנשים שלא לknoot מכל אחד. לצערני ישנה תופעה שנונתים לאנשים שאינם יראי שמים לכתוב מזווהות. זה דבר חמוץ ביותר שגורר מכשלות רבות. אני כבר לא מדבר על כך שיש ערבים שכותבים מזווהות, והדבר בדוק..."

"כמו כן השוק מתאפיין היום במקצת זיופים מזוות. מישחו הראה לי לאחרונה הדפסה של מזווהה על קלף, וכמעט שאי אפשר להבחין שמדובר במזווהה שהודפסה במשי. העיתונאות שונתה חן מיידיעות אחרונותי, ערכה מחקר מקיף בנושא לו התייחס שותף, והתגלה כי חלק עצום של המזווהות בשוק הן מזויפות. לכן אני מזהיר שוב ושוב — חובה לknoot רק ממומחים, מוכרים שיודעים עליהם כי הם יראי שמים."

"הטכנולוגיה שיש בימינו מסייעת רבות לאייתור בעיות, אך מאידך מקילה את מלאכת היינפנדים. אין ספק שהזויופים רקס הולכים ומשתכללים. לכן כיום ההקפדה צריכה להיות במשנה תוקף".

מה לדעתך עדיין טוען שיפרו?

"ראשתית — הגברת המודעות לבדיקת מזווהות ותפילין. כאב הלב לראות היהודי שפותע מגלה כי שלוחים שנה הוא לא הניח תפילין. ויעם كانوا שיגלו כי מעולם לא הניחו תפילין, למורת שעשו זאת يوم יום, כיון שהתפילין שלהם היו פסולות מלכתחילה. על כן אני אומר שחיבורים להגביר את המודעות, ועיקר העקרונים שלא להיות תמיימים בקניה. לא לknoot ממקור לא נאמן. לבדוק בדיקוק מיהו הסופר. הבעיות הן בעיקר בערי הפירפירה, אך גם בני ברק ובירושלים יש בעיות רבות".

ב"ה, כ"ד תמוז, התשל"ב
ברוקלין, נ.ג.

הוועיח אי"א עסקים ברכבי ציבור מזווהה זאב שי ריבנברג ומזווהה משה שי גרבנברג ומזווהה צבי שי שכטר שלום וברכה!

באיחוד רב נתקבל מכתבם בו כתובים שהקימו משרד ציבורי לבדיקה תפילין ומצוות.

הי רצון שחפץ ה' בידם יצילח לבסס ולהפיץ כל ענייני יהדות וכשרות בלי שום פקפק ולא עוד אלא גם בהידוז. ואם בכל מקום ובכל זמן גדול עניין הידור מצוה; ופשיטה כשרות המצוה, על אחת כמה וכמה בארץ אשר תמיד עניין ה"א בה מראשית השנה ועד آخرית שנה, ובפרט בתקופתנו זו, וק"ל.

בכבוד ובברכת הצלחה לכל המשתתפים במבצע הכى נعلاה האמור. אגרות קודש חכ"ז עי' קסט

יהודיה לו קשה לעשות הבדלה על יין
ושעה על חלב...
כל אחד עם הספרו שלו. כמובן שלא
תמיד אני עוקב מה קורה לאחר מכן עם
אתם אנשים, אבל ענייני ראייתי כי בכל פעם
קלע בול. לא היה מושג שהרב שלח מישחו
שהרב שלח, היותה בעיה..."

מוביל את המפהכה. מאות ורבות של יהודים
הגינו אליו ובקשו שאבדוק להם את
המזווהות והתפילין בעקבות הוואה אישית
שקיבלו מהרב. אני אומר לך שככל פעם הוא
קלע בול. לא היה מושג שהרב שלח מישחו
לבדוק מזווהה או תפילין, ולא נמצא אצל
באותיות. ראייתי בעניין דברים מזוהמים".

אתה יכול לתת ספר או דוגמא?
יש ספר מבהיל שארע עם יהודי
שקרוב משפחה שלו היה ממתנגדי, והוא היה
חוליה מאד. הלה החליט שהוא כותב על כך
לרב, והרב ענה שיבדק את התפילין ויהדר
בחבדלה. אותו יהודי חוליה היה בגיל 33.
checkbox את התפילין שלו מצאתי מיליה
חרסיה! לאחר מכן הלה הבריא — ואת זה
כבר מיותר לספר — והוא אמר לי שרצה
לבדוק את התפילין לפני החתונה שלו, אך
אמרו לו שלא צריך... ניצלתי את ההזדמנויות
ובירורתי אכן לגבי הבדיקה. התברר שאותו

הבעיות המרכזיות: סופרים שאינם יראו-শמים, וזויופים

**איזה בעיות מאפיינות היום את שוק
המזווהות והתפילין?**
ב"ה בשנים האחרונות הופחתה מאוד
הבעיה של חסורת ויתרות, וזאת בזכות
בדיקות המחשב. בדיקה זו יעליהויות אך
ורק לגבי חסורת ויתרות, ולא לגבי בעיות
הן בעיקר בערי הפירפירה, אך גם בני ברק
ובירושלים יש בעיות רבות".

בוארן אורבני

למה נסעים

למלך המשיח?

זקני החסידים מביטים בחתמים הצעירים ולא מבינים. כיצד זה יש כל כך הרבה מרצו לנסוע בשעה שלא רואים שם גילויים. כולם כמובן מצפים להתגלות המידית, אך עד אז, מאין המרצ? מהוין הדחיפה?

מסתבר כי בסיום של הדין ודברים, כל הנק עדן וולום הבא אינם מספיקים עבורו. ואז מגיע תיאורו של חסיד חב"ד, שאף הוא מגיע לרבי. הוא גם נדחף קדימה, אך לא לתפוס שיריים... אלא פשוט לשמעו את ה"מאמר". מובן כי בקצב הדחיפות שמסביב קצר קשה לשמעו, וכך קורה שהחסיד מגיע ובקושי שומע וمبין את המאמר.

הרבי מתאר כאן עדות אישית ששמע מיהודי אורתodox שעשה שבת בליבוואויטש, הלה נדחף כל העת, ובקושי הצליח לשמע את השאלה שבתחילה המאמר. הוא לא הספיק לאכול כלום אותו יום שבת, כי מיד אחרי המאמר הייננה "חרזה" ולאחריה תפילה, היהות והוא התפלל קצר באריכות, זה ממש כבר עד למנחה, וכך עברה עליו כל השבת מיגוע מכוזך ורعب, וגם את המאמר לא ידע...

כשהחסיד חב"די נכנס ליחידות אצל הרבי, הוא מתבונש בספר לרבי על מצבו הגשמי, ולקחת מזונו של הרבי על ספר לו כי זוגתו אינה נתנת לו מנוח על שאין בשר שבת, אין לחם לימות החול, ובמכלול

"רגע", שואלים אותו, "האם קיימת את כל מה שציווה רבך?" הרוב שלינו נתן לי ברכות", הוא משיב, "וגם אמר כי עלי לשמור תורה ומצוות, ושיהיה לי שיעור בלימוד התורה וכו', וכן, ואכן ביצעת את הוראותיו..."

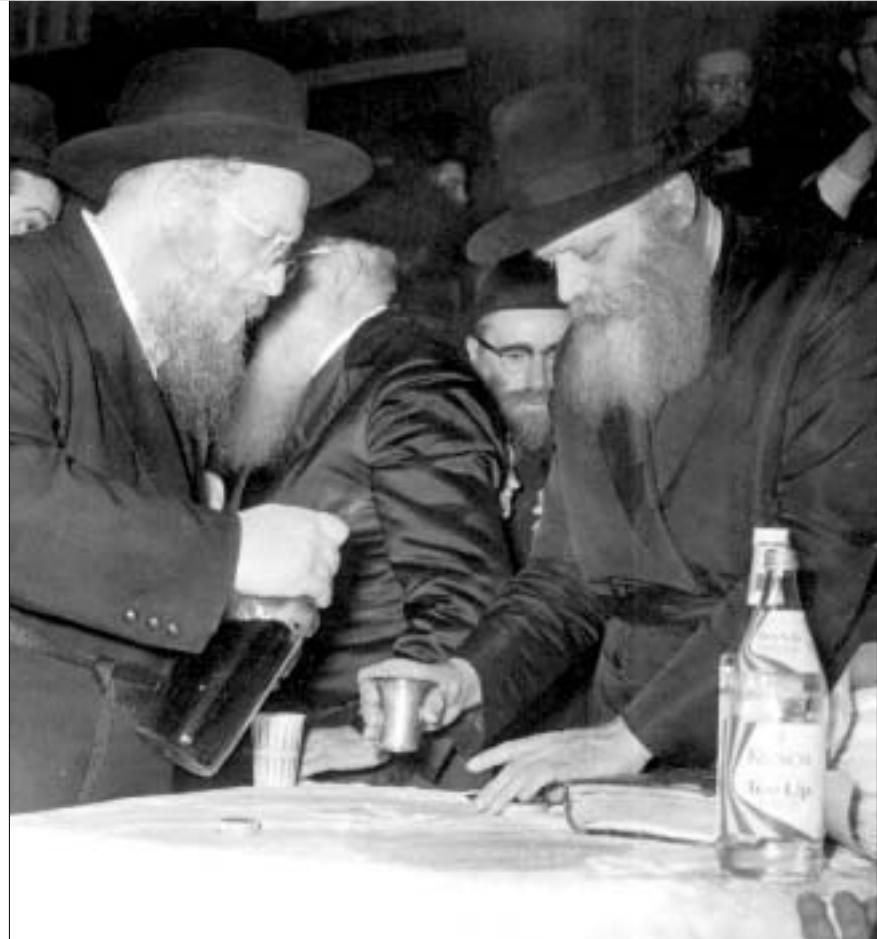
שנו תיאור ידוע של הרבי מלך המשיח שליט"א, על ההבדל בין חסיד חב"ד לבין חסיד פולין, הן בעולם הזה והן לעולם הבא. כאשר חסיד פולין נסע לרבו — איזי ה'תורה' שאומר רבוי היא בקיורו, וה"שיריים" הם בCompatibility מוכובdet בחלתו, (בפרט ביום טוב...) ובכל נחמד אצל הרבי בכל המובנים, רוקדים ושמחים, ולפניהם הנסעה גם מקבלים ברכה לשנה מוצלחת לבני חי ומוינה רוחחא, ברכה עבורה הבת הבוגרת, וגם לפרנסת טוביה...

וכשהחסיד חוזר הביתה ומספר לאשתו על כל הברכות שקיבל, על הפרנסה שהובטה לשנה הקרובה, ועל כל שאר הפרטים, היא שמחה ומאושרת, ומסיעת לו גם בנסעה הבאה, ומספקת לו את הצידה הדרישה לדרך. עולם הזה בהחלט יש לו.

גם בכוואו לעולם הבא הוא לא יוצא מוקופה. שואלים אותו מיהו ומה עשה בעולם הזה, והוא לא נאלץ לגמגס כלל. תשובה זו מוננה באמצעותו: אני ה'תייחס' חסיד של... וצדיק באמונתו יהיה (חיות בפט"ח), הוא פועל עבורי את הכל.

לקבל שיפורים אצל הרב, אפילו שיפורים רוחניים, אבל לא יכול. חסיד חלם על הרגע בו יוכל לשבת אצל הרב ביחידות, לתנות את בעיותיו, ולקבל עזה והדרכה בנסיבות ובנסיבות, זו הייתה המכשפה אצל כל אחד. מי מאנטו לא זכר את התווועדיות ה"שוכם לשлом", בו סיפר כל אחד מה שהוא קיבל, לאלו ברכות הוא זכה, עד כמה הוא התעללה בנסיבות וברוחניות, בקיצור כמה שהוא קיבל אצל הרב.

אולס בעמדנו ברוגים מיעדים אלו, השניות הספרות שלפני התגלות הרבי שליט'א, נראה כי גם בפרט זה חדשו מספר עניינים.

שבועה דורות בדרכ אל ה'עם'

אחד החידושים שהחל בהם אדמור"ר הז肯, דבר שהיה לאחד העיקרים בתורת חב"ד, הוא – "עבודה בכח עצמו". חסידי פולין ורשו כידעו כי "צדיק באמונתו יחייה", ואילו אדמור"ר הז肯 הסביר כי על החסיד לעבוד בכוחו האישי.

ענין נוסף עליו מדבר אדמור"ר הז肯, ואפשר לומר "חייב" אותו, הוא העניין שלlaşmaו לפירורים, אלא לרצות את העצם בלבד. במאמרים רבים בלקוטי תורה חוזר אדמור"ר הז肯 על נקודה זו ב次数ו את הפסוק: "מי לי בשמים עמוק לא חפצתי בארץ", וכי שגם היה נשמע ממנו בדבוקות: "אני חפץ בגין עוזך לך", אני חפץ בעולם הבא לך, אני חפץ בכלום מלבד אותך עצמן".

שתי נקודות אלו – עבודה בכוח עצמו, והשאיפה אל העצם בלבד, הם, אם-אפשר לומר, יסודות עיקריים בתורת חב"ד. אלא... שלמרות הכל אליו-אפשר להתעלם מהמציאות, ולומר כי כך נראו פניו הדברים לאורך שבעת הדורות.

ראשית בענין של עבודה בכוח עצמו: אם רק נביט בספרים החסידיים מכל הימים, הרי שאי-אפשר לטעון כי העבודה הייתה בכוח עצמו למגרוי. ככל אחד היו הדרכות מיעדות מהרבבי. הרבי ליווה, כיון יודע לכל אורך הדריך, וברור כי במובנים רחבים מאד, העבודה הייתה בגלוי מנותת החלוטין על ידי הרבי.

לי הרבי את המאמר המודפס. הרבי לימדני ותבע מני, שמעתי מאמר אחריו מאמר, אך..." את סיום הדברים כבר ניתן להבון.

גם אנחנו רוצחים לקבל...

מהתבוננות בספר זה, עולה כי גם לנו יש הרבה מה ללמידה ממנו, אפילו בחסידי חב"ד. הרי אי-אפשר להעתלם מכך כי גם אנו, כלל חסידי חב"ד נסענו לרבי עם שאיפות מסוימות. בין אם זה בתקווה טובה לקבל ברכה לנחת מהילדים, הסתדרות בפרנסת, או צרכיהם גשיים, ואפילו יש הרבה מה ללמידה ממנו, אין מושט שייעבוד כחן או שימוש, וירוחיח כמו פרוטות לפרנסת הבית... עולם הזה אין לו.

וכשהוא מגיע לעולם הבא, ושאלים מוגע בביטולו רבי: "חכ"ד נקי אני!" האם יודע אתה את ראש התייבות של המילה חב"ד? שואלים אותו, והוא משיב: "כמובן. חכמה בין דעת". "אז האם אכן קיימת את הדברים? הבא נבחן את ידיעותיך..."

החסיד שותק... ושאלים אותו: "אולי הרבי לא למדך?" "הרבי דזוקא כן למדני", הוא משיב, "וגם כשהלא הצלחתי להגיע, שה

כבר לא רצים למכור בהקפה... במקומות זה הוא מבקש ברכה מהרב שתהיה לו אהבת ה' ויראת ה', קבלת על, ותפילה ללא מחשבות זרות....

וכשהוא חוזר הביתה אל אשתו הממתינה לשמעו את ברכת הרבי לפרשנה, לנדוינה עברו הבת הבוגרת, והוא מספר לה כי לא ביקש עבור דברים אלו, אלא שיוכל להתפלל ללא בלבולים מטרדות הפרנסת, מובנת תגובתיה היטיב... בשנה הבאה, כשהוא רוצה ליטשע לרבי, היא צווקת כי מوطב שיעבוד כחן או שימוש, וירוחיח כמו פרוטות לפרנסת הבית... עולם הזה אין לו.

וכשהוא מגיע לעולם הבא, ושאלים מוגע בביטולו רבי: "חכ"ד נקי אני!" האם יודע אתה את ראש התייבות של המילה חב"ד? שואלים אותו, והוא משיב: "כמובן. חכמה בין דעת". "אז האם אכן קיימת את הדברים? הבא נבחן את ידיעותיך..."

החסיד שותק... ושאלים אותו: "אולי הרבי לא למדך?" "הרבי דזוקא כן למדני", הוא משיב, "וגם כשהלא הצלחתי להגיע, שה

פרוטה לפרטה מראשת השנה ועד אחרית שנה, שלא חוסכים מאמצים בהשנת ויזות, דרכונים, וכל השאר, יוכל לראות היבט את ביטויים של שני נקודות אלו.

התמיימים שנוסעים היום אינם נסעים לראות גילויים! במפורש לא! ניתן לשוחח עם כל אחד, ולראות את זה בכל פרט בהתנהגותם היום יומייה. הנסעה לרבי שיליט"א היא לא בכדי לקבל ברכה ושיפור בעניין זה או אחר. הנסעה היא לא בכדי לחזות בגילום למייניהם ואפיו הנעלים ביותר. לא בכדי לקבל עתק, ולא בכדי לקבל דולר. הנסעה היא לא בכדי **לקבל**, אלא בכדי **لتת**, בכדי לקבל פניו, ובכדי להביא את התגלוות.

דבר זה מעולם לא היה בדורות קודמים, ואפיו לא בתחלת דור השבעי. נסעו לחצרות קודשנו על מנת לקבל ברכה בבני חי ומוני רוחיחי; לטפוג את האוירה המיוונית; להעתלות; לראות את הרבי שיליט"א בתפילות ראש השנה ויום הכיפורים; להתרברך בברכת הבנים; לראות את העידודים במאיש; לקבל עתק, ולענע בלבבו הקדוש. אחריו הכל נותרה השאייה לקבלת פירורים. פירורים נעלים ביותר מבון, אבל פירורים; כי זה לא העצם, זה לא העיקר. המטרה העיקרית היא התגלוות הרבי מלך המשיח, עיקר שכינה בתהחותנים!

דווקא בשנים אלו, וואים את זה בפשטות ממש. מגיעים אל הרבי שיליט"א למטרה זו בלבד — לקבל המלכות. זקני החסידים מביטים בתמיימים הצעריים ולא מבנים. כיצד זה יש כל כך הרבה מeson בשעה שלא וואים שם גילויים. ככל מבון מצפים להתגלוות המידנית, אך עד אז, מאין המוץ? מהין הדחיפה?

אך התשובה הפושא היא: התמיימים אינם מגיעים מותוך ונגועים לגילויים שהיו בעבר. הם לא באים עם זיכרונות נוסטלגיים; התמיימים מגיעים מותוך מטרה פנימית ואmittית, לקבל פניו, לקבל מלכותו, ולהביא את העצם, את התגלוות עיקר שכינה. דבר שככל הכל, גם בני חי ומוני רוחיחי, וגם את הדרגות הרוחניות הנעלמות ביוון, את העצם ממש.

זה העניין, שהרב שיליט"א פועל אצל כולנו כולם, שבטבעות אנו רוצחים רק את העיקר. כל אחד מרגיש כתע כי הכל תלוי בו, ובידו להביא את התגלוות. לא מחפשים מה לקבל מהרב שיליט"א, אלא מה לתת מה לעשות בכדי להביא את התגלוות. לא באים לחפש לעתק וכוס של ברכה מבון המזוכם

עובדת בכך עצמו ממש: לא בגלל הציווי, וגם לא ביוזמות מלמעלה. הכל כתע צריך לבוא מלמטה למורי.

קשה לומר זאת, אך מבון מסוימים, הרי כל זמן שאנו רואים את הרבי, הרי מבון מסוימים, זה עדין לא למורי בכך עצמו, דווקא במצב זה בו איןנו רואים את הרבי בעינינו הגשימות, אנו מגיעים לעובדה בכך עצמו במלוא מבון המילה.

דווקא בעובדה זו מעניק לנו הרבי שליט"א את היוקר המוחיד של עובדה עצמית לחולתו, עובדה שתמורתה איננו מרגשים שום לחם בשות, היהות ועבדנו עבורה למורי בכוחות עצמוני. זו הסיבה שהרב אומר את הדברים בשיחת כ"ח ניסן — הרבי מדריך אותנו, כי מכאן ואילך הכל צריכים להיות למורי בכך עצמוני. היהות והבאת הגאה יכולה להיות רק על ידי עובדה שכזו. כשם שהדברים אמרוים לגבי עובדה בכך עצמו, כך אמרוים הדברים לגבי העינוי השני, השאייה הברורה אל העצם, ולא לשם דבר אחר:

במאמר "ויאתה תצורה", אומר הרבי שליט"א כי יהודי כוים אינו שבור מכך שאין לו גילויים, הוא אינו משtopic להארות, אלא הוא שבור וכתיית למארו" ולא כתית לאור. יהודי אינו יכול להמשיך עוד רגע בלבד העצם. "כתית למארו" ולא כתית לאור. גם במאמר "ביום עשתי עשר יומ" אומר הרבי כי זיו פיקחונו האמיתית של הפיקח — הוא אינו חופשי בגילויים, ב"שרים" המקיפים את המלך, הוא חופשי בלבד. "מער ניט איז דיך אלילו".

במילים פשוטות אומר הרבי שיליט"א, שכאותם עניינים חדשן אדמור"ז הזקן, אינם יכולים עוד להישאר במחסן. כתע זה הרגע המכريع, והדברים צרייכים לבוא בפועל ממש. בעובדה זו האחרונה, העובדה להוורדת עיקר השאייה לתהחותנים ממש — צרייכים הדברים להיות למורי בכווח התהחותן, ומונך שאייה אחת ויחידה: "דיך אלילו"!

נוסעים לרבי בלי לקבל פירורים

אם מחפשים לראות את מימוש הדברים בשני הקווים ובצורה מוחלטת, הרי שהמקום הטוב ביותר לראות זאת, הוא בחודש תשרי אצל הרבי. כל מי שורק יתבונן בנסעה זו, באלי הטעמים והאריכים שחוסכים בעובדה על פי הציווי. כתע צריכה להיות

אפילו בתחילת הדור השביעי, כאשר הרבי עונה פעמים רבות לשוחחים ולראשי מוסדות כי צריך לנ��וט ביוזמה עצמית, רואים כמעט לכל אורך הדרך שהמציעים, החידושים והיוזמות הגיעו מצד הרבי, וגם לו בדרכוני הרב וביעודי הרב. כמעט ולא דבר שז' מעצמו למורי.

לא רק מבחינת הנושא של עובדה עצמית, אלא גם מהבחינה של השאייה אל העצם. אם מתבוננים בדברי ימי החסידים, שוב וואים את העבודה כי למרות כל דברי אדמור"ז הזקן, "שאיינו" רוצה את הגוף עدن...

חסידים איחלו לעצם "א ליכטיקן גן עדן" [= גן-עדן מואר], וכחסידים בדורות קודמים נפטרו, ליו אותו בטקווה שייזכו להגעה להיכל הצדיק. גם צורת העבודה הייתה כזו. חסידים שאפו להגעה לדרגא כזו או אחרת, יחלו לחזות בגילויים מהרב, לשם איזה מופת מהרב, להתקדם בrhoוניות, לקבל עוד פירור ועוד פירור. פירורים רוחניים ונעלמים אmins, אך פירורים, כי לא שאפו לעצם ממש.

אפשר לומר כי כך היה בהוכנות נשיאי הדור גם כן, ואולי מצד העובדה כי ידעו שהוא עד יכח שבע דורות, וכך אפשר לחסידים לקבל קצת גילויים, כדי שייהיה מהם להחזיק מעמד עד היקרטשמען..."

אך בדורנו, ובמיוחד בחילוק האחרון, מהרגע שהרב מלך המשיח שליט"א העמיד אותנו בעובדה האחרונה והיחידה — קבלת פni משיח צדקהנו, ברור היבט כי תפנית חדה חלה בשתי נקודות אלו.

מה רע כשבועקים עד מתי מפני הציווי?

בשיחת כ"ח ניסן אומר הרבי שיליט"א כי זה שימושה עדיין לא הגיע הוא מפני שגם כשבועקים עד מתי הרוי זה מפני הציווי. הדברים מפתיעים במקצת, האס זו עביה שפועלים בגלל הציווי והרי כל היהודות מבוססת על קבלת על, על נעשה ונשמע, אז איך פתאים זה הפך לבעה?

אלא שזו בדיקת הנקודה, שכאשר מדובר על העובדה האחרונה, על העובדה שמרתה להביא לגילוי העצם, לא עוד פירורים אלא את העצם ממש — אי אפשר יותר להסתפק בעובדה על פי הציווי. כתע צריכה להיות

שלא רוצים – או רוצים... קצת אמנים, אבל רוצים. אז איך באמת לא רואו זאת בכלל הדורות?

הנקודה היא פשוטה: בכספי הגיעו למצב שכזה הרי זה רק על ידי עבודה עם היחידה, עבודה זו שיכתך רק כשאנו מוגעים בעת העבודה האחורה, להביא את התגלות המשיח בעולם.

זה הדבר שהרבינו טובע מכל אחד מתנו היום. העבודה הגואה, שהיא על ידי העצם. כך ניתן לראות גם מהמשך השיחה, בה מסביר הרב מלך המשיח שליט"א, כיצד צריך להירות חשבון הנפש של היהודי בתקופת זו, ובלשונו הקדוש: "עומדים כבר ברוח אלול, חדש החשבון של כל השנה, אשר, הסך-כל הדחשה הוא: 'עד מתי'!" היתכן שבסיום של י"א חדשים דשנת נפלאות ארanno", משיח צדקנו עדין לא בא?...."

במילים פשוטות ממחיש לנו הרב כי נגמר הזמן בו שואפים אל הפירורים. אי אפשר לעשות עוד חשבון הנפש שסיכון הו רק מודיע לא השתרנו בזה ובזה, צריך להגיע לנקודה בה חשבון הנפש הוא ישירות על

העיקר: מודיע עוד לא בא משיח?! וכמה שורות לאחר מכן: "שלא מספיק ששומעים (ונבנינים) ש'הנה זה (המלך המשיח) בא", אלא צריכים **לראותו** בעניין בשר, ולא רק "ארanno" בלשון עתיד, אלא

"ראאה", בלשון הוה, ובלשון ציווי!"

זאת אומרת אנחנו מסתפקים יותר בפירורים. אנחנו רוצים לשמעו ולהבין, אי אפשר יותר לתרץ לנו שזה בעתיד. רוצים את העצם כפשוטו, את התגלות המידית!

ואכן הרב פועל זאת אצל כולנו, כפי שניתן לראות בגלוי. במעשה תפילין, בצדקה ובכל פרט מהচיימ, ובעיר בנסיעת לרבי שליט"א לחודש תשרי. לא עקשן אחד, אלא אף עקשנים, אף חיליל בית דוד שהדבר פשוט אצלם, שלא נועשים לקבל גלויות, לא רוצים לא גן עדן החתןון, ולא גן עדן העליון אלא אותו עצמו. וזה לא נשמעו אצלם מפעם

לפעם, אלא תמיד וכל הזמן. כשרואים שהדבר כך הוא, וכך הוא באמת, שככל תמים מזועז, וככיתת מכש שעדיין לא זכינו לעicker, אויה התביעה ברורה מהקדוש ברוך הוא: אנו רוצים אותך בעצמך! באמת מגיע לנו שכבר על ידי ההכנות לנסעה לרבי מלך המשיח שליט"א, נזכה מיד לראות את המאו, בתגלותו לעניין כל העמים, ואז נכריז כולם לפניו:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

העבודה של משיח – הצד העצמי

את סוד ההצלחה בעבודה נעלית זו, מגלה הרב שליט"א, בדבר מלכות של פרשת ראה, על פל נקודה עמוקה מאד. הרב מצין שישנם חמשה ראשי תיבות לשם "אלול", המרמזים על חמישה אופנים בעבודת ה'. שלושת הראשונים הם תורה עבודה וגמולות חסדים, והרביעי הוא כנגד עבודות התשובה. ארבעת אלו בסך הכל מייצגים את ארבעת העולמות – אצלות בראיה יצירה עשויה. אך יש גם דרגה נעלית יותר, המורמת בראשי התיבות החמישי: "אשרה לה" ויאמרו לאמר. ראש תיבות של גאולה, המרמזים על הדרגה הנעלית ביותר, דרגא הנקרה בתורת החסידות בשם "החמיישת לפרעה", דרגה המסללת את עובdotו של יהודי בבחינת היחידה שבו, תכלית ההתחedorות עם הקדוש ברוך הוא.

זאת אומרת שדווקא העבודה של משיח וגאולה היא עבודה מצד העצם. ובלשון הזוהר של רבינו שליט"א בהמשך: "עובדת האדם באופן זה ניכר העצם עצמו. ובלשון הזוהר של רבינו שליט"א מדיידה והגבלה **לאמיתתה של מעלה מדיה** שיכתך רק בהגולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקו, שנשנתנו היא בחיה היחידה דכללות ישראל, ועל ידו מתגלית בחיי היחידה הפרטית (נכוץ משיח) دائוא"א מישראל, דרגא החמיישת, שחודרת...

בכל פרט ענייני העבודה... ומילא, דווקא מתוך חיוט ועובדת בענייני משיח, ניתן להגין לשתי הbanot אלו של עבודה בכח עצמו, והשאייה אל העיר ולא אל הפירורים. כי אלו בחינות המגימות רק מתווך עבודה עם ה"עצמ".

הדבר מסביר את העובדה שככל הדורות לא רואו זאת. הרי אדמור' הוזן מצטט את הפסוק "אם יתן איש את כל הון ביתו באחבה בו יבוזו לו". וambilר כי כל שאיפה אל מהهو שהוא לא העצם, אפילו אם זה גן עדן, ואפילו אם זה הגן עדן **שלך**, הרי בו יבוזו לו, כי זה לא העצם...

ולמורות כל זאת, לא ראיינו לאورد הדורות כי ממש בזים לגן עדן, ואפילו ניתן היה לראות כפי שציינו, כמה מבטים עבר הגן עדן... ניתן אולי לומר, כי זו הסיבה שאדמור' הוזן כה מדגיש בדבריו: "איןני חףץ בגין עדן שלך", וכי מה רע היה אילו אמר שהgan עדן הוא טוב, אלא שה' עצמו הוא טוב יותר? אלא שז' בדיקת הנקודה: חייבים להdagish כי לא רוצים! כי אם לא מגדים

של המושג, בכוונה פרטית שרק אנו נקבל אלא בכך שכל העולם כולו יכול לקבל כוס של ברכה, וברכה בכל העניינים. עם זה מתוכננים, ועם זה נועסים, ובזה חיים.

כך הם הדברים מבחינת השאייה אל העצם, וכן הם הדברים מבחינת הנושא של עבודה בכך עצמו. קשה לתאר מקום בו רואים כל כך את העניין של עבודה עצמית, כמו בנסיבות תשרי. אפילו תמיימים, אברכים, אורחים ואורות, ואפילו קהל מכובד של שליט"א בעניינים גשמיות, הם לא קיבלו עידוד מארך אחד. להפך, בתחליה עוד היו הרבה שהרימו גבה, ואך יותר מזה, למה נועסים? איזה גלוים יש שם?

אך הם, לא רק שלא התפעלו, אלא אף סחפו את המבוגרים והזקנים עems. המצב הוא כיום, שהמשמעות והזקנים באים ל-770 על מנת להידבק ברוח ההתלהבות והחיות של הצעירים. הם מביעים בהתפעלות במסירות הנפש של גדי הצען, ושואבים מהם את החיים לכל השנה.

הדבר ניכר אף בכל רגע מסוותם ב-770. כל דבר ודבר מגייע מלמטה למעלה למגרוי. התמיימים מיווגתם העצמיות הקימו את אירוגן הכנסת אורחים, אירוגן שע"ד היום מבוסס על התמיימים, והתמיימים מיווגתם הם שהחליטו על יסוד סדרי לימוד ב-770.

בכל עולם היישובות, חדש תשרי הוא חדש של בין הזמנים, וכך היה גם ב-770. כמובן שבאו לרבי שליט"א, אך מצאו גם זמן לטיליל קצת בניו יורק... ולפתע חידוש היסטרורי, באים ל-770 ווושינגטום ולומדים בסדרים. ימים מלאים, יום יום. פשות נחת לראות לפני תמיימים יושבים ולומדים, בקבלת על עצומה. והכל בזומת מי לא הרהנלהות, לא המשפיעים, אלא התמיימים עצם מרצונים הטוב. התמיימים הם הלומדים, התמיימים הם גם המשגיחים והמשיבים, הכל מלמטה.

זה בדיקות מה שכתוב במאמר באטי לגני: למי מוסר המלך את האוצרות הגדולים, האוצרות המכוסים והחותומים? לא למפקדים, ולא לנרגלים, אלא לאנשי החיל הפשוטים. להם מבזבז המלך את אוצרותיו. התמיימים הם גם הרוח החיה בשבחמת בית השאה, והם גם אלו שנשאים לרקוד עד אור הבוקר, הם אלו שמארגנים את התהווודויות בלילה סוכות עבר מקורביהם, והם סוחפים את המשפיעים להטהוואדיות, הכל אצל אנשי החיל ממש. כל האוצרות...

סיפורים על הרבי

משמעותי במרומיים...

מצד אחד ישבה אשה וסירה סיפורים שהיו לה ולבולה המנוח עם הרבי מלך המשיח. מהצד השני ישב החסיד וב"אוזן אחת" האזין לסיפוריה של האשה שספרו בראש ובחמימות רבה. כשסיימה לספר, פנה אליו ואמר "גם לי יש סיפור על הליבאוואיטשער רבי" ... • שני סיפורים משמעותיים בטיסת מארה"ב לארץ הקודש, ועוד אחד במעשה ביציאה משדה התעופה...

מהבית. כיוון שלא היו גנים בבית, התחלפו השניים לבירר להיקן נעלמו. התברר שהבת ראתה שלוש שטרות של דולר, והיא קנתה עם ממתק בחנות. היא לא ידעה שאלה הם

долרים מיוחדים שנתקבלו הרבי.

בעל הרג'יש כי הוא איבד לא רק את הדולרים, אלא גם את הברכה שקיבל עמו יחד. הוא היה שבור מזוה מאך. לכת שוב ולבקש Dolars Chilofim – התבישיש; חשלא בנוח. מה גם שחילוקת הדולרים הייתה אצל בגדר מיוחד מיוחד, ורק לעיתים רחוקות היה מגיע לרבי.

בסוף דבר החליט לcliffe שוב אל הרבי. כשה עבר בדולרים הניע אל מול פניו הקודש, ועוד בטרם הספיק לפתח את הפה, נתן בו הרבי מבט חזק מאד והעניק לו 3 שטרות של דולר ... "ברכה והצלחה", אמר הרבי, והיהודי ישלו המשיך הלאה נרעש ונרגש מרוח הקודש.

חודשים, היה רחוק מאד מהיהוד, ולא הגיע לבית הכנסת אפילו ביום כיפור. היתה להם קליניקה פרטית, ומסתבר שהיו בעלי אמצעים כלכליים.

האשה הייתה אודהת גדולה של ליבאוואיטש וחסידה של הרבי. פה ושם היא גם תרמה וסייעה לפעלותם של השולחים, וזו גם הייתה אחת הסיבות לנסייתה ארצתה – לפגוש שליח מסויים ולתמן בז.

בעל, למרות שהיא רוחק מהדת, מושם- מה הרבי יתפס? אותו והוא נקשר אליו בלבבו. כמה פעמים נסעו בני הזוג לחילוקת הדולרים כדי לפגוש את הרבי ולקבל ממנו ברכות.

באחת הפעמים שבילה הגיע לרבי, זכה לקבל ברכה וגם دولار. מיד לאחר מכן הוסיף לו הרבי دولار "עבור הקליניקה" ועוד دولار לעניין מסויים. Dolars אלו היו ממש יקרים לבבו, והוא נטלם הביטה בחיבה ובחוות. כמה ימים לאחר מכן, נעלמו הדולרים

פני שביעיים ימים עלייתי על טיסת אל-על ישירה מארה"ב לארכ' הקודש. לאחר שתפסתי את מקומי הוצאות גליון "בית משה" בצד לקראו בו.

כמעט כמו תמיד, הטישה הייתה בתפוצה מלאה. מצד ימני ישב יהודי שעלה פי לבשו היה נראה כחסיד באחת החצרות באראה"ב. הוא ישב עם כל הלבושים: המעיל, הכבע והפילו עם היגארטעל' שלו. משמאלי ישבה אשה שלא נראית כשמורת מצוות. הדר פניו של הרבי מה"מ שניבט מעמוד השער של הגילון, הסב את תשומת לבה של האשה.

"זה הרבי מליבאוואיטש?" שאלה-קבעה האשה. כשהשבתי בחוב, התרגשה והחלה לספר כששהבטי בחוב, התרגשה והחלה לספר על עצמה. מסיפוריה למדתי ששם שוננה ס. ישראלית לשעבר המתגוררת באראה"ב שנים ארוכות. בעל שנפטר לפני כמה

ל

מארת: הרב שלום יעקב חזן

"את הסיפור זהה סיפורתי לילדי הת"ת בסקווער, ובכך הסברתי להם איך הרבי חי וקיים, וממשיך להנל את כל העניינים כמוותם..."

מודעת "משיח" במונייה

גלאיו של המטוס נשקו לאספלט שבשדה התעופה לוד בשעה שלוש לפנות בוקר. בזאת משדה התעופה לקחתי מונית. היה זה בארבע לפנות בוקר.

כמו בפעם הראשונה אחרת, נהג המונית התחילה לפטפט ולספר על עצמו. כיוון שראה היהודי דתי, סייר כי הוא מניח תפילין מדי יום, אבל כתה הוא חושב להפסיק כיוון שהוא מחל שבת ומרגיש שלא בnoch להניח תפילין ולהחל שבת. הוא הוסיף וסייע על בעיות שונות שעברו עליו בחיים. הסברתי לו באירועים שונים שרצוי שלא יחל שבת, אבל קיים מצווה אחת לא קשורה לקיום מצווה אחרת, גם אם הוא מחל שבת, אסור שהוא יפריע לו להניח תפילין, ואדרבה.

לא דיברנו על חב"ד, כשהלפתע הוא שולח מקדמת החלון מודעת רוחב גדולה ועליה תמונה של הרבי עם כתוב "מלך המשיח". הוא סייר כי ראה כמה צערירים מדברים מודיעות עם התמונה של הרבי. "כשראיתי אותם, עצרתי את המונית ובקשתי מהם תמונה אחת. אמרתי להם שזה יתן לי ברכה והצלחה, והם נתנו לי ברצון. את התמונה הזאת אני הולך לשים על קיר הסלון בביתי"...

באוורור 'סיפורית' שכזאת, הגיעו ארצת אל בית אבי שיחי.

העולם צעק 'רבי'

לאחר מנוחה הרהרתי בכל הסיפורים שהמעוני בטיסה ולאחריה, והתבוננתי בנקודה שהרבி מלך המשיח אומר במאמר באטי לגני תש"א, על הפסוק "יקרא שם בשם ה' אל-עולם, אל תקרי ויקרא אלא ויקראי". במאמר זה דורש הרב שיחודי לא ידאג רק לעצמו, אלא ידאג שוגג השגיג יצעק — "אל עולם", לא "אל העולם", הינו שאלקוות הוא עניין בפני עצמו ועולם הוא עניין בפני עצמו, אלא שאלקוות מושל ושולט על העולם. כי-אם שעולם ואלקות قولא חד. ביום, אףה שرك הולכים, עוד לפני

הרמתי גבה. הוא לא היה נראה לי כמשיחיסט. כשהראה בתמייתי, החל בספר ליטרature.

לי את הסיפור שישiper לתלמידיו:

"יהודי אחד זכה לקבל פום דולר ברכה מהליובאואויטשער רבי. על הדולר היחיד הזה שמר מכל משמר.

"שנתיים חלפו, והדולר הזה אבד לאיש. היה זה לאחר יי' تمוז, ואי אפשר עוד הילא לקבל דולר אחר מהרבי. הוא חיפש זמן רב אחרי הדולר האבוד — אך כאילו בלעטו האדמה. האבידה גרמה לו לעגמת נשע עצומה, והוא לא מצא לעצמו מנוח ימים רבים. בסופו של דבר החליט לפנות לרבי."

"ישירותי ולבקש ממנה שיתן לו דולר אחר...
הוא אכן עשה כן, וביקש מכל הלב שהרב שיחודי יתן לו דולר חילופי.

"עוד באותו יום, כשהלהק לעבודה, נכנס לחתת החנויות לkniot דבר מה. המוכר השיזיר לו עודף, ובתוכו היה דולר עליון כתוב "קיבלתי מהרבבי..." ותאריך הקבלה.

המשך הוסיף אותה אשה וסיפורה על עניינים שונים שהיו לה עם הרבי, ועל מכתבים שכתבה לרבי. היא אמרה שהוא הולכת תמיד כשבתיקה תמונה של הרבי.

"גם לי יש סיפור על הליאובאואויטשער רבי..."

מהצד השני ישב החסיד וב"אוון אחת" האזון לסיפוריה של האשה שספרו ברגש ובמחמיות הרבה.

כשסיימה בספר, פנה אליו ואמר "גם לי יש סיפור על הליאובאואויטשער רבי..."

הוא הציג את עצמו כחסיד סקווער ולפרנסתו הוא 'מלמד' תינוקות של בית רבנן בתלמוד-תורה של החסידות. "בגי תמו השנה, סיירתי לילדים סיפור מהרב שמאחיש עד כמה הרבי חי..."

נתבונן לרגע: עומדים חסידים של הרבי הראי"ץ – שלמרות מסורת-נפש המופתית שלהם למען הרבי ובעודתו הקדושה ברוסיה הקומוניסטית, לא היו מודכנים מה קורא אצל הרבי הראי"ץ, ומה מצב בריאותו, מהו תוכן המאמרים והשיחות דשנים האחרוניות, ובזואו שלא ידעו על היקף עסקנות הכלל של הרבי הראי"ץ, וההוරאות האחרונות – וממתיניםCutת לחנותו של הרבי ולמוצאו פio. ומהן המילים הראשונות שהרבי אמר לאוטם חסידים? – "הרבי מתפלל Cutת מנהה!"

לلمך, שלפני הכל, צריך להיות עם מה שהרבינו מתעסק וועשה ממש עכשו. لكن, קודם כל צרכיכים לדעת שכעת ממש הרבי מתפלל מנהה. אחר-כך אפשר וצריך לשמעיו גם על שאר הדברים, לקבל את המאמרים והשיחות וכוי וכוי.

ומכאן אפשר ללימוד הורה נפלה לזמןנו: כחסידים, דבר ראשון שאחננו צרכיכים לדעת, מה עשה הרבי עכשו! ובזה להיות הקא"ץ שלנו.

היום, ללא ספק, הרבי עוסקת: להביא את הגאולה. גם אנחנו, כחסידים, צרכיכים לדעת שהדבר הראשון והעיקרי בהתקשרותו, הוא שיהיה לנו 'קא"ץ' בהבאת הגאולה. כל שאר הדברים, חשובים ונוחוצים. אבל הישער' לכל הדברים הוא – המאמץ הכללי להבאת הגאולה.

וכפי שהרבינו עצמו התבטא בשיחת כינוס השלחנים תשנ"ב, שמצבע משיח הוא השער שדרכו עולמים כל המבצעים, וכל העניינים צרכיכים להיות חזרום בנקודה אחת ויחידה – כיצד כל זה מוביל לגאולה האמיתית והשלימה.

בעמדנו בימי חדש אלול, ימי סגולה, הזמן שהמלך נמצא בשדה ומראה פנים שוחקות ומתקבלת כל אחד בסבר פניםיפות. הרוי הזמן גרמא להתגלותו השלימה של הרבי מלך המשיח, ונלק עימו העירה לארמון המלך נא"ו ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

הוא הציג את עצמו כחסיד סקווער ולפרנסתו הוא מלמד' תינוקות של בית רבן בתלמוד-תורה של החסידות. "בג' תמוז השנה, ספרתי ילדים סיפור מהרבי שממחיש עד כמה הרבי חי..."

בנהנה שייברו כמה שעوت עד שייגיע. מכיוון שכך, אמר הרבי שהוא ייגש להתפלל, וכאשר אמו תגעה – שיכינו אותה לאט למפגש, ויקראו לו. בבית משפחת שניירוסהן היה בית ניסת עם עזרת נשים, ולשם נכנס הרבי להתפלל וסגור את הדלת אחוריו.

כאשר הגיעו הרבני, הכינו אותה להתפלל והביאו אותה אל החדר בו שהה הרבי.

הרבי עמד בתוך החדר, אמו הרבני בפתח החדר, ושנייהם עמדו משך דקות ארוכות והתבוננו בשתקה רבת-משמעות ועומוקת-ראש האחד בשני. לאחר מכן נכנסה הרבני עס הרבי אל חדר נפרד וסגורו את הדלת אחיהם.

הרבי שהה עם אמו זמן מה בחדר, ובינתיים התאספו החסידים ששמעו על בואה והמתינו לצאתו.

לפני שהרבינו יצא מהחדר, שמע ר' הירש סלוני שהרבינו משוחח בטלפון. כאשר הרבי יצא, וראה את החסידים שמתינו לו, אמר להם הרבי: "הרבי מתפללCutת מנהה".

מסתבר, שהרבינו שוחח בטלפון עם מישחו מבית רבי בניו-יורק, וקיבל את הדיווח המעודכן שהרבינו מתפללCutת מנהה.

עד כאן הסיפור מפיו של ר' הירש סלוני.

שפוחחים את הפה, כל אחד צעק 'רבי'. אפשר להיווכח בקהלות שהרבינו לא רק חדר בעולם, אלא גם כבש את העולם. ובסגנון המאמר, שהעולם אלקות והרבינו כולא חד. אין ביום יהודי שאיןו קשרו לרבי בצורה זו או אחרת, והתקרשות זו מתבטאת בחיו הימים יומיים.

cutת לא יותר לנו אלא להביאו לעולם הרחוב בעוז ובגאון את בשורת-נבאות הרבי "הנה הנה משיח בא!", ואת התפקיד האחרון והכי עיקרי שהטיל עליו הרבי, להזכיר את עצמנו ואת כל העולם כולו לקבל פניו משיח צדקנו.

המילים הראשונות של הרבי לחסידים בפריז

ובעניין זה, יש ללימוד הורה מסיפור נפלא ששמי עתי לאחרונה מהרב הירש סלוני, משכונות קראון-הייטס, שזכה להיות נוכח במעמד ההיסטורי בעת פגישתו הראשונה של הרבי מלך המשיח עם אמו הרבני חנה בשנת תש"ז בפריז.

בשעה שהרבינו היה אמרו לנחות בפריז, הגיעו משלחת של חסידים לקבל את פניו. כשהגינו לשדה התעופה, התבגרו להם של עיוכוב בטישה. הם חשבו שמדובר בעיוכוב רציני, וחזרו לבתיהם, בהבנה שמאחור יותר יקבלו מניין-יורק מברק על מועד הנחיתה המעודכן.

ר' יוסף סלוני ע"ה, ואחיו – יבלחט"א – ר' הירש, הלכו לבית משפחת הרב זלמן שניירוסהן, שם התאכנסה הרבני חנה, והחליטו להמתין לרבי.

כעבור שעה קלה, עקרה מונית בפתח הבית. ר' יוסף, שראה תנומות של הרבי הראי"ץ עם חתניו, זיהה מיד את הרבי מסתבר, שהרבינו שוחח בטלפון עם מישחו במוניות, ומיהר לקחת ממנו את המזוודה ולסיעו לו להכנס לבית.

הרבי שאל מיד אם אמו בבית, ונענה שלאחר ששמעו שהוא יתעכב, יצאה לקניות,

"לא סומכים על אחרים"...

לוקחים

\$21,000,000

ולקח ברור ...

סיפור מדהים על אמונה וביטחון בהתחמשות הבטחתו של הרבי, למרות כל הסיכויים • אם הבטחה פרטיתvr – הבטחה נבואה, על אחת כמה וכמה!

שליחות באופן של "לכתחילה אריבער"

הכל התחליל כאשר זמן מה לאחר חתונתו יצאתי לשילוחות בקליפורניה. בימים ההם, כל מושג השילוחות היה עדין על אש נסoca. זכרה לי היטב היחידות הראשונה שלי בשילוח, ולעולם לא אשכח את הדברים המיויחדים ששמעתי אז מהרבי. המוטו המרכזי שכוכלם היה, שעלי "לבכוש את כל קליפורניה". לחתני את דברי הרבי כפשוט והתחלה לפעול בהתאם, וכਮובן באופן של "לכתחילה אריבער". לא עבר זמן רב ולבית חב"ד הראשון נהיו עד כמה שלוחות ברוחבי קליפורניה, הקמונו עוד מוסדות בתים ספר וארגונים שונים והפעילות של "ליובאווייטש בקליפורניה" הפכה לשם דבר.

במבט לאחרו, אפשר לומר שהחנופה הרצינית להתקפות הסניפים ניתנה בהtauודאות י"א ניסן תש"ב, يوم הולדתו השבעים של הרבי, כאשר הרבי ביקש שיקימו ע"א מוסדות חדשים. לאחר אותה התウודאות כתבתי לרבי אני מקבל על עצמי עשר אחזו – שבע מוסדות חדשים. עברה שנת השבעים ואחד, ובי"א ניסן תש"ג הגעתו לרבי עם שנים עשר מוסדות חדשים

והעיקר – שבני ישראל נמצאים בחושך כפול ומכופל, וכבר תשעה שנים שלא רואים את נשיא הדור. תשע שנים של חושך, העם והסתור.

ולכל אלו עומדים גגלי ענק, ומאיימים להטביע חיליה את אמונהינו הטהורה בשטר מים רבים. הגולותיות מסה לכהנה בדברי קודש האמונה היוקדת כאש להבה בדברי קודשו של הרבי – שהעולם כולו מוכן כבר לנאהה, וכל שנותר עת, הוא לפקוות את העניינים ולעורר את ההכנות האחרונות לקראתתו בואו. מכיוון שהוא אדם הוועלם קטע, הרי אותו מאבק איתנים בין הגולותיות לאמונה בדבריו של הרבי, מתחולל אצל כל אחד מאיתנו, בעניינים הפרטיים שלו. תרשו לי איפוא לחזור עשרים שנה אחרה, ולשתף אתם במאבק פרטיו שלי, כאשר הרבי הבטיח לי דברים ברורים, והמציאות ביתיח העמידה בפני נסיוונות ללא הרף, במטרה להשליט עלי רוש של ייאוש וاكتזבנה. בסופו של דבר, כמו תמיד, התקיימה הבטחתו של הרבי במילואה, נגד כל הסיכויים. יצאתי מהסיפור כולם, עם רחבי העיקק פריסים לטרוור המשטולל. שמעיים גם על המצב הכלכלי הירוד של יהודים בכל רחבי העולם; על אף יהודים נספחים שירדו אל מתחת לקו העוני. בשורות האיוב מכות לא רחים גם בפן הרוחני – התבוללות אiomaha מפילה חללים רבים, ועוד ועוד.

רכם של יהודים, שכasher uomdim בסיום של שנה, עוסקים ביחסבו נפש. בחסידים של דור השביעי, חשבו הנפש שלנו צריך להתמקד במה עשינו, ומה עליינו להוסיף כדי להזכיר את עצמנו לקבלת פניו משיח צדקנו.

כשעשימים חושים על כל העניין של הגאולה – הרי מחד מהധדים באזינו דברי קדשו של הרבי, שדורנו הוא דור האחרון לגלות ודור ראשון לנאהה, ושינה נבואה ברורה ש"הנה זה משיח בא". אנו חשים ביחסו עצום שדבר אחד מדבריו אחר לא יטיחו ריקם, ואבינו רוענו בודאי יملא את הבטחתו ויביא את משיח צדקנו תיכן ונميد ממש.

אך מייד, עלים בנו זיכרונות נוגים ביותר. זכרונות של בקרים בהם מתעוררים יהודים ושותעים בבללה על עוד פיגוע רצחני, עוד ילדים שנרגעו על קידוש ה', ועוד התבאות אומללה של ממשלה שממשיכה להעיקק פרסים לטרוור המשטולל. שמעיים גם על המצב הכלכלי הירוד של יהודים בכל רחבי העולם; על אף יהודים נספחים שירדו אל מתחת לקו העוני. בשורות האיוב מכות לא רחים גם בפן הרוחני – התבוללות אiomaha מפילה חללים רבים, ועוד ועוד.

מאת: הרב שלמה קוניין*

ברכה... אבל אף על פי כן, מכאן ולהבא עליו לדעת שההנאה דלכתחילה אריבער צריכה להיות באופן המתאים לעולם התיכון.

הרבי הוסיף והבהיר, שבודאי אין הכוונה כדעת הטוענים שההנאה צריכה להיות במצבים אלא בודאי שהעובד צריכה להיות באופן של דילוג וקיפיצה שלא בערך. אמן, למרות זאת, צריכה להיות ההנאה שישיכת לעולם התיכון, כי עבودת התהוות אינה שייכת לנו ובודאי שאין לעשות מזה סדר עבודה.

יצאתי מההתוועדות כולי מבולבל ומרוגש. מחד חשתי רגשות אשמה על כך שלא עשית כפי הכוונה. לא ידעת איife לזכור את עצמו. מי יידע מה יהיה עכשו? עשתה על עצמו. אבל מאידך, דבריו הקדושים של הרבי ש"בודאי יעזר לנו הקב"ה שיווכל לפרק את החובות ובאופן של הספה" — נתנו לי תחושה של ביטחון, שהרי לפחות בנוגע לכיסף אין לי מה לדאג ואצליך להחזיר את כל החובות.

אני וכור היטב את אותם נימים לאחר התוועדות. הייתה קם בבור, יצא לרחוב של עיר על מנת לחפש את אותו היצינור' שיביא אליו את ברכתו הקדושה של הרבי. הייתה שואל את העוררים ושבים אם יש להם בשביילי 18 מיליון דולר. הם הסתכלו עליו כמו על משוגע, אך אני כלל לא התפעלת. הייתה מלא אמונה וביתחון שאם הרבי בירך שאצלליך להחזיר את כל החובות — אין ספק שאצלליך.

עבר עוד קצת זמן, ובינתיים המצב רק הלך והתדרדר. בכל יום שעבר עיכלו לנו הבנקים עוד רכוש, וצורות נספנות פקדו את הבית חב"ד מידי יום. גלוות שקרה לתאר אותה.

הנס מגיע?

ואז, באחד מימי החושך האלה, כאשר בוחני בדברי הרבי לא הרפה מני ולרגע, אני שמע דפיקות על דלת ביתו. הייתה כל-כך עירום ומוטש, שלא היה לי כוח לקום ולראות מי זה דפק בדלת. אם לא שהלה התעקש לדפוק שוב ושוב — הוא היה יכול להשאיר בחוץ...

בפתח הדלת עמד יודי שהתארח בביתי בעבר ובקש לשוחח עמי. הכנסתי אותו לביתי, והוא החל לגולל בפניי את סיפורו החיים העזוב שלו עד לミתתם הטרוגית של

מקומו — אדמו"ר מהר"ש, אותו רבי שהמוטיב המרכזי בכל עבודתו היה "לכתחילה אריבער".

ואז פתאום החל הרבי לומר את המילים הבאות שמהזדים באוזני עד עצם היום הזה:

כasher מדברים על "לכתחילה אריבער", דילוג וקיפזה באופן של מעלה ממדייה והגבלה — יש להבהיר שלא ירשו את העניין דlcתחילה אריבער באופן לא נכון, ישנים כאלה, שכasher מדברים על "לכתחילה אריבער" נתפסו זהה והתחלו להנתnge באופן המתאים לעולם התזהו!... אריבער שלא במידיה והגבלה כלל!... ולודגמא להלחות סכומי כספי גוזלים ביוזר — עברו ענייני קדושה. כמובן שלא שייד אפילו בדרך נס שיוכלו להחזיר סכומים אלו, ولكن, צריכים להבהיר שההכרזה דlcתחילה אריבער" צריכה להיות באופן המתאים לעולם התיכון ולא באופן המתאים לעולם התזהו, "לשבת יצירה".

ואלו שהתנהגו באופן דlcתחילה אריבער למלعلا לנמרי מכללות ההנאה דעולם התיכון — הנה בנוגע לפועל, מכיוון שכונונתו הייתה לטובה, בודאי יעזר לנו הש"ט שיוכל לפרק את החובות שהכנסיס את עצמו בהם, ובאופן של הווסף ותבא עלי

שבניינו במשך השנה בדרך של מעלה מדריך הטבע למורי.

מטבע הדברים, ה策לה האדירה של הפעילות גרפה עמה — במשך הזמן — חובות כספיים עצומים, שבשלב מסוימים לא הניחו לנו להמשיך להתפתחה. בתקופה הראשונה עוד אישחו הסטדרנו עם החובות, גללו נס מבן אחד למשהו, והמשכנו לפתח בתיה חב"ד ומוסדות נוספים מבלי לשים לב לחובות שהלכו וגדלו מיום ליום. אולם הסכומים המשיכו לטיפות, עד שהגענו למצב שבוינו חייבים סכומים של כ-18 מיליון דולר ל-40 בנקים, שלא פסקו מלוחץ עליינו לשלם את החוב, תוך כדי שהם מעכלים לנו בניין אחר בניין.

הרבי: 'lcתחילה אריבער' – בעולם התיכון דואקא

בהתוועדות ייג' ניסן תשמ"ג, בה זכייתי להשתתף, דברי הרבי על מעלותו של יום ועל כך שיום ההילולא של הצמח-צדיק, הוא למעשה גם יום התחלת נשיאותו של מלך

ה"אנשים המכובדים". בדרך כלל גם לא העצמי להעלות בדיוני לגשת לרבי באמצעות התווודות, אבל כאן היה סיפור אחר, זה בזענץ של הרבי" ולא היה מקום לערב את רשותי האנכיאים.

באמצע התווודות, בין השיחות, ניגשתי עמוותו גבריו לרבי ואמרתי: לחים רביה, זה הנס גדול שהבטחת! הרבי חישק, הביט בגביר ואמר לו: שיהיה לך חיים גוועים...

כמשמעות מה שהרבי אמר לו – הייתה המום ומופתע. שאلت את עצמי, האם זו ברכה שمبرכים יהודי שהולך לתורם 18 מיליון דולר?

הבנות שמשהו קורה פה, ולמהרת התווודות התקשרתי לאוטו בנקאי על-מנת לברר שהכל כשרה. הוא בדק לא היה במשרד, והמצירה שלו הייתה על הקו. שלום, מדובר שלמה קוניין, רציתי לברר מה מתקדם עם התרומה של ה-18 מיליון Dolr.

דממה מעבר לקו... הלו! זה שלמה קוניין. מה קורה עם התרומה?

ואז אני שומע מעבר לקו את המזכירה: תרומה? הלוואה! עם ערבות וכל המסתען.... השופרפת נשטטה מיידי. הרגשטי סחרחות. בעניין וחויר ראייתי שוב את בעלי החובות מאיצים בי לשלם, הבנקים מעכלים רכוש ובתווך ליבי פרצתי בזעקה: רב, כבר אין לי יותר כוחות. אני מאמין ובוטח לך, אבל כמה אני עוד יכול?!

אוטו בנקאי נראה לא ידע על השיחה שקיימתי עם המזכירה שלו, ולמהרת הגיע ברגיל למשרדי. אני הייתה כבר מוכן, והבהירתי לו שהרבי הבטיח לי נס וחשבתי שהוא יהיה הנס, אבל נראה שהקב"ה, זה כלל הציקים שבoulos בידו, רוצה לנשות אוטו עוד פעם האם אני אאמין בו. הוא נבהל קצת לשמעו על הדמיונות שלי, ואני להסביר לי שהוא רוצה רק לטובתי, אבל אני כבר לא הייתי מעוניין לשם. אמרתי לו: תודה רבה על הרצון הטוב, אבל הלוואות כבר לקחתי די והותר. ולא ייכא מהדייבור איתך שום תועלת עברוי. לך שלום!

הרבי בקש לשאל:

אותה תקופה הייתה קשה ביותר. יומם רדף יום, והמצב רק הלך והחמיר. החובות הלאו ותפחו, ומטבע הדברים האמונה והביטחון של התקופה הראשונה מתקבלים משמעות אחרות. היצור הרע ניסה להשתלט עלי בהרהור עצבות ודקוזן, ואני לחמתי בכל כוח שלא למת לו. הייתה יושב משרד, ממתי ומחכה לאוטו צינור הזאב שיזכה להיות השליך להביא את ברכתו הקדושה של הרבי.

יום אחד, בעודי מהרהר על המצב הקשה, נכנס יהודי ממשרד ומציג את עצמו כאישיות בכירה באחד הבנקים החשובים ביותר בארץות הברית. אני נוהג לתמוך במוסדות חינוך ברוחבי העולם, אמר הבנקאי. "שמעתי על המצב הקשה לך, ואני מעוניין לעזור לך להילחם מה חובות".

הפעם כבר לא האמנתי כל-כך מהר וביקשתי ממנו פרטים מזהים על מנת לבדוק, שאין זה דמיון או שהוא דומה. ערכתי בדיקה יסודית והתברר שנכון ואמת הדבר – היהודי הזה אכן עובד בכיר בبنк ההוא ויש לו מה להציג.נו, אולי הגיע הזמן והנס יקרה הפעם? מי יודע?

اشתו ובטו היחידה. יアイבדתי כל רצון לחיות, סיפר מרירוט. יאשטי וbatehy היו כל חמי, ולאחר מותם הרגשטי בודד, נטול רגש, שמחה וחיות המשיך לחיות הלאה, יושב ומוחכה בחוסר מעש ליום המחר שאшиб את נשמתי לבורא עולם, ואז, משמים שלחו אובי להתרחק מביתך ולשםעו ממק' דברי עידוד והזיכון.

"עד לך", הוסיף, "שרק בזכות דברי העידוד ששמעתני ממק' אז, כיום אני חי, וכחוורת תודה על לך – אני מעוניין לתרום לך סכום גדול של כסף. אל דאגה, אני אסדר את העניין עם הבנקים שלך, ואתה תמשיך לעבוד בראש שקט ורגוע", אמר בנימה מבטיחה.

התגענתי לרגע מההרהור נזכרתי בדברי הרבי. הנה, סוף סוף הגיע הגיע! לא ידעת את נפשי מרוב אושר, ומיד צלצלת למצוירות להודיע לרבי שהנס הגיע.

אתם נראתה בטוחים שבזה נגמר הספר, אבל מסתבר שכאן הוא רק התחילה... אותו היהודי אמר רצה מאד לעזרו לי, אך הפרוטה לא הייתה מצויה בכיסו וכל הבטחותיו היו לא יותר מאשר דמיונות שווא...

עם כל הרגש האי-נעימות שחשתתי מזה, הדבר לא הצליח לשבור את ביטחוני בדברי הרבי, ולמהרת בבורר קמתי כרגע מלא אמונה וביטחון בהבטחות הקדושה של הרבי שיפורע לי את החוב. כמוagi באותה תקופה – התפעתי בטלית ותפילין, עצמתי את העניינים והתחלתי לשיר מותוק שמחה עצומה "שיבנה בית המקדש" ומארש של ניצחון לפני תפילת שחרית.

הטפונים לא פוסקים מלצלצל, כולםلوحצים עלי, צרות איום פוקדים אותי, אך אני כל לא מתפעל, עומד ושר מותוק ביטחון מוחלט מארש של ניצחון. הרגשטי שהרבי נותן לי כוחות מעלה מדרך הטבע לעמוד איתן ולהאמין בו.

ועוד נס?

ימים ליום המצב רק הלך והדרדר. בעלי החובות האיצו בי מכל עבר, הבנקים עיכלו רכוש, ואני עמדתי בביטחון מוחלט שברכתו של הרבי תקיים במלואה.

באותה תקופה הייתה מתקשר מידי يوم למצוירות ומדוחה על המצב. עד כדי כך, שבימים שמשום מה לא התקשרתי – הרבי חזוקוב היה דואג להתקשר ולומר לי: הרבי שואל מדוע לא התקשרות היום?

תגובה צוננת מהרבי

ישבנו לשיחה ממושכת בה סיירתי לו את כל השתלשלות הדברים ואת החובות של 18 מיליון דולר שאני חייב. הוא שמע את כל הדברים ואני לי: ר' שלמה, אין לך מה לדאוג, מהווים והלאה אני אחראי על הצד הגשמי של הפעולות ואתה על הצד הרוחני. בהתחלה הייתה מוספק אם אכן דבריו נכונים והוא באמות רוצה לעזרו לי. אולי זה סתם עוד אחד שرك הרצונות שלו טובים... אבל לאחר שעברו כמה ימים ראייתי שהרוא רציני.

הוא דאג להביא צוות מסור של עובדים חרוצים, שנכנסו ויצאו, חקרו ודדרשו, לקחו מסמכים, רישומות, פתקים, וכל פיסת מידע בנוסח. נראה היה שהסיפור עומד לקראת סיום והנס עומד להגיע. מובן שהhypotheti שמאוד ובלבי כבר הודיע להקב"ה על הנס גדול שעמד להגיע.

בהגע חג הפורים נסעתי עם אותו בנקאי להטוודות של הרבי להודות על הנס גדול. בדרך כלל, לא ישבתי על רוחה על מנת התווודות, אולם הפעם, כשהגעתי עם הגביר הגדל נאלצתי לשבת מארחי הרבי ולהיות בשורת

מה אתה רוצה?

למחמת בבוקר קמתי לתפילה שחרית, התעטמתי בטלית ותפילין וניסיתי לנגן "שיבנה בית המקדש" מпоз' אונתא שמחה שליוותה אוטי עד היום, אך הרגשתני שאני לא מסוגל. התחלתי להגיד את המילים והדמויות כמו זרמו מאליהם. שרתתי ובכתי, התפלلت ובכתי בלי סוף. ידעתה שהרביה איתי, אך כבר לא יכולתי. לא אשכח את ה"שיבנה בית המקדש" של אותו בוקר, "שיבנה בית המקדש" מהול ברגשות מעורבים של ייאוש ומרירות מחד אך תקווה וביחסו מайдן.

לאחר תפילה שחרית ניגשתי לטלפון וצלצלת לרוב חודקוב. אמרתי לו: בדרך כלל אני מאמין, בדרך כלל אני עובד בשמה ובביחוון, ובביחוון הוא מקיים, אבל... ואז שוב הדמויות לא הניחו לי והתחלתי לבכות כמו ילד. שפכתי את ליבי ואמרתי לרוב חודקוב שעד כמה שקרה לי, אני יודע שבידו של הרבי להביא לפועל את אשר הבטיח ואני יכול לשנותך. אני מבקש עלי ויזכני מכאן מהרחב. השיחה הסתיימה. עברה דקה אורך שדמתה אז לנצח, והנה הטלפון שוב צלצל. הרוב חודקוב היה על הקו והוא אמר לי כך: היתי כתע אצל הרבי והיות ובכית וזעתק כל כך — הרבי ביקש לשאל מה אתה רוצה? והבנתי שהרביה על הקו וידעת שזו עת רצון. עניתי שאני רוצה שהרביה ייקח אותן מהגלוות...

ואז שמעתי מעבר לקו את קולו של הרבי: אהה, און וואס נאך ווילסטוי [=ומה עוד אתה רוצה?] ... היתי המום לרגע, אך מיד עניתי שאני רוצה שלרבבי ולרבנית יהי בריאות. ואז שאל אותי הרוב חודקוב בפקודת הרבי האם אני יודע את הסיפור של אלישע עם ה"כלים רקים?"

עניתי בחויב, והרביה המשיך לשאול: נו, איך כלים ריקים יש לך? ניסיתי להעלות כמה אפשרויות של גיטס כספים שהיו בידנו, אך הרבי לא הסתפק בהם. בסופו של דבר אמרתי: יש לי שתי גוליות ואני הולך עליהם בשמה וביבתו גמור שהרביה ימלא את הבטחו, ואני מצדיע עשה את כל שביבות למצוות הנס. (אבל זו הייתה הפעם היחידה שכוחתי, ועוד צווין שאחרי השיחה הזו, התקשר הרב

בדיק כמוני, שמעת את ההבטחה של הרב בהתWOODות?!

סימתי את השיחה איתנו, ובתוכי הרגשתי שנותרתי בזוז במערכה. חשתתי, שם המכובד ימשיך כך גם אני אתחיל לדבר כמוות. מי יודע אם המכובד כל-כך קשה תמשיך האמונה לבוער בי? מי יודע כמה זמן יוכל לשאת את הסבל הנורא זה?

הרגשתי שראשי כבד עלי, הנחתי בראשי ליפול על שני ידי והתחלתי לבכות בכי חסר מעיצורים. עני היו מלאות בדמיות עמוקות ועמוק עמוקות בתוכי ליבי נשאתי תפילה חרישית לבורא העולמים: أنا, אל תנעה אותי יותר, כוחותיי הולכים ואוזלים. כמו אני עוד יכול להחזיק מעמד? כמה עוד יוכל להאמון ולבתו בז?

בית חב"ד זוכה בירושת ענק, אבל...

למחמת כניסה אליו חתני והודיע לי שיש מישחו שעקב אחריו התפתחות עם אותה אישת שביקורתו אצל חודשים ספורים קודם לכן, והוא הודיע שאחותה אישת נפטרת מן העולם והשאירה שליש מהרכוש שלו לטובת הבית חב"ד.

הסתכלתי על חתני בעניינים עייפות ואמרתי לו (בטון בעוס): תעשה לי טובה, אין לי כוח לשמעו יותר מירשות. מספיק התנטשיי בעבר עם דמיונות של אנשים, תנאי ליהמישך בעיסוקי.

חtiny הבין את המכובד הנפשי שבו הינו שרוי, והוא חזר ואמר לי: שוער, כבר עברו כמה שנים מהבטחו הקדושה של הרב, כמעט כולם איבדו את האמונה ואתה היחיד שכל הזמן עוזדת את כולנו, הפחת רוח חיים באמונתנו; במשך כל כך הרבה זמן דיברת בביטחון ובשמה שմדבריו של הרב אחורי לא ישוב ריקם. עכשו, כאשר הנס הולך להגיע — אתה נופל בעצבות?

דבריו דיברו אל לבי, והבנתי שמדובר במקרה רציני. במוחי החלו לנوع המחשבות ב מהירות. ראייתי את אותו שליח שדים בחשור אמונה, ולאידך — את הבטחו של הרביה "ויאת ובנין תחיו בנותר".

בנתים החתונה של בתיה עברה בשלום ללא כל פגע, ומיד אחרי החתונה ניגשתי לטפל בירושה של אותה אשה. הגעתי אל בעלה לבדוק איך אפשר לפדות את הקרכעות שהניחה אשתו בכיס מזומנים, אך הלה הסתכל עלי בעל משוגע. השתגעת? אתה חושב

חוודקוב שוב ואמר לי: כל-כך הרבה ביקשת, כל-כך הרבה עצת, מודיע לא ביקשת ברכה לאלאות הספרים שנמצאים במסאר מזה 70 שנה? תיכךomid אמרתי: אני מבקש ברכה של הספרים וכל הכתבים ישבו אל הרביה! ואז שמעתי שהרביה עונה: אמן!

הסימן של שיחת הטלפון זו הייתה בעבר זמן מה, כאשר התייחס אצל הרב וביקשתי ברכה שה"כלים ריקם" יהיו מלאים ויתקיים בהם גם "ושלמי את נשיך". והרביה אמר על כך: "ויאת ובנין תחיו בנותר!"

רבע"ע, أنا, אל תנסות אותי יותר

כפי שאמרתי לרבי כך עשיתי. עדתי עם שתי רגלי מתוך אמונה וביבתו שהרביה ימלא את הבטחו. היתי עובר מבית לבית, מדבר עם אנשים ומבקש מהם לעזרו לי. היו לי הרבה סיפורים, המון השגחה פרטית, אך את הסכומים הגדולים שהייתי חייב — לא הצלחתי לגייס.

באחת הפעמים שיצאת ליuron גיס כספים, נכנסתי לבית שהיה נראה מהמכובדים שבסכוונה. בעלת הבית, שהכירה אותי מההבר, ביקשה מני לשבת. היא החלהegal בפניהם את הצורות שלה ואמרה שמאס לה לחוות יותר והיא עומדת להתאבד. ניסתי לומם את רוחה ולהニア אותה מחשבותיה הדזוניות אודות התאבדות. שוחחתי אתה במשך כמה שעות רקיוותי שהדברים יפלו את פועלם.

עבר זמן ארוך מאז שביקרתי אצלה, ואני מצידי שכחתי מכל הסיפור והמשכתי להלאה לחפש את הנס שהבטיח לי הרבי. בינו לבין החובות רק הלוויו וגדלו, המכובד הילך ונניה גורע יותר, חושך أيام ונורא!

באותה תקופה, באה בתיה בקשרי השידוכון והיא עמדה להינשא. היה זהليل שישי שקדם לשבת העליה לתורה (אפורף) של חתני שהתקיימה בחצרות קודשו-ב-770. התכוננתי כבר לצאת לקרואן היטס, כשפתח עכבותי טלפון מאחד השלחונים החשובים בקליפורניה. הוא אמר לי: תשמע, שלמה, אם אתה לא רוצה שהבעל-חוות מוחץ לקליפורניה...

היהתי נורא מופעט מהחומר אמונה שלו, ומפני התפרצו המילים: אםפה האמונה שלך? איך מתאים לשיחת לדבר כך? הרי אתה,

בדרכַ הטעַב הינו אמורות לצתת בהפסד גדול, מכיוון שעיל פִי חוק בעלה אכן צדק. האשה כתבה את הצעואה בתוך הזמן שלא הייתה שפופה. אבל בפועל היו נסים גלויים: הוא הביא עדים, ולמרבית הפלא – כולם, לא יוצא מן הכלל, נמצאו פסולים לעדות... אף אחד לא יכול להאמין למה שקרה. כאשר המשפט הגיע לסיומו, שאל אותו השופט כמה מגיע לנו. סיירתי לו את כל הסיפור והוא רצה להזכיר על 20 מיליון. והרבי אמר שלא נסתפק ב-20 מיליון.

בסופו של דבר יד החסידים הייתה על העליונה. יצאו מהבית משפט עם 21 מיליון דולר נקיקים – 18 מיליון בשbill החובות, ועוד שלוש מיליון לקאים את מה שהובחנו "ויאת וננייך תחיו בנותר"....

באמין, ונראה!

בימינו אלו, כאשר מרד מהצדדים דבריו הקדושים של הרב ישעיה הנה משיח בא", אך מאידך החושך הולך וגובר – הסיפור הזה מלמד אותנו פרק חשוב באמונה. גם כאשר עבר יום ועוד יום ונראה כי יכול שום דבר לא מתקדם, ולפעמים הצרות ורק הולכים ונגדלם, ועד כדי כך חשוך הגלות מעלים מעינינו את אבינו רוענו.

עלינו לדעת שדבר אחד מדובר של הרבי אחר לא ישוב ריקם. מה אם הבתוותיו של הרבי לאנשים פרטיים מתקיימות במילואן – כתע, כאשר הרבי הבטיח לכל העולם כולו, ויתירה מזו – בנבואה ברורה – על אחת כמה וכמה שהרבי קיים את הבתותו ויושא לגואל אותנו.

ברגעים האחרונים של הגלות, علينا להתרומות טפה מעיל הקרען, להאמין ולבטוח בכל מילה מדברי קודשו של הרבי, והעיקר, לעשות בפועל ממש כל מה שביכלתנו, להוסיף אוור בעולם, להביא את בשורת הנגולה לכל העולם עד לפינה הכי נידחת.

לא נחשוך ولو מעט ביכילים ורקים, ובקרוב ממש נזכה לא רק לפרו את החובות, אלא גם יואת ובניך תחיו בנותר....

***) דברים שנאמרו בהתוועדות חסידית**

מתי אתה מתכוון לחוזר? עניתי שאני אחוזר מיד אחרי שבת. השיחה הסתiensה ומיד רצתי לבית הכנסת הניל', מצאת שולשה אנשים וערכתי התורת נדרים. ביום שישי, שעת ספורות לפני כניסה שבת, קיבלתני שוב טלפון מהרב גורן. הירבי רוץ לידע האם עשית הפרת נדרים, ובאיזה מיטוס אתה חוזרי? אמרתי שהתרת נדרים כבר עשית ואני אבא ביום ראשון.

יחידות של שמחה תורה...

כאשר הגעתו ביום ראשון לשדה התעופה בקנדי, התקשרתי מיד למזכירות להודיע שאני בניו-יורק ואמור לי שהרב עדיין לא ירד לתפילה. מובן שמיד תפשתי את המוניות הראשונה ל-770.

לאחר שנכנסתי ל-770, הרבי ירד בשמחה יוצאת מן הכלל. הייתי בהמון ארועים במחיצת הרבי, אך שמחה כמו שהיתה אז ב-770 טרם ראייתי. הרבי התקדם בשbill הארוך שנשלל ועובד בחזקה את השירה. לcoldom הייתה אז תהושה מיוחדת, שזו עת רצון. כשהרב הגיע ממש ממקום אליו הוא נעה, נעמד מלא קומתו, הביט בי חזק, והצדיע בחשיך וחב בסוק על פניו הקדושות.

גם כשהרב הגיע למקוםו, הוא המשיך לעודד זמן ארוך ו-770 של קליפורניה הייתי אז בשנת האבלות על אימי ע"ה וניגשתי לעמוד התפילה במנגינה של תפילה יום-טוב.

לאחר התפילה נכנסתי ליחידות לחדרו הקי של הרבי, והיחידות הייתה ייחידות של שמחת תורה...

השופט פוסק: 21 מיליון דולר!

מיד לאחר היחידות נסעתו לקליפורניה והתחלנו במשפט. המשפט כולל התנהל באופן ניסי לחולון, והרב היה מעורב בכל מהלך המשפט. בחו' עמד טנק מבערים והדף מאות ספרי תניא. לא פלא שורה ארוכה של ניסים ליוותה אותנו על כל צעד ועל המשפט (ועליהם ראוי להקדיש אייה פרק בפ"ע).

שתקבל משהו מהירושה? אשתי כתבה את הצעואה כמה שעות לפני שהיא התבדה, ועל פי חוק דבירה אינם דברים ואין לך לקבל מאומה!

הסבירתי לו את המצב הקשה שבו אנו נמצאים וסבירתי לו על ברכת הרבי, אך הוא בא שלו: אתה לא תקבל אגורה שחוקה! ניסיתי לדבר קצר עלabo ולבסוף הוא אמרתי לו: אדוני, על פחות מ-18 מיליון دولار הסכימים לפטור אותו במלון דולד. חיכיתי ועוד כמה מיליון ("וואת ובניך תחיו בנותר") אני לא מתאפשר...

ఈראה שאתה רציני, הוא מאד התעכבר מהדרישות הגבות שלך, והחל לצחוק עלי עד שברוב חמותו זرك אותו מהביטה. מאותו היום הוא החל לנחל מלחמה של ממש בכל לובאוitis בקליפורניה. החלטנו לתבוע אותו למשפט, ובזכות ברוכתו של הרבי – המשפט נקבע זמן הקרוב.

הרבי: תערוך 'התרת נדרים'

היה זה בשנת תשמ"ח, זמן קצר לפני כ"ב שבט, ועסكتי אז במרץ בפרשת הספרים. באותה תקופה נסעתו לרוסיה ונדרתי נדר שלא יצא שם בלי הספרים וכתבי היד שהיו שבויים תחת השלטון דש.

ואז, בעוד פועל בתקופת להצלת הספרים, קיבלתי טלפון מהעורך-דין של קליפורניה שזמין אותו דוח. המשפט עומד להתקיים ביוםים הקרובים והוא לא יכול להיפתח ללא נוכחותך".

אמרתי לעוז"ד: עם כל הכבוד והערכה הוא התחיל לצחוק עלי שאני מזניח את כל הנושא זהה ורק לרעותי, אך שום דבר לא עוזר לו. אני בשלל נשארותי. אמרתי לו שמצוידי הוא יכול לגשת למשפט בלבד.

לא עברו כמה דקות מאז שסייעתי לדבר עם העורך-דין, והנה אני מקבל טלפון בהול מהזוכרים. על הקו הרב גורן. יש לי הודעה חשובה בשbill', אמר. הירבי מבקש שתבחן מיד למשפט!

אמרתי לרב גורן שאני לא יכול לעשות זאת, מפני שנדרתי נדר. דמהה על הקו: אחרי כמה שניות הרב גורן ממשיך: הירבי אמר שיש בית הכנסת מוסקבה שם מירニア רושצאי, תיקנס שם, תיקח שלשה אנשים ותתיר את הנדר. הירבי גם רוצה לדעת

התמימים

– הארה וגילוי דמשיח צדקנו

צרור סיפורים על היחס המיעוד של הרבי מלך המשיח לתומכי תמיימים ותלמידיו התמיימים • מוגש לרגל ט"ז אלול – יום התзиיסות ישיבת "תומכי תמיימים"

בעבורו זמן מה נכנס אותו בחור ליחידות אצל הרבי, ושאל האס הוא שיק לעובdot התפילה. תוכן תשובה הרבי הייתה, שכל תמיים Learned בתומכי תמיימים, ובפרט כמה שנים – שיק לעובdot התפילה.

שאלת כל כך את הרבי נענה במקتاب חריף זהה תוכנו: "הרוי אתה מקשר לכ"ק מו"ח אדמור", וזה כמו היהס בין הקرونוט ברוכבת: להיכן שאתה הולך – אתה מושך את הרבי אליו. אם כן, אתה רוצה להגלוות את הרבי לאוניברסיטה?!"

בני הבית

באחד מסדרי הפסק שהתקיימו בביתו של הרבי הרי"ץ, נתן הרבי מהאפיקומן שלו לבחרורים שבבו מהשליחות באוסטרליה. שאל על כך הרשיג את הרבי: הרוי כתוב שצורך חלק (רק) לבני הבית והשיבו הרבי: כתוב הלשון "ויחלוקן לכל בני ביתו" – "דא"ס זיין מניין בני בית, זיי האבן זיך צוויי יאר אויסגעמאטערט" (=הם בני ביתי, הם אלו שהתמסרו במשך שנתיים).

דעם רבינ'ס קינדער

ידועה העובדה שתלמידי התמיימים הם אלו שזכו בכל השנהם לקבל בערב יום כיפור את "ברכת הבנים" מאת הרבי שליט"א. במשך השנים היו התבטאות מיעוזות מאוד, בשעת הברכה, על תומכי תמיימים ועל תלמידי התמיימים. אחד התמיימים שנודע

מי יצד בראש CESSARIS YIBOA?

יהודי שלם בתומכי תמיימים וגם בנו למד בתומכי תמיימים – רצה להעיר את בנו לשיבה אחרת. באחת התהווודיות צעק על כך הרבי ואמר: איזה פנים יהיה לך כשמייח יבוא? – האבא יצד בראש עם כל התמיימים ובנו יהיה "מوزנח" מאחור... כיitz זה שאתה מරחים על בנך?...

תמיים עם זכויות

בחור בישיבת תות"ל ברינוואה, שהיה בעל גלהה, שאל את המשפע ר' ניסן נעמאנאו בעניין מסוימים השיק לעובdot התפילה. ר' ניסן דחה אותו בדברים, ואמר לו, שהוא בעל גלהה וAINO שיק לעובdot התפילה.

יום אחד בתומכי תמיימים

אחד מאג"ש פעל על בחור מסוים לרכת לשיבה, ומהכרתו עס הבוחר שיעיר שאם ילק ללימוד בישיבת "תומכי תמיימים" יוכל להשאר שם זמן קצר ביזור, ואילו אם ילק ללימוד בישיבה אחרת – ישאר ללימוד כמה שנים. הוא שאל את הרבי להיכן עדין שלוחו, ונעה לו הרבי: ישלחו אותו לתומכי תמיימים, אפילו יהיו שם רק יום אחד. ומפליא הדבר, שפועל אחרי שנכנס ללימוד בישיבת "תומכי תמיימים" – נשאר ללימוד שם משך כמה וכמה שנים!

הבעלי בתים של הישיבה

פעם התבטה הרבי שיהודי שכף רגלו דרך בתומכי תמיימים, אפילו לרעע אחד – רבותינו נשיאינו נהיו בעלי-בתים עליו והם טובעים ממנה שיהיה תלמיד חכם!

כמה רכבות

מעשה בחור שלם בתומכי תמיימים, ואביו רצה שהימדר כמה שנים באוניברסיטה. וכשיסיים להוציאו תואר יחזור לשיבה.

עורך והגיש לדף: מ. מלמד

איפה יש ספר תניא. כמו כן התעניין מודיע החלנות בחדר פתוחים, ומדוע אין מספיק כרויות. הרבי המשיך להתעניין בעוד פרטם כהנה וככהנה, הורה מספר דברים וחתם את ביקור בבניין.

מה נדרש מתנים לדעת?

באחת הפעמים שהגיע שז"ר אל הרבי אמר לו הרבי שהוא רוצה שהתמיימים יSHOWו אצלו שנה שלימה, כדי שייראו את הנהגה בליובאווייטש במשך שנה שלימה.

מסירות נפש של תמיים

הרהור ג' ר' ניסן טושלקין הי' רב בבית הכנסת השוכן במרחק של שעיה וחצי מ-770. כנוהג בשמחת תורה, יצאו תלמידי התמיימים לשמח יהודים בבתי נסיות בינויים גם בבית הכנסת של ר' ניסן. כך הי' הנהוג מידי שנה. באחת השנים בא ר' ניסן לרבי אחריו שמחת-תורה ואמר שרוצה למת ישך-כח לבחרורים שבאו לשמח בבית הכנסת שלו. ענה לו הרהור: "עכון שצורך למת להם ישך כת, ובפרט שבשבילים זוהי מסירות נפש גדולה". כאשר נענה הרב טושלקין ואמר שזו היא אכן

בדיקה מהירה שנערכה בו במקום, גילתה שתלמיד אחד (!) חסר, והוא עשה אתليل הסדר אצל דודו שגר באחת השכונות הסמוכות ואמר הרבי רק הגיע וכבר הלך לגלוות! אחד התמיימים שם לב למתרחש מיהר לצאת את חדר האוכל,فتح בריצה מהירה לשכונת איסט פלטבוש, מרחק של מחצית השעה, שם גר הדוד. ללא שהיות נכנס אל הבית, הבHIR לבוחר כי הרבי רוצה בשוחטים של כל תלמידי הקבוצה בלילה הסדר בתומכי תמיימים, ותוך ארבעים דקות היישובים בחדר האוכל כל תלמידי הקבוצה...

הרבי מבקר בפניםיה של הבחורים

על ביקור נוסף מסופר: בחודש אדר תש"יד, חנכו הבחורים הלומדים ב-770 פנימייה חדשה (בפניות הרחובות טרווי ולינקולן) וזכו שהרביב יבא לבקר את הבניין עם חנוכתו.

ביקורו של הרבי, נערך ביום חמ"ה אדר תש"יד. בשעת הביקור סייר הרבי בכל הקומות, התעניין בפרטי פריטים כגון בדיקת המזוזות החדשנות וכיוצא בזה. במהלך הביקור נכנס הרבי לחדר מסויים ושאל

בעת ברכת הבנים הראשונה בשנת תש"יב מספר: ממש כל הברכה בכח הרבי בכוית עצומות והוא ביטויים נדרים, הרבי התבטה על תלמידי התמיימים שהם "בניו של הרבי" ואומרו: "אייר לערנט דאץ אין דעם רביינס ישיבה, זויט איר דאץ אין דעם רוביינס קינדער".

נתן להם מלוחמו

בברכת התמיימים בשנת תש"ב התבטה הרבי: בהיותו נשא הדור, אשר, "הנשיא הוא הכל", מובן ופושט ש"טוב עין הוא יבורך כי נתן לנחמו לדל", לתלמידי התמיימים... ולחם "נתן מלוחמו" — מה העניינים שהיו דם ובשר כבשרו, ברוחניות וכמו כן דם ובשר כבשרו במשמעות!

אבינו, כולנו אחד!

הנוהג היה בשנים עברו, שביל הפסח עורק הרבי מלך המשיח סייר במסדות השכונה יחד עם חברי הנהלת המוסדות. בשנת תשכ"ח לערך, נכנס הרבי כרגיל אל חדר האוכל שם טעדו תלמידי הקבוצה, ולפתע פנה אל הרב דוד רסקין ושאלו האם כל תלמידי הקבוצה ישנס?

התקיימה חתונתו של אחד מאנ"ש ביל שישי, ולאחריה התישבו התמימים להתוועד כל הלילה. התהוועדות הייתה גם לכבוד ח"י אלול שהל באוטם ימים. מחרות בבורך אף אחד לא הופיע לסדר חסידות. בשעה שמונה נכנס הרבי לואל, והתי פנחס קארף (כיון משפיע בישיבת "אוהלי תורה") היה שם בלבד. הביט בו הרבי ואמר: האב איך אן ייחיד אין תומכי תמימים (=יש לי בן ייחיד ב"תומכי תמימים").

ישר כח לאמונה של התמימים

מספר הרה"ח ר' דובער יוניק: כבר בתקופה הראשונה התבטאה הרבי שאת הבחרים הוא לוקח על עצמו. בי"ז שבת תש"יא אמר: די בחורים וואש גיינן באמונה פשוטה — גיב איך זיין א ישר כוח [= לאוותם הבחרים שהולכים באמונה פשוטה — אני נוון ישר כוח].

קרן או פני משה

סיפורו המזוכירם, שכאשר היה הרבי מקבל דוח' שבישיבה מסוימת הבחרים יושבים ולומדים — היו פניו קורנות מאושר. לעומת זאת, במקتب מיום י"ג טבת תש"יג כתוב הרבי בזה הלשון: "מצטער הנני על חלשות בלימוד הנגלה כפי שהגעוני ידיעות זהה".

מלחמתם של חילוי בית דוד

בחושuna רבה תשמ"ג התבטאה הרבי באחת השיחות שב"עקבות משיחא" ינסם כלו "אשר חרפו עקבות משיחך", כלומר, שהם לא רוצים שיכריזו ויצעקו "משיח נאום..." וזהי מלחמתם של חילוי בית דוד — הארה וגלווי דמשיח צדקנו — לצאת נגדם, ולהזק את האמונה בביטחון משיח צדקנו.

שלח מכתב אל מערכת העורות היו הוספות מיוחדות בגוף כת"ק כגון "הצלה ובה בעבודת הקודש" ועוד מהנה רבות. מענה מיוחד זכתה לקבל מערכת העורות של ישיבת מורייסטון, ובין השאר כתוב הרבי: אשרי חלקים ויה"ר שעילו מעלה מעלה בתום"צ.

משמעות נפש גדולה ללכת ברגל במשך שעה וחצי ועוד לרകוד וכיו' אמר לו הרבי: "בשבילם, הצעה והריקודים לא נחשים למסירות נפש. המסירות נפש שלמה היא בזו לשם יודעים שאין מתוויד כאן והם משתוקקים להיות בהתוועדות, ובבעל כורחם הולכים כדי לשמה יהודים בבתי כנסיות!"

מעוררים רחמים תמיד

אחד התמימים נכנס ליחידות, והتلונן בפני הרבי שאין לו חיים בלמידה, וביקש שהרבי יעורר רחמים עליו שתהיה לו חיים בלמידה.

ענה לו הרבי: אויף תלמידי התמימים אויז מען שטענדיך מעורר רחמים, מען דארך מען ניט ווי מאכן כלים אויף מקבל זיין זיין [=על תלמידי התמימים מעוררים רחמים תמיד; צריך רק לעשות כלים בכך לקבל את זה].

לטטלל חמימים? לא עולה במחשבה!

כשנסעו לקבוצה החלה משנת תשכ"ד, היו קשיים רבים בכל הקשור לנסעה מעבר לים. פעם נכנס הרש"ג (שהיה יו"ר ועד הפועל של היישיבה) לרבי ושח לפניו על העביה והציג שהבחורים יחוורו באוניה עד אירופה ומשם ייקחו מטוס לארכ ישראל. ענה הרבי ואמר: "אייר וועט נעמען בחורים און זיין מאטערן צווי וואכן אויפן אם? קומט נישט אין באטראקטו!" [= אטם תקחו בחורים והם ייטלטו במשך שבועיים על הים? לא עולה במחשבה!].

הגאה מיוחדת לתמימים

באחרון של פסח תשל"ו, אמר הרבי שיחה בה ביאר את עניינה של ישיבת תומכי תמימים והנדרש מהלומדים בה. לאחר שיצאה השיחה לאור ספר הרבי לගיסו הרש"ג שהגיה את השיחה במשך לילה שלם.

לא להפריע לסדר

בחודש כסלו תשל"ט יצא הרבי לקידוש לבנה בשעה 10:08. היה זה בעצם סדר חסידות, והרבי אמר שהוא יוצא בתנאי שלא יהיו בחורים, כדי לא להפריע לסדר. הרבי הוסיף, שהוא יכול לקדש את הלבנה גם בbijתו, אלא שרצו להשרות זאת במניין.

בן יחיד בתומכי תמימים

באחת הימים הראשונות לנשיאות,

הרבי דאג

לאוכל של התמימים

פעם אחר התהוועדות אמר הרבי מלך המשיח לרבי חודקוב: "מען זאל גיינן פרטס זיין די ריד" [= שיילכו לפרסם את מה שנאמר בהתוועדות], ושהתמימים לא ילכו — מפני שאינם יכולים הרוי זה יהי כבר מאוחר, ואז לא יהיה להם זמן לאכול... רק אלו שבין כך הולכים מהם ילכו לפרסם את הדברים.

היחס להערות התמימים

חיבת יתרה וحبיבות מיוחדת מגלה הרבי מלך המשיח כלפי קובצי העורות התמימים ואנ"ש. הרבי תמיד עודד וחיזק את העניין, המערכת, ואלו המתעסקים בזה, שמקדיישים מזומנים הפרט על מנת לבצע ולממש עניין נעל זה. פעמים רבות, כשהרבי

**בימים הראשונים או לח"י אלול
כולנו נפגשים ב'גן-אורנים'**

בית מדרשו של הבעל-שם-טוב הוקם מחדש

לאחרונה הושלמה מלאכה גדולה וככירה – שיחזור מדויק של בית מדרשו של בעל-שם-טוב, אותו מקום ממנו יצאה אורנה לכל העולם. מלאכת הקמה נעשתה על ידי הרב ישראל מאיר גבאי, מנכ"ל "באהלי צדיקים" – ארגון שתפקידו לאთר, לשפץ ולשמר ציוניהם של גדולי החסידות באוקראינה • כתבת מצולמת, עדות 'חיה' ומרטיטה-לב לחידוש מקום הקודש, מוגש ליום הבahir ח"ז אלול

מארה: מנחם זינגלבוים

תמונה בית הכנסת המקורי של הצע"ט כפי שנשתמר במשר יותר ממאתיים שנה

אחד מרחובותיה של מז'יבוז', מצד שמאל הציוון החדש של הצע"ט ומצד ימין בית מדרש ובית הכנסת אורחים נדול וופואר שהוקדם ע"י "אהלי צדיקים" עברו הבאים אל הציוון

ציון הצע"ט במשר השנים הפך תחפוכות רבות מ מצבה קטנה ומונחתת הפך המקום לאוהל רחב ידיים אליו מגיעים אלף חסידים מכל העולם כדי לשפר תפילה...

מצ'יבוז' שכנת על נהר בוג במרזחה של פודוליה. רוחקה כ-15 ק"מ ממיללת הברזל לבוב-אודסה. בימי הבש"ט עברה בה דרך מסחר מערב לזרחה.

מצ'יבוז' לא הייתה עיריה קטנה ולא ידועה, כפי שרבים חשבים. הקהילה במצ'יבוז' הייתה מאז ומקדם אחת הקהילות היהודיות החשובות בפודוליה, אם לא החשובה ביותר. מאז ומתמיד הייתה ידועה כעיר תורה, וגדולי תורה שימשו בה כרבנים. אחד מהם היה שר התורה רבינו יואל סירקיש, הב"ח.

עם תחילת הפלגתו אoro של הצע"ט, הזמיןוהו ראשי הקהילה לגור בתוכם ולהקים בה את בית מדרשו. הם אף העניקו דירת חינם לבעש"ט, ופטרונו ממשיכם. הצע"ט ניאות לבקשות וuber להתגורר בה, ומماז היפה לתפליות עברו רבבות יהודים. היא היפה לבירת החסידות ולימים אף זכתה לתואר "ירושלים של החסידות".

במצ'יבוז' החל הצע"ט לבנות את תנועת החסידות, וכן שנים מעטות היפה לאחד המקומות המפורטים בעולם היהודי. אף יהודים הגיעו אליה – יהודים פשוטים, בני תורה ואפיקו גдол תורה. רבים הגיעו ללימוד תורה מהבעש"ט או לבקש ישועות. עיר זו יצרה הצע"ט במסעתיו הידועים לכל המקומות כדי לעזר יהודים.

במשך מדרשו של הצע"ט התנוסס על תילו במשך מאות שנים. הוא שרד פרעות ומאורעות, ואף את מלחמת העולם הראשונה. גם בזמן הקומוניזם, כאשר הרשעים הרסו את כל בתיה הנטישת, בבית הכנסת זהה פחדו לנוגע כיון שהיא ידוע כמקום קדוש. בתקופת מלחמת העולים השנייה נהרס בית הכנסת, ומקומות הקודש שנמננו יצאה אורה לכל העולם, הפך לשמה.

בית המדרש החדש עומד

סכיב השולחן הזה ישבו הכהנים ייחד עם עשרות בני החבRIA קדשא, ענק הרוח, לסעודות שבת ואmittah ('תורת'), אילו השולחן המקורי שעמד במקום זה היה פה...

כאן, אולי, ישבו רבינו פנחס מקוריץ, רבינו דובער ממעדריטש, רבינו זאב ולוף מקיציס, רבינו דוד לייקס – כל אחד מהם קדוש עולם ונשגב, והרעושו עלמות בתורותם ובתפילהם...

אחת מפינות בית הכנסת מי יודע, אולי זה המקום בו עמד הנער וצעק "קוקוריין" בתפילת יום כיפור, וכיטל את כל הקטרוגים מעל עם ישראל?...

ציוון הכהנים לפניהם 12 שנה. בתמונה: הרב דוד נחשון ו'אבי טauc' מקראיים את פסק הדין שהרבבי מלך המשיח ציר להתגלות ולהביא את הפואלה האמיתית והשלימה

בדיקת מקום בו עמד בית הכנסת המקורי של הבעל-שם-טוב – במרכזה של מז'יבוז'. הקמת המkos מונשתה על פי עדותו של ר' שמואל מרגליות, היהודי קשייש, תושב מז'יבוז' מאה חולדתו ועד שעלה ארצה בעשור האחרון. הוא הצבע על המקום המדויק בו עמד בית הכנסת, ואף שירוט בדיקות כיצד היה נראה, היכן עמדו הפסלים, השולחנות וכו'. עדויות נוספות התקבלו מר' יצחק טוביאס, גם הוא מז'יבוז'.

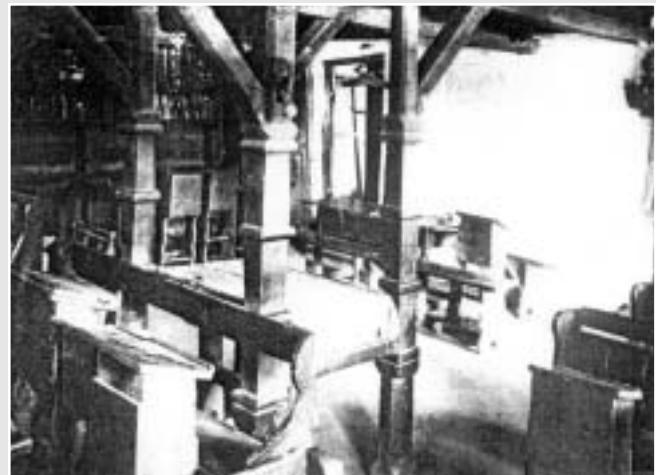
"יעיריות מז'יבוז' לא היתה מסכימה למכור לנו את השטח", אומר הרב גבאי. שלחנו אפוא גוי מקומי שקנה את השטח והחל לבנות בה בית, כביבול לעצמו. בפועל הוא בנה את בית הכנסת. רק בעיצומה של הבניה הבינו ראשי מז'יבוז' את התרmitter, אך כבר היה מאוחר מדי..."

מלאת השיחור והקמת בית המדרש נמשכה על פני שלוש-ארבע שנים. תמנונות שצולמו לפני השואה, וכן מסמכים אוטנטיים שנותרו מבית הכנסת העתיק, הגיעו לידי של הרב גבאי, יחד עם עדויותיהם של מרגליות וטוביאס, צלהה מלאכת השחזרה. במלאה הגדולה היה שותף גם מר אברגיל מביתר עילית, במקצועו אדריכל פנים שモחה לשחוור בתני הכנסת עתיקים. "היו לנו שאלות רבות בנושא הבניה, הרצוף, הריהוט וצורת הבית", מספר הרב גבאי, "וככל שאלה שהתעוררה, הפנוינו אל מרגליות או טוביאס שהשיבו בדיקות נמרץ מה היה והיכן היה ממוקם".

כיום, כאשר מגיעות קבוצות של חסידים להשתתח על ציון הensus, וביניהם מהם נשאים להתפלל בבית המדרש החדש. "اورחים רבים סיירו על התערומות פנימית גדולה שהיה להם בשעת התפילה במקום", אומר הרב גבאי בהתרגשות. "לא מזמן התפללה שם קבוצה של חסידים שהגיעה מארה"ב. סיפרו שהיו שם הרבה בכיפות..."

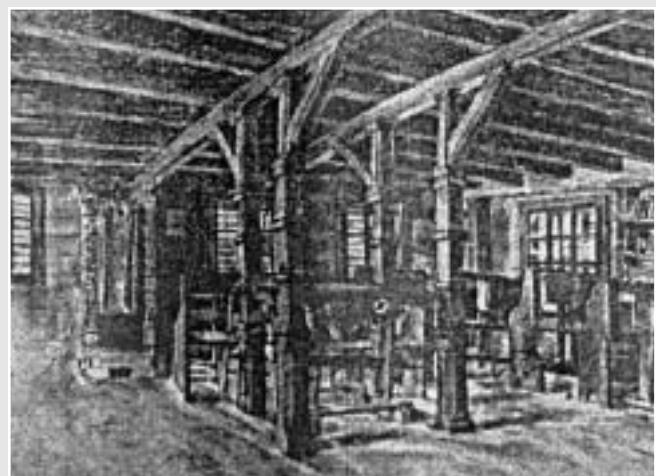
הכמה בשחוור מודיעיק כפי שהיתה במת הקריאה מלפנים.
במרכז עומד הרוב ישראל מאיר גבאי, האחראי על מלאכת השיחור

בתמונה זו נראה בית הקריאה נתמכת בעמוד עץ,
בתצלום מהמאה הקודמת

פנים בית הכנסת המשוחזר, מודיעיק לפרטיו פרטיטים

פנים בית הכנסת העתיק של הבעש"ט בו התפללו הבעש"ט
ותלמידיו, בתצלום מהמאה הקודמת

עשרות ספרי תורה עתיקים ומוחזרים שהיו בספרונים בארון הקודש. בית הכנסת שמעד על תילו לעמלה מחמש-מאות שנה והיה מכון נגד בית מקdash של מעלה, נהרס עד היסוד. כמו יום סגירת בית הכנסת, גם זה ארע בעיצומו של חג השבעות – יום פטירתו של הבעל-שם-טוב – ויהי לפלא.

רק מעטים מבני קהילת מעזיבוז' ניצלו מההתופת הנאצית, ואחד מהם הוא מרוגלית, שהמשיך לגור במעזיבוז' לאחר המלחמה עד לפניו עשר שנים, ואז עלה לארכ הקודש והתיישב באשדז'. הוא זה אשר זכר בספר את כל היהודים לו דור אחר דור מבית מדרשו של הבעל-שם-טוב לפרטיו פרטיטם, ובזכרנו סיע לשחוור מחדש את המקום הקדוש הזה.

(קובץ תורני "שבתי צדיקים" גליון ט)

ועוזרים האוקראינים את הגיטו היהודי, וריכזו את שאരית הפליטה של היהודי הגיטו בכיכר העיר. הצערירים שנוטרו לפוליטה רוכזו ונשלחו למחלנות עבודה, יותרו היהודים, כ-1,000 במספר, נלקחו לנגדות נהר בוג, שם הוצאו להורג.

כ-2,500 יהודים עדיין הצלicho להסתתרו בונגנקרים ובכפרים הסביבה. החיים הנאצית לא שקטה, ובמשך שלושה שבועות נמשך ציד היהודים והשמדתם הסופית. בסופה של האקציה, נמנו 5,000 הרוגים שנקלבו בקרבות אחים מחוץ לעיר. הי' יקום דמס.

בדרך פלאית ובנס שמיימי, לא עלה בידם להציג את בית מדרשו של הבעל-שם-טוב הך. רק 11 חודשים לאחר היכובוש, עלה מהלא את בית המדרש באש ביחיד עם כמה

шибיבים מן העבר / המשך מNUMOD 53

שואת יהדות מעזיבוז' וחורבן בית הכנסת

בעם יום השבת כי' בסיוון תש"א, פרצה המלחמה בין ברית המועצות לגרמניה הנאצית. חיליל גרמניה התקדם במזרח ותוך זמן קצר נסוג צבא רוסיה מכל עמדותיו באוקראינה. עם נסיגת הצבא האדום ופינוי המוסדות הסובייטיים מאזור מעזיבוז', י"א בתמזה, החלו לאומנים אוקראינים לפרק בייהודי מעזיבוז'. לכוחות הנאצים שפלשו בעבר יומיים אל העיר, נשאר רק לסיים את המלאכה...

בימים שלishi, למחרת יום היכופרים תש"ג, בבוקרו של יום, הקיפו אנשי הגסטפו

"בית מדרש זה מכון כבוד" בית בית המקדש של מעלה

שנתיים לאחר פטירתו של הבעל-شم-טוב, החל נכדו הצדיק רבי ברוך ממעז'יבוז' בהכנות לקראת שיפוצו של בית המדרש, וצביית כתלי השחורים מפיח. אף סבו הבעל-شم-טוב באלווי בחלום והזהירו לבב יהונתן לשנות במאום ממצבם של הקירות, מאחר והם ספוגים בתורה ועובדת ה', ואל לגרוע מהם ולהוסיף עליהם. במשך כל הדורות שמרו החסידים ותוшибו המקום בקנאות על צורתו המקורי של הבניין, ולא ביצעו בו בדק-בית מעולם • כתבת השלמה עם עובדות וסיפורים מרתקים אודות בית מדרשו של הבעל-شم-טוב במעז'יבוז'

להיוועץ באיש קنته את הרבנות עבור בעלי הרב בעריש. לאחר ששילשה את הכסף לידי הנסיך, קיבל ר' בעריש כתוב מינוי לרבנות, כתוב וחתום בידי אדוני העיר. מיד נטל על שכמו לשאת בעל הרבנות של מעז'יבוז'.

ימים ספורים לאחר שהחל למשמש ברבנות העיר, נפל ר' בעריש למושב. בהיותו בעל אמצעים העזקה זוגתו את טוביה המומחים, אך כל הרופאים שקבעו אל מיטתו, קצחה ידים מהושיע. משראתה רעיתה כי כתמה הרעה אל בעלה, החלה לדבר על לבו שישים פעמיו לטולסט לחלות לפני הבעל-شم-טוב, כדי שעתיר בעדו תפילה, ושב ורפא לו. אך ר' בערישאטם אוזנו משמעו וסירב בכל תוקף לקבל את דבריה. זוגתו הרבנית לא חדרה מלפקזר בו, אך ר' בעריש בשלו; אין הוא מאמין כלל ב"מחלל ניסים זה", הוא מעדיף למות ממחלהו מאשר לנסוע אליו.

מצבו של ר' בעריש החמיר מיום ליום, ובאחד הימים, משבגרה מוחלתו, הפטיר לעבר אשתו: "אם כה עזה אמונהך בבעל שם הלה, שעילו בעצמן ואני לו פדיון נפשי שיתפלל בעדי". תחילת סירבה האשה לנסוע לבדה, אך בראותה שכלו כל הקיצין

בעיר מעז'יבוז' חי בעת ההיא איש נכבד ועתיר נכסים ושמו ר' בעריש ביעלאיאוס. בראשותו של ר' בעריש היתה חנות גדולה לממכר אריגים. תורה וגדולה התאחדו על שולחנו. מלבד היינו עשיר ובעל בעמי, היה איש ירא אלקים ותלמיד חכם מופלג. את רוב עיתותיו הקדיש ר' בעריש ללימוד התורה, ואילו חנותו הגדולה נוהלה בידי אשתו.

באוטם ימים כבר נתרסמה בעם ישראל שבאזור גודלו של הבעל-شم-טוב, אך ר' בעריש לא נמנה על עדת חסידיו ואך לא נסע אליו מעולם. אולם זוגתו הצדקנית נשעה מפעם לפעם אל העיר פונה לצרכי מסחר שונים, ובכל פעם הייתה פונה אל העיר טולסט הסמכה, על מנת לקבל את ברכתו של הבעל-شم-טוב. ברכותיו ועצותיו הקיימו פרי, מסחרם הצליח מאד ועשרם הלך וגדל.

באחד הימים החליט שליט העיר מעז'יבוז', הנסיך אוגוסטוס אלכסנדר ציאטוריסקי, למכור את רבנות העיר לכל המרבה במחירות. אשתו של ר' בעריש שמחה על המציה הזאת כמושחת של רב, ומבעלי

מדוע הגיע הבעל-شم-טוב לעיר מעז'יבוז'?

רביינו הקדש, אור שבת עמיים, רבי ישראאל בעל שם טוב זיע"א, נולד בח"י אלול שנת נחית בעיראה אקופ שבפודליה לאביו רבי אליעזר. כל שנות ציירותו היה הבעל-شم-טוב מחזק מקל נזדים ונודד ממקום למקום. הוא התגורר בבקתה בין העיירות Kasov ו-Kitov, כשהוא ממלא את שעותיו בלימוד נגלה ונסתור, בהתבודדות בין שניים קונו בהרים. בשנת תצ"ד שב הבעל-شم-טוב לטולסט הסמכה לבודדי, ואז החל שלו להתרנס בקרוב הארץ כאיש קדוש ופועל ישועות בקרב הארץ.

על הנسبות שגרמו לבואו של הבעל-شم-טוב להתגורר במעז'יבוז' סיפור הרב יוסקי מעז'יבוז' בן הצדיק הרוב דודיל, בנו של רבי משה חיים מסדיילקוב, "בעל הדגל מחנה אפרים", נכד הבעל-شم-טוב.andi רבי יוסקי זה נהנה מאמונות המלא של קהל החסידים במעז'יבוז', מאחר והוא תלמיד חכם ובר אורין. איש אמת ודיקק מופלג בלשון רבותתו. סיפורו זה סיפור בשם סבו.

מארת: מנחם זינלבוים

שפרצה במקומות וشكעה מיד, ובאחד נס לא הותירה בו נזקים — מלבד הקירות המפוחדים ששימושו עדות אילמת לאוთה שריפה פלאית.

שנתיים לא מעטות לאחר פטירתו של הבעל-שם-טוב, החל נכדו הצדיק רבינו ברוך ממעזיבוז' בהכנות לקרואת שיפוצו של בית המדרש, צביעת כתליו השוחרים ומפיה. אך סבו הבעל-שם-טוב בא אליו בחלים והזהירו לבב יהין לשנות במאות ממצבים של הקירות, מאחר והם ספוגים בתורה ועובדות ה' ואל גרווע מהם ולהוציאן עליהם. ואכן, ממש כל הדורות שמרו החסידים ותשבי המקום בקנות על צורתו המקורית של הבניין, ולא ביצעו בו בדק-בית מעולם.

הבעל-שם-טוב לא ייחד לעצמו כסא בבית המדרש, ומוקםמושביו היה לימיינו של ארון הקודש, בספסל שעמד בפניםו הדרומיות-מזרחיות של בית המדרש. לאחר פטירתו של בעל-שם-טוב נשמר מקום מושבו ביראת קודש, וחלק זה של הספסל גודר. עם התפשטות נגע ההשכלה ותנועות הסטלקותו. עד היום נקרא שמו של בית המדרש "בית מדרשו של בעל-שם-טוב".

במשך שנים רבות פיכו חי תורה ותפילה בבית מדרשו של בעל-שם-טוב, והמוקם היה 오늘 שואבת ליהודי המקום, חסידים, אנשי מעשה ומבקרים.

עם עליית השלטון הקומוניסטי החלו השליטונות בחיסול כל סמן של אמונה ויהדות, ובמרוצת השנים פעלו לסיגורתם של בתיה הכנסת ובתי המדרש בכל רחבי ברית המועצות.

באביב של שנת תרצ"ט הגיעו המהפכה גם לשעריו מעזיבוז', ובית המדרש של בעל-שם-טוב נגע במנועל ובריח בידי השליטונות הסובייטיים.

הדבר אירע בעיצומו של חג השבעות, יום פטירתו של הצדיק.

דבריו: "ידעו כי בית מדרש זה מכון נגד בית בית המקדש של מעלה, וראו ונכו שירבו שם תפילות ישראל. לצד קיטרוג זה אין כל עצה בידי, כי אם להעתיק את מקומו מגורי אל עירכם מעזיבוז'".

כש mooie ר' בעריש את הדברים, גילה מיד את דעתו לנוכחים במקום כי הוא מוותר על הרבנות.

ואכן, את האות מצבו, וכעבור ימים אחדים שב לאיתנו והבריא לחולון. ואילו בעל-שם-טוב קיים אף הוא את חלקו, וכעבור זמן הגע להתיישב במעזיבוז' וקבע מקום תפילתו בבית המדרש היישן עד הסטלקותו. עד היום נקרא שמו של בית המדרש "בית מדרשו של בעל-שם-טוב".

הבעל-שם-טוב הקדוש חי ופעל בעיר מעזיבוז' 22 שנה. בחג השבעות תק"כ, אחזה אש בעצי הלבנון ועלתה נשמהו בסערה השמיימה, ושם חלקה מחוקק ספון.

היכל הבעל-שם-טוב

בית המדרש של בעל-שם-טוב היה ממוקם לא הרחק מבית הכנסת הגדול (דעם ב"חיס של). מבנה בית המדרש נגע ביחס שליטני, ומבנה היה מושתר מעט בתוככי הרובע היהודי, והופרד מן הרחוב הראשי על ידי גדר רציפה עשויה מעץ. בצד בית המדרש עמד חדרו קטן שנקרוא בפי היהודי דעם מגידס שטיבל" (חדרו של המגיד), בו נהג המגיד גדול רבני דבר בער ממזריטש, להתאכזן ולהתפלל בעת בואו לרבו הקדוש.

על פי קבלה עתיקת יומין שנשתרשה במסורת, ציווה בעל-שם-טוב הקדוש שלא לסייע את בית מדרשו, זאת למורות שקיורת העץ הפנימיות היו שחורים כתוצאה מדילקה הרבה. הוא אף במקומו, אף על פי כן, בא בית המדרש היישן, בו התפללו קרוב לששים מאות שנה, בקובלנא לפני בית דין של מעלה, כי יכול היה לקבל תפילות ישראל עוד שנים רבות.

ואין מזור לחוליו, הביעה את הסכמתה לנסוע בלבדיו, אך תנאי התנטה עמו, شيئا שתת לה תקיעת כף, כי כל אשר ידבר אליו הבעל-שם-טוב יעשה — ולא יפליל מכל אשר יאמר לה בעבורו.

בэр לו, קיבל ר' בעריש את דבירה, והאה שמה פעמייה אל חצרו של בעל-שם-טוב. עם הגעה לטולוסט, שטחה בפניו ובניו הקדוש דברים כהוואיינן, ובדמותו שליש חילתה את פניו שיתפלל بعد בעלה. משכילהה לדבר, השיב לה הבעל-שם-טוב כי על מנת להביא מזור ומרפא לתחלואי בעלה, שומה עליו לנסוע למעזיבוז' ולברкар את החולה.

לא אומר ודברים שכרה האשה עגלת נוספת, ושניהם חזרו מעזיבוז'ה. מיד בהגיעם לעיר, קידמה את פניהם הידיעה כי שעותוי של ר' בעריש קרובות, והוא שוכב גוסס על ערש דוויי...

ונכרכמו פניו של בעל-שם-טוב, והוא נשאר יושב על העגלת נתנו בהרהוריו. בעבר רגעים מס' ירד ממרכבותו וניגש אל פתח הבית. עס הגיעו אל פתח הדלת, הניח הבעל-שם-טוב את ידו על המזווה, והישיר את עיניו הטהורות בפניו של החולה. לאחר שהשתהה בכך משך זמן — מבלי להניד עפער — פנה אל ר' בעריש בתמייה: "ר' בעריש לך מקבלים אוורחים? הלא צריך לחתת שלום לאורח!"

במאכזים עילאיים הוישט ר' בעריש את יד ימינו, אך בעל-שם-טוב המשיך ליטיר את במילים: "שבכיבה? כלום מן הנימוס הוא ליתן שלום בשכיבבה?"...

ר' בעריש התאמץ והתיישב על מיטתו. רבניו התיישב מולו, ולאחר שהיה קלה נעה ואמר: "הרבר ר' בעריש, ידוע תדע כי יש עלייך שלושה קרטוגים בשםים. האחד — מושם שנעשית רב, ואני צריך להיות רב. אך נגנד זה יש עצה, תוכל לוותר על הרבנות. את הקטרוג השני אני זכר, ولكن גם אני אני יודע, ואילו הקיטרוג השלישי — על שהזנת את בית המדרש היישן. ולמרות שבנית בית מדרש חדש במקומו, אף על פי כן, בא בית המדרש היישן, בו התפללו קרוב לששים מאות שנה, בקובלנא לפני בית דין של מעלה, כי יכול היה לקבל תפילות ישראל עוד שנים רבות. הוסיף הבעל-שם-טוב והטעים את

שלוש שאלות ופתרונות כאוב

"בטרם עליתי לכاهן פה כרב העיר", סיפר רבי אייזיק, "הלכתי לבקש את ברכתו של הרבי, אדמו"ר הוזקן. באותו מעמד הציע לפני הרב שלש שאלות קשות בהלכה. לא ידעת מה להשיב, אך הבנתי כי לא בחינם מציע לפני הרב את השאלות הללו. שתקתי אפוא והמתנתי להמשך דבריו של הרב. הרבי לא התמהמה, וטרח לבאר לי פשת חדש בסעיפים הנידונים, עד שהדברים היו בהירים ומוחווים בשלמותם. לא עברו ימים רבים מאז קיבלתי את כתוב המינוי, והנה נשאלתי שתים מתחום שלוש השאלות. כל ימי ידעת שתחבאו גם השאלה השלישי – היום היא הגיעה..."

mortץ את שלוש הקשות. בבחירה הציע את דרכו בסברא ובפלפול, וכעבור רגעים אחדים כל שלוש השאלות היו פתרות כפתור-ופרת. נגע ר' אייזיק בראשו במר� ושתק. שתק גם הרב. כעבור רגע החל אדמו"ר הוזקן לברך את חסידו הגדל להצלחה במילוי תפקидו החשוב כרבה הראשי של קהילת-קודש ויטעבסק. התאחדה "יחידה" ב"יחידה". שפעו הברכות בחום ובאהבה, ור' אייזיק יצא את החדר ופנוי שלו מול פניו של הרב.

ר' אייזיק שאלת בכתב. עיין ר' אייזיק בתשומת-לב, נתהרהר ורגעים ארוכים, אחר השפיל את עינו ושתק. שוב דף הרב בניחותא. שוב פתח במקומות רצוי והפעם היקשה בניגון למدني קושיה שנייה. התבונן ר' אייזיק בשורות הцеפות, עיין במפרשים שבצד, התבונן וחשב, ושתק גם הפעם. היקשה הרב בשלישית ור' אייזיק שתק גם בשלישית. הרב מקשה ור' אייזיק שותק. קושיות עצומות, ותווך אין!

עצמם הרב את עינוי הק' והפליג בהרהוריו. כעבור רגע התגעגע מרעלעפו והחל "

א

קהילת ויטעבסק קהילה גדולה היא ותושביה מרבבים. כאשר החסיד הגדול רב יצחק אייזיק (בעל "פני יצחק") קיבל על עצמו לכahn בה פאר, ידע כי משא כבד עומדת הוא ליטול על כתפיו, ובטרם יצא למלא את כהונתו ניגש בדחילו לקבל את ברכת אדמו"ר הוזקן. משנכנס ר' אייזיק לחדר קודשו, נתהרהר הרב רגע, אחר הוציא מארון שולחן ערוך "ירוה-דעה", פתח במקום מסויים והצעיל לפניו

מאת: מנחם זילובים

יום שישי, יום הומה ורב-טרדה הוא. עקרות-הבית המכניות את טעודות השבעת היו נתקלות ב"שאלות" וממהרות לבוא אל בית-הדין להצעיר את שאלותיהם, וההמולה הייתה גוברת מרגע לרגע — אך גם בתוד מהומה-זוטא זו מראהו של הקצב היה חריג ויוצא דופן. באחד מימי ישיש אלה נכנס הלה بعد פתחו של בית-הדין, וכוחתו בלטה מיד בין הנוכחים. הוא היה גבוה ורחב, עינו גדולות ואפו סולד. סיירו הבלוי היה מוכתם בדם. מצחיתו מרוחה על פניו, והוא החזקה לפותת ריאת גודלה של בהמה ונשה... "שאלה" הייתה לו בריאה. מקום עדין ורך הוא החלק, וחומרותיו רבות. אפילו נקב עיר יכול לפסול ועל אחת-כמה-וכמה החור הגס שנפער בכיוון באמצעות גלoshת הבשר.

התבוננו הדינאים בcobד-ראש באיבר המנוקב והפסיק היה ברור: הבהמה טרפה! — אך לא כתלמידי-החכמים הללו שלא לדונו ביניהם בכובד-ראש, החלו השלושה לנמק את פסקיהם בkowski: הראשון הציע את פסקו של הטז', שני הביא ראייה מסברתו של הרמא", והשלישי חיווה דעתו ממוקר נוספת... היו קולותיהם של השלושה פולשים לדומיה שזרה בחדרו של ר' אייזיק, וחושיו של הרב הישש נרככו.

מייד ר' אייזיק ללבוש את איצטלה-דרבן שלו, ויצא בשארית כוחותיו לבדוק את הריאה. דומיית-כבד נדרכה לפטע בחדר בית-הדין כshedomoתו מעורת-הכבד של ר' אייזיק נראהתה בפתח. מבלישים לב לקהל הנוכחים מיהר ר' אייזיק לבחון את הריאה המוצעת, התבונן בה הקצות, אחר הניק את ידו בביטול והורה לדינאים: "בשר!..."

הבטו השלושה זה בזה בתמיהה, ולאחר נשאו ענייהם אל ר' אייזיק בא-הבנה מוחלטת: הרاي הפסיק היה מנוגד בצורה מוחלטת לפסקיהם של כל המפרשים. והרי לא עלה על הדעת שהרב יגיה חלילה שלא כהלהה! — ואחד הדינאים העז להעיר בקהל חרישי ומהוסס: "כבד רבנו שיחיה, הלו יתacen לנו רטור כדעת...."

הלה לא הפסיק לסייע את דבריו, ורק אייזיק היסעה אותו בידו הגורמה. "הנץ, הנה לך", ובטרם הפסיק איש להבין, פנה ר' אייזיק לקצב המשותם: "רשע, הודה על האמת!"

דמנה מתוחה השתרעה בחדר בית-הדין. עני הקצב תעוז בחדר הלו-ושוב, כמו מחפשות מקום-מייפלא מפני הבושא, אך ר'

לא חלפו ימים מרובים, ואחד מבעלי-הבתים בעיר בא לב בשאלת קשה. מעשה מכשול ארע בביתי שבטעות עירבבו כלבי בשר בחלב ועתה, אהה, יתכן שייצטרו להטרין כלים רבים...

שוב התבונן הרוב בפרטיו המעשה ושוב נזכר באותו מעמד מופלא בחדרו של הרבי. כן, הוא זוכר זאת היב. הרוי זו השאלה השניהיה שהרב הציע ב"יורה-דעה"..." זכרנו של ר' אייזיק מופלא. אכבעותיו סורקות בשערות זקנו ועיניו ברוקות בעודו מששן לעצמו בשקט כמעט מילא במילה את הסברו של הרבי. הסעיף בשולחן ערוץ מתקבל משמעות ברורה והפסק נהיה ומחרורו...

שני האירועים רדפו זה את זה כאילו קרו בתזמון מכובן, ורק אייזיק ידע שאף השאלה השלישי שאל הרבי טובא לפניו לדיוון. עם זאת, הבין שכונונה מסוימת מסתורת מהחורי הדברים, ואין לו אלא להיאזר בסבלנות עד שתגיע העת...

ב

זה ימים מספר שר' אייזיק מכהן כרבה הראשי של העיר הגדולה. כל בוקר, בתום תפילתי, היה ר' אייזיק הולך ל"בית-הרבניים" שליד בית-הכנסת המרכז, יושב שם שעות, מקבל את אנשי הקהילתו ומאזין לצורciים. זה תועב את חברו לדין-תורה. שני מציע את טענותיו לפני הרב, ושלישי בא לעורר את תשומת-לבו של הרב למשפה רבת ילדים ומעותת נכסים השורדות בניסים... צורci עמק מרובים, ור' אייזיק היה מאזין בתשומת-לב לכל אחד.

a

שישים שנה חלפו מאז עולות ר' אייזיק לבס-רבנות העיר. הקהילה הלכה והתפתחה תחת שרביטו; קולם הטהור של אלף תינוקות-של-בית-רבן מלאה את אוירה של העיר ובתי-הכנסיות ובתי-המדרשי היו גdotsים בלומדי תורה.

ר' אייזיק כבר לא היה צער.

זקנו הלבני וכוחו תשש. רק עניינו היוקרות עדין נצטו כבצעירותן — עניינים הבונות שהקרינו הרבה חכמה וираה. כיוון שתש כחו, השכיל ר' אייזיק להקים באכזרות "בית-הרבניים" מוקם מושב מיוחד עבור דיני העיר, שלושה מופגלי למדנית וחכמיה של הקהילה.

יושבים היו השלושה ומבלים את קהלה הפוננים, דנים בדיני תורה ומשיבים בשאלות האסרו והמותר, ורק כשהיו מתקשם בדינו-תורה סבוך או בשאלת בלתי-מצויה, היו ננסים לחדרו של ר' אייזיק ומציעים לפניו את הנושא מכל צדדיו — ור' אייזיק גאנז ההוראה היה פותר את בעיות הקשות. כך מידי יום, ובעיקר בימי ישisi.

באחד הימים הגיעו אל לשכת הרב אשה צנומה וחיוורת ותרנגול ממורט בידה. "שאלת" יש בעוף ובאה לקבל את פסיקתו של הרב.

נטל הרב את התרנגול והחל מעין בכובד-ראש בקרבו ומתבונן ב"שאלת". אכן, חשב, הבעיה מוכרת — ור' אייזיק נזכר שזו הייתה השאלה הראשונה שהציג האסרו והמותר, ורק כשהיו מתקשם בדינו-תורה סבוך או בשאלת בלתי-מצויה, היו ננסים לחדרו של ר' אייזיק ומציעים לפניו את הנושא מכל צדדיו — ור' אייזיק גאנז הסבר מופלא ונoir. חזר הרב ובדק את העוף ופסק את פסקו...

עולם. מבקש אני מכם שתתביינו לקבורה עוד בטרם תיכנס השבתי, ורבנו והוסיך עוד אי-אללה הוראות כיצד להתעסך עמו לאחר הסתלקותו.

"ראש החברא-קדישא הבין כי דברים בגו, וכיוון שראה שדעתנו של רבנו צולחה, פנה אליו בתמייה גדולה: 'הלוא רבנו בריא ואיתן בגופו, ומדוע חשוב לפתע כי משיב הוא את נשמותיהם?' — וכך חיזק ר' איזיק חלשות, ולאחר שהות קלה ספר:

"בטרם עלייתי לכאנן מה כרב העיר, הלכתי לבקש את ברכתו של הרבי, אדמור'ר הזקן. באוטו מעמד הציע לפנוי הרב שלוש שאלות קשות בהלכה. לא ידעת מה להשיבו, אך הבנתי כי לא בחינן מציע לפנוי הרב את השאלות הללו. שתקני אפוא והמתנתתי להמשך דבריו של הרב."

"הרבי לא התמהמה הרבה, וטרח לא יי-פשט חדש בסעיפים הנידונים — דרך חדשה בסברא ובפלפול, עד שהדברים היו בהירים ומחרורים בשלמותם. לא עברו ימים רבים מאז קיבלתني את כתוב המינוי, והנה נשאלתי שתיים מתוך שלוש השאלות. מובן שהשכתי בדיקן כפי שהורה לי הרבי בדרך לימודו המיחודה. בשעברו עוד מספר שבועות וראיתי שאיש לא בא להציג לפני את השאלה השלישי, הבנתי כי שאלה עליה רק זמן קצר בטרם מותה.

"היום, המשיך ר' איזיק בקהל רפה, כשהגיעה שאלתו של הקצב לבית-הדין, שמעתי בחזרי את משאמ-וותנן של הדינאים בשאלת הנזונה ואת פסיקתם לפסול את הבמה. לפתע נזכרתי שזו בעצם השאלה השלישית שהרבץ ציע לי בעומדי לפניו לפני שישים שנה! מיהרתי אפוא לבדוק מקרוב את הריאה, וידייעתי אכן התאמתה. מותוק הדבר הבנתי גם זאת שדבר-סקר נעשה כאן, עול מכון מצד הקצב, ואילצתו אותו להזוז במעשהיו.

"מכיוון שנטפרה גם השאלה השלישית, יודע אני שהגענו זמני להיפרד מהעולם השפל הזה וללכת לעולם אחר שכלו טוב. מבין אני שבספקה אחרת זו והסתיים אותו שיעור מופלא שקיבلت מפי הרבי אדמור'ר הזקן. השאלה قولן באו על פטורונן."

"ולא ארכו הדקות, ר' איזיק אכן עצם את עניין, קמץ את שפטיו והשיב את נשותו לאלוקי עולם, דין האמת" — —

דינים בודקים 'שאלת' בעוף

אייזיק נץ בו את מבטו היוקד ולא הירפה.

עוד רגע קצר של מתח חל בין-הדר, בטרם נגע הקצב בראשו בתנועה חלוצה. "כן", מלמל חרישית. "אני נקבעתי את החור בראיה. עשיתו אותו במוי-ידי..." ..

נענע ר' איזיק בראשו לשביעות-רצון, ושב ופנה בלי אומר להסתגור בחרדו.

רחש של התפעלות נשמע בחדר בית-הדין. הדינאים התבוננו בשתקה בפלא שבמעשה, ואילו הנשים לא חשו את מילותיהם בהפלאות רוח-הקדושים שנרגלה זה-עתה לעיניהן ...

והנה, עוד בטרם הספיקו לעכל את המתרחש, נפתחה שוב דלת חדרו של ר' איזיק והרב הישיש קרא לר' מרדכי, אב-בית-הדין, המובהר שבדיניהם. מיהר הלה אל

הרב, השtopicם קמעה והיתה את אוזנו. ר' איזיק לחש מילים ספורות באוזנו, וכשהרים ר' מרדכי את ראשיו היו פניו חיורות כסיד.

שוב השtopicם ר' מרדכי ביראת-כבוד ולחש דבר-מה באוזנו של ר' איזיק. איש לא שמע את דבריהם. הם ראו רק זאת שר' איזיק מהנהן בתקיפות בראשו, כנחרץ בעדו, ומושיר עוד מילים ספורות באוזנו של הדין. מיהר ר' מרדכי הדין לעזוב את המקום ונעלם بعد הפתח נחפי ובhole — והתעלומה הרקעה שחיקם!

ל

חלפו מספר שעות, והמוני בני העיר הולכים זומם אחר מיטתו של ר' איזיק. הכאב צורב עד פנים הנשמה והדמעות שמוט מחנק בגרונו. הכל מבינים היבט שהם מלאים כתע בדרכו האחורה את קברנית העיר. הולכים לקבור תחת רוגבי העפר את הרב ואת האב, את הדין הנגדל וגבא-הצדקה המופלא — את הכל...

יום שיישי הוא זה, והאנשים מזדרזים לכלכת אחר הארון. המשש נוטה כלפי מערב, אך דומה שהיא נשארת עומדת במקומה ונשמרת לבב כבבה אורה כדי שלא להכשיל חיליה את בני העיר בחילול השבת המתקרבת.

הגעים חולפים, הנפטר נתמן, אפילה אופפת את היקום באברותיה השחוות ואיש-איש נחפזים המלוויים לבתיהם ללבוא

שמחה בטהרתה

תדרוך לשוטרים בכורו של "לייבור די'" ליד סדר

התווועדות בהכרזה שמהרת ומרקבת את הגאולה ובקריאת י'יומם יום'. בהמשך לכך התקיימים סיום הרמב"ם בהלכות עבדים, ספר קניין, והתחלה הלכות שכירות בספר משפטים.

בפינה המזרחית צפונית התקיימה התווועדות לתלמידי התמיימים מקובצת תשס"ב, שלמדו בישיבת חב"ד צפת. המתווועדות זו שמשה גם כהתווועדות יום הולדת של שני תמיימים, והשמחה הייתה רבה. השמחה גדרה שבעתים כאשר ניחתי באמצע הלילה ראש ישיבת חב"ד צפת וסייר אגויין, הרב יוסף יצחק וילשאנסקי.

יום רביעי, פ' אלול

קרוב לכיניסת השבת, כוסתה 'שכונת המלך' במודעות המبشرות על קידוש לבנה 'ברוב עם הדורת מלך', במעמד כי"ק אדמוני מלך המשיח שליט"א, אשר יתקיים במוש"ש

המשאיות נשמע הכרז שמהרת ומרקבת את הבית של המשיח....

יום חמישי, ז' אלול

בבית משפחתי ריין התקיימה התווועדות לתלמידי הקבוצה שלמדו בישיבת חב"ד צפת. התווועדות רעים, שמחה במיוחד. מהצד זה נראה אולי 'סתמי' יושבים ביחד, אך מבפנים, אצל התמיימים, ממש שמח בפנים, אלו הרוגים הכי מאושרים במשך השבוע, בשבת, לשtopic, לנגן, לדבר, העיקר לשבת ביחד...

יום חמישי, ז' אלול

את השיעור העיוני בעניני גאולה ומשיח המתקיים דרך קבע ביום זה, מסר המשגניה דישיבתינו הרב יקותיאל ראפ. השיעור נמסר בנושא 'שמחת הגאולה'. לאחר מכן פתח הרב מנחם גמליקי את

משפחה אהובה,
שלום וברכה!
בדבר מלכות דש"פ "כי יצא" תנש"א
מסביר הרבי מלך המשיח שליט"א, שהואפן הנעלה במלחמה היא שוה מתרך 'מנוחה והתיישבות'. ובפשתות הכוונה היא, שהיציאה למלחמה צריכה להיות באופן של 'על אויבך'; כל המלחמה היא באופן שאתה לא מתחשב בלחמים, אתה עושה את מה שאתה צריך לפועל, לא לפיה מה שם עושים. מכיוון שהמדובר לדברים הנעים הוא, מה שתה רצח שאני עשה. לא שנפעל היה והקיליפה' החורבה (ביבוכו) שהוא, לא שנשביב מלחמה לפיה היכלם' של הצד הנגיד. והדברים מדברים بعد עצם, שהרי כשהמלחמה היא באופן זה, אתה לא נמצא בלחץ מתמיד מחשש של מה יהיה? היות ולא נוגע לך מה שם עושים, כי אתה עושה מה שאתה צריך לעשות וזה. את השאר, איך אומרים, 'תשאיר גם משה לך'...).

יום שני, ד' אלול

לייבור-די' [= יום העובודה] כך נקרא יום זה. ביום זה הם ערכנים תושבי ארצות הברית חגיוגות, שאחד מהצריכים המרכזויים הוא, שדורת יאיסטען פראקווי'.
'בית חב"ד' – 770 (התמימים...) הtaragon היטב לקרה יום זה, רבים מהתמיימים נעמדו לחלוקת דפים בנושא שבת מצות בני נח. ואףسلط מפואר וגודול הוצב בחזית מקום המקדש,سلط עס קראיאטו ובקשו של הרבי מלך המשיח, לכל גויי הארץ, לקיים ולשמור את היישע מצות' אשר נצאו, ובפרט עכשו כשלך המשיח נמצא ופועל פועלתו בעולם.

המשיח חדר בעולם, זו עובדה בשיטה. במאצע הרush והבאלאן של היום חיות! הונמוכה המוזיקה (אם אפשר לקרוא כך לכאב ראש...), ומהרמקול של אחד

תפילה מתנה עם הרבי מלך המשיח
שליט"א הוקדמה לשעה 6:45. לאחר מכן,
התקיים סדר נגונים וחוורת דאי". לאחר
תפילה 'הבדלה' וריקודי 'היהי', יצא הקהל
וחוצה למעמד 'קידוש לבנה' רבתי עם הרבי
שליט"א.

קהל רב חדש את המקום, הسطעןnder
עומד ומוכן, מעלו עמודת המנורה ומארה
באור יקרות, האירור מלא ודוחס באמונה
אייתה, חזקה ויציבה, וזה מתבטא בשירת
ה'יהי' מתווך שמחה לבביה.

כמאות גולדה של ילדים הגיעו לקידוש
למבנה, הרבה יותר מאשר הגיעו בפעם
הקדמתית, מאות של ילדים הציפו את המקום
יחד עם הוריהם. במולך הקידוש לבנה,
התקיים עבורים נס מיוחד בו הנחה הרב **ליי גולדשטיין** שכבש את לב הילדים בסגנו
המרתק.

בלילה ארוג הרב מנחם גרעילץקי
כהרגלו בקדוש, התועדות מלאה מלכיה בו
דיברו, הת' חיים פוז', הרב שמעון סילמאן
והרב **יקוטיאל רוף**.
התועדות נוספת נוספה התקיימה חלק
המורחי של 770, שם התקיים מעמד
היחילקה לחיל נצאות הר, לי כהן, בנו של
הרבות **עמוש כהן**. רבים מאג"ש והתמיימים
 הגיעו ליטול חלק בשמחה, וישבו להתועדות
חסידים אל תוך הבוקר...

**יחי אוזנו מורנו ורבינו מלך המשיח
לעולם ועד!**

גם השבוע כמות החתנים גולדה למדן,
כל העליות לתורה במנינו של הרבי שליט"א
הוקדו עבורי החתנים, נוסף לכך, מעת
עומס החתנים, התקיים אחר התפילה מנת
נוסף מיוחד עבור החתנים.

במסגרת 'הקהלת הקהילת' חור הרב **ליי יצחק גROLIK** על שיחת כי"ק אדמוני מלך
המשיח שליט"א אחר קראת התורה.
ההתוועדות עם הרבי מלך המשיח
שליט"א החלה בשעה 1:30. דקות ספורות
לפני כן, נעמד הקהל ומקבל את הרבי
שליט"א בשירות 'יהי'. הרב **יוסף רייכעלש**
הורע על קטיעים מהיבר מלכותי ומסים
בחכיות הקודש 'יהי אדוננו' שממשיכה
בשירה חזקה משך זמן רב.

העומס בשעת ההתוועדות כבר הפך
להרגל בחזרה. בשעות הראשונות של
ההתועדות ממש קשה ללבת. גם בשעות
הסמכות לתפילה מנהה, עדין מלא וגודש,
חי ותוסס, אנ"ש והתמיימים שמחים יחד עם
חבריהם החתנים, ובמקומות זומן קדוש זה,
שנמצאים בדי אמות של הרבי שליט"א
מאחלים להם לבנות את ביתם בית נאמנו
ומסור לרבי מלך המשיח, חדור ומואר באור
של מושich, אויר של משיח, ועומד ומוכן כל
רגע שיבוא האדון אבינו כי"ק אדמוני מלך
המשיח שליט"א לביתו, ותמיד נרגיש בנות.

בהתWOODות ישבו הרב שלום חריטונוב,
הרבר פינחס קארף, הרב נחמן שפירא, הרב
יוסף יצחק ווילשאנסקי, והmoziker הרב
שלום מענדל סימפסון.

זה, שבמהלכו ערך כינוס מיוחד ופעילות
לילדים צבאות ה'. גם ב-770 חולקו דפים
המבשרים על כך. הילדים 'ספרים', שאחורי
הפעילות המיוחדת בפעם הקודמת, עשו
הם כבר ימחייבים להזקירות וזה...

וуд חיל בית דוד הוציא לקרה שבת,
במשך לקובץ שמחה של גאולה' חלק
ראשון, בו הובא מכתב כי"ק אדמוני
מוחריין בעניין השמחה, הנה מויל' בזה חלק
השני דהקובץ, הכלל את שיחת כי"ק אדמוני
מלך המשיח שליט"א שי"פ כי תצא תש"ח
בזה מובאת הבקשה הנצחית לשמה בשמחת
גאולה, אשר ניתנים לנו הכוחות לכך, על
כך רגע הצער מקשי הגלות. לאחר לימוד
בשיחה זו, ניתן לחוש, אשר בלבד מכך שכאר
רגש השמחה מפני בלבנו, איזי נעשית
גאולה פרטית' ומתרומות אנו מעל כל
הניסיונות, המהמורות והקשישים הפרטיטים,
যিচאים מההgelות, ואך ממשיכים את
האנשים מסביבנו, הנה נוסף לכך ועיקר –
הshmaha עצמה, "shmaha בטהרתה", המראה
על הבטחון המוחלט של היהודי בהקב"ה,
היא זאת שmbiah את הגאולה האמיתית
והשלימה. השיחה נתקה מספר השיחות
היתשמי"ח, עמי' 625.

שבת פר', כי תצא, ט' אלול

בסדר חסידות בוקר התאספו תלמידי
התמיימים מהיקבוצה' ללימוד משותף
בחדב מלכותי השבועי.

הaicot shelno, בפרסום שלנו.

מספרנו החדש - טלפון: 02-9923-053

דואר אלקטרוני: dov770@netvision.net.il

טלפון: 02-770-905-067

למה הוחטאה הפגיעה?

מפיקם אנו חיים?!

לאחר הפיגוע בקו 2 קראנו בכלי התקשורת שהנשא בשוש מאיצ' בשורון לחסל את הטורו ונתן אור יורך לחסל את החמאס....
 בשבת האחורה הטילו על רב-י. המחלבים באסיפתם פצחה קטנה יחסית של 250 ק"ג. "אם היינו רוצחים להוריד אותם בכל מחיר", אמר בכיר במערכת הביטחון, "לא היינו מושארים מהבנייה הזה שום דבר, רק אבק. זו השיטה האמריקאית. אבל דוקא האמריקנים היו אלו שביקשו ביצוע רגוע" יותר בכל הנוגע לטיפול הטror..."
 ככה זה גם כאשר אנחנו חיים מפיקם של האמריקאים....

זכות (וחובת) השתקה

"על דעתך אטפוך" אומרת המשנה במסכת אבות. משך שלוש שנים שמענו מרשות כל העת את חשיבותו של האיפוק ואי-התגובה לנוכח מעשי הטרור. "אייפוק זה מרכיב של כח", הסביר לנו מר שרון ברוב ידע שיעות ספורות לאחר טבח 20 הנערים בדולפינריום. פעים רבות זכינו להתבשם מАЗ ולשמוע את הגינוי של שרון מודיעו הוא בוחר ב"זכות השתקה" ואינו מגב.
 למרבה הצער היו ככל שנותפו באשליותו של שרון והוא בטוחים כי אם מאר שרון — מר ביטחון — שותק, נראה שאכן יש שהוא בדבריו. אולם רדיותתו וציניותו של שרון התנצלו לכולנו בפניהם. הטורו היכה

אשר. בכך נתנו להם יד חופשית לרצוח יהודים בדים קר.

מסתבר שכשר מושכים בחווי יהודים אין סייטה דשמיא להצליח בפועלות, כפי שראינו **כמה פעמים** בשבועות האחרונים. הרב מלך המשיח הדגיש פעמים רבות שכשר יהודים מתנהגים על פי הכללים השולחן ערוך, יש גם את עזרת שמים להצלחה, כי הביטחון האמיתי הוא רק מה שומר ישראל, וכשהולכים בדרכו, איזי הוא נתן את החלק שלו, את הסייטה דשמיא. אולם כאשר יהודים פוגעים בביטחון שלהם והולכים בניסיונות הרו אסון (ופת דרכיהם, הונדא, ابوamazon), אין סיכוי שהמהלך יצלח.

שאלת נוקבת נוספת ש提ישאל: מה קרה פתאום לישראל כל כך נחוצה לחסל את ראש החמאס? הרו ישראל ידעה על מעיליהם בכך של שניים של ניצוח על מערכת טרו בלילה פוסקת. אבות ובנים, אמהות וועללים, נערים ונערות, ישישים וצעירים, חתנים וכלהות, עלו על המוקד. ולמרות זאת התgebות כנגד המחלבים היו מיניריות. אז מה קרה דוקא עכשו?

ואולי, אני חשב בזירות, זה נועד להחליף את הכותרות הראשיות המדוחאות על פרשיות השחיתות של שרון ובניו, ולהחליפו באחרות? בראש המשילה שלנו....

פחות יש להתנגד שבעת הגיעו למסקנה המתבקש, שצורך לרצוץ את ראש הנחש.

והיא לא תצליח

שבשת קודש ישבו להם כל ראשי החמאס תחת קורת גג אחת כדי לתכנן את המשך מעשי הרצח כנגד יהודים. הם היו מחויכים יותר מפעם ב开会ות "ההונדא" ולהקם מערך משוככל יותר לממשי הרצח וירי הקאסמים. השיח אחמד יאסין, ששוחרר על ידי ישראל בתקופת ממשלת נתניהו, ישבר בראש השולחן ונתן את ההוראות. החסר בשwil הצלחת הפעולה, רק שהפעם המטרת הוחטאה, וכל המרצחים יצאו ללא פגע. למה? מסתבר שאראה"ב נתנה אור יורך לפגוע בכל ראשי החמאס, אך בקשה שהמיןון של הפיצה לא יהיה גבוה (כפי שהיא למשל עווה בעיראק) כדי שלא יהו הרוגים חפים מפשע.

מוזע. נמצאים יחד כל ראשי הארגון הרצחני הזה, ורק בגלל לחץ אמריקאי מנמקים את עצמת האש כדי שלא תהיה סערה בינלאומית. הפחתת העוצמה עשתה את כל השינוי בין שchor לבן, בין מות לחים, בין רצח יהודים למניעת טבח בייהודים.

כאן נשאלת השאלה המזיקה באמת: כיצד ראש הממשלה וראש מערכת הביטחון אפשרו עד היום לרצחים אלה לחיות בשלווה ולרצוח יהודים? אם ידעתם כל הזמן היכן הם נמצאים ומה הם זוממים לעשות, אז למה לא חיסלתם אותם קודם לכן? לא רק שלא הרגו אותם, אלא שרק לפני חדש עשו אתם הסכם בעקביפין של הפסקה

לאחר נסיון החיסול של ראש החמאס בשבת, נשאלת השאלה המיציקה באמת: כיצד ראש הממשלה וראשי מרכיבת הביטחון אפשרו עד היום לרוצחים אלה לחיות בשלווה ולרצוח יהודים? אם ידעתם כל הזמן היכן הם במצאים, מה הם עשו ומה הם זוממים לעשות, אז למה לא חיסלתם אותם קודם לכן? לא רק שלא הרגו אותם, אלא שרק לפני חדש עשו אותם בעקבות הסכם הפסקת אש. בכך נתנו להם יד חופשית להמשיך לרצוח יהודים בדם קר!

להמשך הסכנה ושפיקות דמים של מאות יהודים ר"ל. בשיחה מיוחדת שנאמרה בשבת פרשת בראשית תשע"ט, ביאר הרב אית העניין בהרחבה ובכאב רב. חשוב לציין כאן את הדברים על מנת להבין את חומרת העניין:

ישנו פסק-דין ברור בשעו"ע שעבוקים שצרו על עיר בישראל, אפילו שמדוברים שרצוים רק "קשה ותבון", ואפיו שכאן לכך הם מתכוונים באמת, ואפילו שם רק "משמעותו ובאיין" – מצווה שהם – שיקחו נשק – אפילו ביום השבת – ויתיעצבו על הגבול, ע"מ לחסום את ניסיון הגויים לארץ ישראל.

ובציווי תורה גופא, אין זו "גזרה" או "חוקה", אלא זהו "טעם" – ענן הגיוני המובן ע"פ שכיל, ע"פ שכיל התורה. שרח'ל עי"ז תפתח להם הארץ – במילא הרי עניין זה, הוא ענן של פיקוח-נפש.

ומי שרוצה ללמידה אחרת מהפסק-דין בשעו"ע – הוא הולך נגד השוע"ע, ונגד הסכנה של פתיחת הארץ ופיקוח-נפש כפשו"ו...

ישנם כאלה שאינם מבינים מזווע עשיים "רעש", מזה שפלוני-בן-פלוני מפרש אחרית דין בשעו"ע.

והסביר בזה: מצד החושך כפול ומכפול של הגלות הגיעו למצב מבהיל, שישנם כאלה החושבים לעצםם, שזה שיהווים יפסקו שאסור למסור טחחים היהודים – אין לך שום קשר לעולם, ע"פ הלכה – אין לך תורה אינה עוסקת בעניינים "הדותת התורה" – ביחסו של מוסר טהרה ביטחוניים..."

רבינו מלך המשיח הזהיר אין ספר פעומים כי ברגעשרבניים מסלפים את עמדת ההלכה, או נמנעים מלאומרה, זה עצמו גורם יקשייבו. ולכן – טענים אותן אנשים – אין נפקא מינה "לא██קי שמעתתא אליבא

חלילה שבשלב הדבר בגנותם של ישראל, אלא כדי להפיק לחייב ולהבין עד כמה חשוב שעדתם וקולם של רבינו ישראל יישמע – הפעם הרואה התקינה של שלשה חדשים לפני הטבח ב��' 2. רבינו חב"ד פנו לאחד מהשובים האדמוראים בענין מסוימים. אותו אדמור פרנה בעזם לרבני חב"ד ואמר להם "ראייתי שאתם מוציאים קול קורא כנגד מפת הדרכיהם שזה לא רלוונטי, מדובר אינכם נלחמים נגד הקיצוץ לילדיים כאשר יש ילדים רעבים ללחם..."

ספר שבועות לאחר מכן התקינה אסיפה של מאות רבנים כדי לפסק הלכה כנגד מסירת שטחים. משלחת מטעם אותם רבנים פנתה לאחד מהשובים הרבניים שעומד בראש מפלגה שתמכה בהסכם אוסלו. הם ביקשו להזמין לאוטו כינוי מיוחד. אותו רב, כך לפי הפרסומים, גער בהם, וצעק ימדוע מעניין אתכם רק ארץ ישראל ולא הקיצוץ בתקציבי היישובתי?

הדברים צורמים מאד. ישבים להם מהנייגי הצייבור החradi, ובפניים מופיעים רבנים המבקשים מהם להציגו למאה כנגד מפת הדרכים הטומנת בחובה סכנת חיים מוחשית למלינוי יהודים בארץ קודש, והם מזוללים באותו משלחות ואפיו מעיזים לגעור בהם למה אינם מוחים על הקיצוץ בתקציבים...

כבר פרסמו כאן בעבר את מכתבו של ח"כ לייצמן מאגודת ישראל שכותב להודי "הדותת התורה אינה עוסקת בעניינים ביטחוניים..."

רבינו מלך המשיח הזהיר אין ספר פעומים כי ברגעשרבניים מסלפים את עמדת

והיכא בנו לא וחם. זכות השתקה לא עמדה לו. גם הכוח בדמות האיפוק, לא סייע בידו.

בימים אלו נמצאת משפחת שרון בחקרות משפטיות בעקבות מספר מעשי שחיתות, לכארה, המוחשיים לשפחחה. המשטרה עת מהכח לאבא שיחזור מביקור בהוז. גם כאן בני משפחת שרון מעדים את "זכות השתקה" וαι התגובה. "זכות השתקה" שהופעלה על דם של יהודי אוץ הקודש, עברה עת לחדרי החוקיות. מסתבר שגם שם הם צרייכים לשמור על "איפוק" בפני חורי היחב"ל.

כל שעוצמת רעם שתיקת בני שרון מעוררת רעם, כך היא צריכה להתעכט כאשר מדובר בח' אלף יהודים. יש לדעת כי יש דיין ויש דיין. החטא ועונשו. איןנו שמחים לאיד חילאה, אך כדי שגים בני משפחת שרון יערכו חשבון נפש נוקב עם עצם על מה ולמה ובעש מה הגיעו אליהם הרעה זאת.

"אך האמת היא, שהם טועים טעות גדולה"

הפיוג' הרצני הנוראי ב��' 2 העלה הרבה מאד מחשבות נוגות, על מה ולמה קרה הדבר. כבר עסכנו בענין מהיבטים שונים, כולל חשבון הנפש שצריכים עסקי הצבא החradi לעשות בכל הקשור לנושאים שהם בצדpor נפשנו – פיקוח נפשות של מיליון יהודים בארץ הקודש.

מספר חודשים לפני הפיגוע התרחשו שתי פגישות עצובות שראוי לזכור אותם. לא

שתיקה זו תגורים לתוספת סכנה ר'ל!
כל רגע ורגע שעומדים בסכנה, עומדים
כמו וכמה מבני ישראל בפחים. אם כן מדוע
מתארכת הסכנה?! – אלא, כיון שיש כאן
שזעקים וצורחים נגד ההלכה. ואלו שכן
יודעים את ההלכה – אומרים את הפסק
רק בחזרי חדרים. וכמוהר בארכוה, שלא
צרייכים להסביר לאף אחד את גודל העניין
של פיקוח-נפש.

כל רגע, בעת שיבירר את העניין ויגיע
לפסק-הלהכה, הרי הוא הכריע את הכהן,
אע"פ שלא שאל אותו, ואפילו שהוא
חושב שהוא בטלה ולא "פוליטיקאי" ...
וכיוון שמדובר כאן בפיקוח-נפש הרי צריך
להיות "יפה שעה אחית קודם", שפה"י בזה
הוא "רגע אחד קודם".
ושכל זה יהיה באופן של "לא תגورو
פני איש", כיון ש"כ"י עמנוא אל-
מלילא, כשיפסיק הפסק דין הזה, אף-אחד
לא יוכל לגעת בו. והטענה שהוא טוען
שהוא נמצא במצב של פיקוח-נפש מאחר
והוא תחת איומים – הרי אין דומה
פיקוח-נפש מדומיין – "kol ulah nedra" –
של אדם היחיד, לפיקוח-נפש ודאי של
ערשות – אני רוצה לומר מאות –
יהודים!

מה קרה פתאום לישראל כל כך נחשה לחסל את ראש הHAMAS?
הרויישראל ידעה על מעיליהם במשך שלוש שנים של נצח על
מערכת טרוור בלתי פוסקת. אבות ובנים, אמהות וועללים, נערים
ונערות, ישישים וצעירים, חתנים וכלהות, על על המוקד. ולמרות זאת
התגבותות כנגד המוחבלים היו מינוריות. אז מה קרה דווקא עכשו?
ואולי, אני חשב בזיהירות, זה נועד כדי להחליף את הכותרות הראשיות
המדווחות על פרשיות השחיתות של שרן ובנו, ולהחליפן באחרות?

"הלהכה", ואין שום צורך לפ██ק זאת
להלהכה – שהרי בין-כן זה לא יעיל
פ██ק הלהכה, העולם משנה ומתחאים את-
עצמם להלהכה. והיהודים הסוברים התורה לא
יכולו לפ██ק כיצד מתנהג העולם הגשמי,
היאנו, העולם ימישץ להתנהג הפוך
מההתורה, הרי הוא אפיקורס!!
במילא, על מנת שהעולם ינהג כפסק
התורה צריך רוב שיפ██קו לכך כיון ש"அחריו^{רבים}
רבים להטוטו". אלו ששותקים, ואלו שלא
רוצה להכנס את עצם לדין הזה –
צרייכים לדעת שתתקה זו לא תעוזר,

היהודים את הלהכה, שם העולם היה
שונה קודם פ██ק הלהכה – הרי לאחר
פ██ק הלהכה, העולם משנה ומתחאים את-
עצמם להלהכה. והיהודים הסוברים התורה לא
 יכולו לפ██ק כיצד מתנהג העולם הגשמי
היאן, העולם ימישץ להתנהג הפוך
 מההתורה, הרי הוא אפיקורס!!
וכמו דבר כמה-פעמים, שיש ירושלמי
מפורש, ונפסק להלהכה בוגע ל"אל גומר
על", שינוי משמעות גדולה כיצד יפסקו

יצא לאור

ספר

תומר דברה

להנאון הקדוש החפיד המקובל האלוקי
רבי משה קורדואירו זצוקלההיה
חונגה חיטב ע"פ דפוסים ישנים
ונלהו אליו ביאור "שופר הפרדים", בו יובא פישיס רבנו
הרמק זצלי בענינים אלו בשאר היבורי,
עיז הרברט מתרחרים ומටיריים. (287 עמודים)
ומצויר פָּאֵלִיו

ספר

שבחי הרמ"ק

בו יסופר מקצת טפקצת מעוצם נדולת מדראינת
רבינו הרטיק זצלי,
כפי שעולחה ופיתחה בחיבוריו הרבים. (227 עמודים)

להשיג: בהיכל מנוחם, ירושלים. בני ברק
טל' להזמנות: 03-6166785

רב חבדניק אשר תרם והציג נפשות יהודים ברחבי
העולם, זוקק בדחיפות לסייעת נידחותם, שהחשוב
והדוחך ביותר הוא השתלת כליה

אתם יכולים להצלח חיים!!

כל סיוע בהשגת כליה, או עזרה במתן
הניתוח היקר,

שהbijtoch אינו מכסה יתרבל בברכה.

כל دولار עוזר

לפרטים נוספים ניתן לפנות למשה או דינה

טלפון: 203-336-3929

ושנזכה לגאות משיח צדקנו בקרוב!

המען לתרומות פטורות ממס

Congregation Adat Yisroel

Special Acc. for kidney,

Acc. # 2030001216696

c/o Michael Winokur, CPA

1925 Black Rock Turnpike, Fairfield, CT 06825

מהנו עשו והנשמע

עם פתיחת שנת הלימודים: ישיבות חב"דיות חדשות בארץ הקודש

לקראת הפתיחה צפויים להגיע מספר תלמידי תמיימים מ-770 והם יהוו את הבסיס לשכינה החדשה. ישיבה זו אף היא חוליה נספחת בשראשת ישיבות למתקרבים שנפתחו בשנים האחרונות וקווצות הצלחות המשמעותיות.

כמו כן בימים אלה צפוייה להפתח ישיבה חדשה למקורבים. הישיבה תפתח בנצרת עילית, בניהולו של הרוב מנהס מענדל נחשון. הישיבה במתכוונת לתפתח את שעריה בפני צעירים שמתקרבים ליוזמות ורוצחים ללמידה יהודית וחוiotot במתכוונת התחלית.

שבוע ש עבר נפתחה בהצלחה רבה שנת הלימודים תשס"ד. אף תלמידים ותלמידות החלו את לימודיהם בגני הילדים, התא"תים ובתי הספר הייסודיים, ישיבות קטנות וגדלות, תיכוניות וסמינרים. עם פתיחת שנת הלימודים דיווחו מנהלי מוסדות החינוך על עלייה במספר התלמידים החובשים את ספסלי מוסדות החינוך, דבר המעיד על מגמה ברוכה.

יחד עם הפתיחה של המוסדות הקיימים, נפתחו שתי ישיבות חב"ד חדשות, ובכך הצטרפו לשראשת הישיבות החב"דיות הקיימות ברחבי ארץ הקודש – באלאד ובנכרת עילית.

ביום ראשון ש עבר נפתחה ישיבה לצעירים באלאד בהנחתת ראש הישיבה הרה"ג הרוב אברהム אשר בלינוב. בישיבה כתут נמצוא המחויר הראשון של שיעור אי בו לומדים 16 תלמידים. תלמידים אלו נבחרו מתוך בוגרי כתות ח' מתלמודי תורה ברחבי הארץ.

חסידי חב"ד באלאד מקווים כי פתיחת הישיבה בעיר, מהו פיצצת דרך בהפצת המעניות בעיר זו, ותסייע לשיגשוג קהילת חב"ד במקום.

תלמידים בתומכי תמיימים. תמונה אילוסטרציה

הכנות אחרונות לקראת הדינר השנתי של 'מטה משיח'

אלאי חסידים משתתפים במקון האחדות שארון "מטה משיח" לקראת ג' תמוז

התוכנית הצפויה תהיה מرتתקת ומגוונת. שני מנהים יהיו לאורך הדינר, מנהה חב"ד לצד השחקן יהודה ברקן. מופע פירוטכני חדשני ומיוחד ימחיש את ימות המשיח, ומצגת מולטימדיה תספר את פעולות 'מטה משיח' בכל ימות השנה.

וairoוועים, הפקת פרוספקטים וחומר הסברוה מגוון ועשיר בכל ענייני הנאולה. בערב ההתרמה צפויים להציגו ולהביע את הוקרטם אישים ידועים בהם אורח הכבוד איש העסקים מר יולי עופר ויוקר הערב מר שמואון היילום, מנכ"ל "יסולל בונה".

הכנות אחרונות הולכות ונשלמות בימים אלה לקראת הדינר החגייגי לטובות 'מטה משיח' שתקיים בע"ה או ר' ליום הבהיר חב"ד אלול, יօל הולדת שני המאורות הגדולים. הדינר יתקיים בע"ה בין ארגנים' שבוגני התערוכה בתל אביב בהשתפות רבנים, שלוחים ואישי ציבור.

זהו הדינר השנתי הראשון שמקיים מטה משיח לטובות פועלותיו לפרסום ענייני גאולה ומשיח.

הרב שמואל הנדל, יו"ר ועד הפועל של 'מטה משיח', מוסר כי כבר כתע'ת חסידי חב"ד רבים הבטיחו את השתפותם בדינר ובתרומה נכבה. "הפעולות שמארון 'מטה משיח' בשנים האחרונות קנו להן שם טוב. פעולות אלו מתרכזות סבב עניין פרסים ענייני גאולה זהותו של משה בכל רחבי ארחה"ק".

אלפים מחסידי חב"ד השתתפו בשנים האחרונים באירועים שונים ובפועלות שיזם 'מטה משיח': שבתוות משיח, כינוסים

השר אורלב נפגש עם שליח הרבי בגزادיה

הרב מיכאלשויל עם השר אורלב

בעת נאומו של השר בפני אנשי הקהילה, קטע את נאומו בדברים תקיפים, סגן יו"ר הקהילה מר מסינגר, ששלב את כלתו ונכדו בת ה-8 בפייגע הרצחני בஸעדות סבאוו בירושלים: "מדוע המדינה מפרקיה את חי היודאים? מניין לוקחת הממשלה את האחריות ומוסרת שטחים לאויבים ורוצחים?" עזק השר השכל עמוק ליבו.

סערה רבתה התחוללה בבית-הכנסת עקב דבריו של השר. רק לאחר ששב השקט על כנו, אמר השר כי הוא וחבריו למפלגה עושם הכל כדי שマーורים كالו לא יהיו יותר. "אני לא ישן בלילה מהמצב במדינה", אמר וביקש מהסביר השכל מר מסינגר שירכו בברכת כהנים.

בימים האחרונים קיים שר הרווחה מר זבולון אורלב ביקור עבודה בגزادיה. במהלך ביקורו נפגש השר עם הרב אברהם מיכאלשויל רבה הראשי של טיביליסי ושליח הרבי מה"מ בגزادיה. בתחילת הביקור נערכה לשר קבלת-פנים רישמית בבית-הכנסת העתיק של טיביליסי, בהשתפות השליך הרב מיכאלשויל וואהי הקהילה המקומית מר שלוחה קוסאשויל, מר רفال מסינגר ומאתים מבני הקהילה. השר אורלב סייר בבית-הכנסת שבקרווב מלאו מאה שנה להקמתו. השר הביע את התפעולתו מהיופי והעיצובים המיוחדים המיעידים את בית הכנסת.

נפתח בעיר מכון התקיימה נגשיה עם הרב מיכאלשויל. במהלך הפגישה סייר השר סקירה על פעילות חב"ד בקרב יהודי

מעמד מרגש של חנוכת

בית חב"ד חדש בזלבורג

בית חב"ד בזלבורג.

את מסכת הנאמנים סיים הרב דיסקין, שlich הרבי במינכן, שהגיע לזלבורג עם כל בני משפחתו כדי להשתתף באירועו. "איני יכול לשוכח כיצד לפני 13 שנה נמניתי עם מקבל הפנים של הרוב נוסבאום ורعيיתו עם بواس לולצבורג. זה נראה לי כאילו היה העמד הזה היה אטמלול", סח הרב דיסקין בהתרשות כשהוא מעלה על נס את השילוחות המסורתיות בת 13 השנים.

העמד נגע בדברי הרוב נוסבאום שציג את דברי הרבי שבכל כינוס של יהודים יקשו ויעוררו בכל הישטורים על בית המשיח והקהל הקדוש נעמד על רגליו לאמרית פרק תהילים להחשת הגאולה הקדומה.

המבנה החדש ברחוב שוואץ-פארכ 11 בעיר משמש מרכז קהילתי שוק ומרכז תיירות יהודי למבקרים, המהווה תל תליות להמוני תיירים ומבקרים.

המשתתפים הרבים הביעו תקווה להצלחת בית חב"ד במשכנו החדש ולהמשך פריחתו ושגונו.

הចורך החיווני והדוחף להקמת מקווה טהרה חדש בזלבורג וכן סקר את המצב הכלכלי הקשה הפוך בימים אלו את בית חב"ד המשליק על חי היהדות בזלבורג.

ההיסטוריה פרופי סטן אDEL, ממקורבי בית חב"ד, השמיע סקרה היסטורית מאלפת על תולדות הקהילה היהודית בזלבורג.

דר' סיון ערוג, ממקורבי בית חב"ד השמיע עדות אישית על פעילות הקירוב המתורשת בבית חב"ד ועל עבדתו שלו כמוזיקאי שגילה את האור באמצעות בית חב"ד בזלבורג. בתום דבריו השמיע קטיע מוזיקה באמצעות גגינה יהודית בשופר, בשיטה מיוחדת שפיתח.

בשם שלוחי חב"ד בונה נשא דברים השליח הרב ניאזוב, רבה הראשי של הקהילה הספרדית בונה. "בדרך לכאן חשבתי כיצד נוכל לחזק בדברים את הרוב נוסבאום ומשפחתו", פתח הרב ניאזוב, "אולם ברגע שבו דרכו רגליי על מפטן הבית, התחזקתי בעצמי. כולנו יכולים למלוד מעקבנות של הרוב נוסבאום למען הפעילות והפצת היהדות בזלבורג", אמר הרב ניאזוב שהכבר בדברים אוזנת השיבות פעילותו של

במעמד יהודים רבים תושבי זלבורג, שלוחי הרבי בונה ובני משפחותיהם, נציגי הציבור היהודי בונה ויהודים מהערים הסמכות, נחגג ברוב רגש והדר המבנה החדש והדור של בית חב"ד זלבורג. המשתתפים הרבים שנלו חלק באירוע טrho ובוא אל העיר כדי להביע עידוד לשיחי חב"ד, הרב דוד ורעיתו הרבנית חנה נוסבאום ובני ביתם, המשמשים כשלוחים במקומות, בMISSION נפש, זה שלוש עשרה שנים.

את הטקס פתח השליח לולצבורג, הרב דוד נוסבאום, שהודה נרגשות לכל המשתתפים שבאו ליטול חלק באירוע. הרב נוסבאום סייר לקהל על החשיבות שגילה הרב כל השנים לקיומה של השילוחות בזלבורג, למרות ואולי דווקא בשל היותה קהילה קטנה. עובדה זאת באה לידי ביתוי, בין היתר, גם באחת ההזדמנויות שהhn נסע להשתתף בכנס השילוחים באירופה שהתקיים ברוסיה. הרבי התענין אז באתגר המזカリ מי י מלא את מקומו של הרוב נוסבאום בימי הידורתו. הרוב נוסבאום ניצל את הזדמנות ועורר את הקהל על

מהתחנינים? מזל טוב!

תנו לנו לדאון שהחthonה שלכם תראה שונה ומיוחדת

◆ צרי בלה ◆ עיאזוב ◆ סיידוריים פיעודיים לכל אירען ועוד...

ഫינט פופולט – חנות פרחים ומזכרות בכיכר עיצובה בעיר דהנחלת פדרה נסchtai קפסה
הנ"ז הדריא 19 נילוי אולפני הפקות הספרדיים לוד 052-449106 08-9206935 052-210922

ביקוש עבודה

אברר חרוץ, מסור ואכפת
מחפש עבודה באזורי המרכז

טל': 052-586723

התקפה

"שליח ציבור"

ליימים הנוראים עם 20 שנות נסיעות

לפרטים: הר' יצחק ליברמן

03-960 7779

ספר חדש: "עד מתי?!"

- זעקת הגואלה על הגואלה

ראשית, הסדר החדש באוטיות מאירות עיניים. לכל שיחה יש כוורת ראשית המעידת על תוכן העניין בצורה קולעת וקצרה, וגם בתוך השיחה יש חלוקה לכותרות-משנה (דבר שמקל מאד על הלימוד ועובד 'חשי' ללמידה ולסיטים).

המקורות מסמנים בתקנית העמוד, וכל שנה יש שער המלווה בתמונה חזית הספר (הרבי עומד על רקע החורבן והגואלה שמצויה), ופסק הקשור לבקשת הגואלה מתוך המזמור של הרבי באותה שנה.

כל הספר מוגש לפי הסדר וזמן אמרית השיחות, וכך גם נמצאת בתוכו השיחה הידועה והחשובה מאוד – **שיחת "יחי המלך"** ("ב' ניסן תשמ"ח").

"בטוחני", אומר הרב שעון, "שכל מי שהספר "עד מתי" יגעו לידי, יצא מఆידישות ויתחיל להתעורר לביקש ולתבוע יום יום את הגואלה. רבני, דרשנים ומרצים ילמדו ויתפעלו מהריעונות הנפלאים של הרבי מלך המשיח כיצד לתבוע את הגואלה, ואין לי ספק שהעולם יתמלא משיחות נפלאות אלו ויתחיל יותר ויותר ליזוק את זעקת ה"עד מתי". וזה יהיה עד תרומה קטנה מצדי להחשת ההתגלות של הרבי מלך המשיח ובקיום ההוראה "עשה כל אשר ביכולתך .. להביא בפועל את משיח צדקנו תيقן ומיד ממש!"

הרבי מה"מ מבקש מכל הקשורים אליו: שלא ישר יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי!?" בעת, לאחר שיש ספר שככל כלו "עד מתי?", מלא בלימוד זכות על דור הגואלה שmagui לו משיח עכשו מיד בפועל ממש עם כל הבטחות ויעדי הגואלה – לא ונור אלא שכל אחד ואחת יראו לעצם את החובה והזכות להפיץ את הספר בכל רחבי הארץ והעולם. לפרטים: 02-5806268, 067-541377, 02-5725777

חווגים רחבים בארץ ישראל. במקביל, הופצו התכנים גם בתווך יונשותן לחתנות ובר-מצאות, כאשר הפרקים הנבחרים מודפסים יחד עם ברכת המזון ושיר שבת.

לאחרונה החל הרב שעון ללקט את כל המקומות בשיחות שבחר מעריך הרבי מלך המשיח על חשיבות זעקת הגואלה, וכן החלה עבודה איסוף וריכוז חומר מאוד לא קלה. לרבות שונו היה ברור שם הספר יהיה "עד מתי?", והוא ילקט את השיחות וקטעי השיחות מ"תורת מלחמת התווודויות" רק מהשנים תשמ"ב-נ"ב, אך הוא לא תאר לעצמו שיצא מתחת ידיו ספר שמתפרס על 432 עמודים וככל 115 שיחות וקטעים שכלל כולם זעקת הגואל בדבר חשיבות התפילה, הבקשה, הדרישה והתביעה לגואלה מיד, עכשו ובפועל ממש!!!

אלו שכבר הספיקו לראות את הספר החדש התפעלו גם מהעיצוב החיצוני שלו הכריכה המרהיבת, ובעיקר מהעריכה המקצועית והיסודית.

"מה עוד יכולני לעשות כדי שכל בני ישראל יריעשו ויעקו באמת ויפעלו להביא את המשיח בפועל" – זו עוק הרבי מלך המשיח בשיחה הידועה מכ"ח ניסן ה'תנש"א, שהרuida את אמות הסיפים ב-770 ומשם יצא הקריאה והזעקה לעולם כולם.

חלפו מאז למעלה מ-12 שנים גذשות באירועים קשים המעידים כי "kol dovid uolot vayordot bozach zo casain mosgolot lesim kdnachim vemesairut nokim balti hapecim baashlyit ha'skmi 'shlosim' shgavu kerbenot cabdim biyoter, caohorot rabbi malch ha'mashiach".

לאידך, באותו 12 שנים היה ריבוי של עשרה בחב"ד ובכל יתר החוגים בעולות רבות ו מגוונות של יוכי הרבים שבודאי תרמו לקירוב הגואלה. אבל דזוקה לנוכח הפעולות, אומר הרבי מלך המשיח: "מתעוררת תמייה hei gedolah: hitacen shmebeli habt ul kol univim – udin la-pauel biyat meshich zedko bpo'el mesh?!... דבר שאין מוון כל וכל!!".

הרבי חיים שעון, המוכר בארץ ובעולם בכינוי "מרצת הגואלה", בזכות מסעות הרצאותיו בארץ וברצאות-הברית, ושידורי הרדיו הפופולריים שלו – לא הסתפק בכל אלה, והחל להוציא ספרים לעורר את הציפייה לגואלה והתגלות הרבי מלך המשיח.

ספרו הראשון, "עתה ידעתה" זכה להצלחה רבה, והודפס ב-3 מהדורות בתוך שנה: הספר, מגלה ומסביר באופן נאה ומתאפשר כיצד על-פי תורה, הרבי הוא משיח זדקו.

בהתאם להוראות הרבי, להפיץ את דברי החסידות דזוקה בחוגים שמחוץ לחב"ד, יום הרב שwon הדפסת עשרות אלפי חוברות עם פרקים נבחרים מתוך הספר, שהופכו בקרוב

גר בארץ הקודש ומעוניין לפרסם מודעה ב"בית משיח"?
צלצל ישירות: 053-9400-07

מנדי בוסטומסקי,

מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

רבות יהודים פקדו את מערת המכפלة בערב ר'ח אלול

האדמו"ר מסקווער מארה"ב מתפלל במדרכה השביעית המפורסמת עם פמלית חסידיו

הרבנית מנוחה רחל סלונים, ובכלל החדש שפתחה במקומו על ידי השיליח הרב דני כהן. כתת מתאולוגים לקרהת גל העליה הגדול של עשרה ימי תשובה, וכן בימי חול המועד סוכות והימים הנוראים בהם צפויים גדולי הדורות. רבים פקדו גם את הציון של להשתתף ורבות מתפללים ומבקרים.

בניהם, ראש ישיבת המקובלים נاهر שלום, ועד רבים. כמו כן נפתח אולם לרשות המתפללים. אף המבקרים ביקרו גם בבית העלמין העתיק של חרבון והתפללו על קבריהם של זוגות ורבות משלגינים, המקביל הרב שמואל האדמו"ר מסלאנים, המקביל הרב שמואל איילון, מפקד מחוז שי".

השנה ציינו 20 שנה לחידוש המסורת העתיקה לתפילה ערבית ראש חודש אלול, יום הילולות האבות במערת המכפלת. כמידי שנה הגיעו רבבות מתפללים להתפלל על קברי האבות החק' להעתיר בתפילות לשיעות הכלל והפרט וגאותם עם ישראל. בעקבות הטבה באוטובוס קו 2 בשכונת שמואל הנביא, נערכו תפילות מיוחדות לרופאות הפצועים.

לקראת עליית החמוניים, נערך הצבא בסידורי ביתחון קפדיים ביותר. הוקמו שני בסיסי קבוע בעקבות החלשות על היישוב היהודי, גבעת ابو سنיא וחארת אשיך. סגן המפכ"ל הגיע במיוחד לחברון ועמד מקרוב על סידורי האבטחה יחד עם ניצב שחר אילון, מפקד מחוז שי".

עשרות בניינים וגדולי תורה מכל החוגים הגיעו השנה במיוחד למערת המכפלת כדי לעורר זכות אבותם למען כל ישראל הזוקן לשועה ורוחמים בפרט בימים אלה. בין האדמו"רים היו גם כי"ק האדמו"ר מסקווער, האדמו"ר מסלאנים, המקביל הרב שמואל האדמו"ר מסלאנים, המקביל הרב שמואל

הганון החסיד הרב עזריאל חייקין מביריסל נבחר לרבה הראשי של אוקראינה

כמציריו הודיע. "אננו חייבים רב שיבקר בקהילות, יעמוד מקרוב על מצבן הרוחני והגשמי של מאות אלפי היהודים המתגוררים באוקראינה".

דברים נספסים נשמעו מפי הרב אברהם ולוי, רבה של אודסה, והרב משה מוסקוביץ, רבה של חרקוב.

כאמור, בבחירות השתתפו ונכנים מכל רחבי אוקראינה, והוא נבחר ברוב גדול. בקרוב עתיד להתקיים טקס הכתורה מלכתי, בהשתתפות ראשי המשלט האוקראיני, רבניים ומנהיגי קהילות מכל רחבי תבל.

יש לציין כי לפני של הרב הנבחר ארגונים ובים בשיפור חי הדת באוקראינה, בעיקר בנושאי נישואין, גירוש, שיפור מצב היהדות והganון היהודי.

רבה עזריאל חייקין שליט"א הרב הנבחר

בבחירה שנערכו בשבוע שעבר בין חברי ועד רבני אוקראינה, המאגד את רבני הערים הקהילות במדינה, נבחר ברוב קולות ganון החסיד הרב עזריאל חייקין, רבה הראשי של בריסל ומחשובי רבני חב"ד, לרבה הראשי של אוקראינה.

הבחירה התקיימו באסיפה ועד הרבנים שנערכה במלון 'פריזנט' בקייב. את האסיפה והליך הבחירה הנהה השיליח הרב פנחס וישצקי, רבה של دونז'ץק וראש מערכת הכספיות של אוקראינה. בין רבני הודיע שהוקם לפני שנה, נמנים שלוחיו ורבני חב"ד הפזירים באוקראינה.

"הגיא הזמן של יהודי אוקראינה יהיה רב שעבוד למען ועבור הקהילה", הכריז בפתיחה האסיפה הרב שלמה ויללט, השיליח ליזיטומיר ומערב אוקראינה המשמש גם

חגיגת מרגשת לכבודה של תורה כישיבת חב"ד בצתת

**ברוך פאר וחג הוכנס ספר תורה חדש לעילוי נשמת הת' יוסף יצחק דגן ע"ה,
מתלמידי הישיבה, והותחלת כתיבת ספר תורה חדש לחכמת בוגרי הישיבה**

שישו ושםו בשמחת תורה תהלכת התמימים בהכנסת ספר תורה ברחובות צפת

בתהלוכה להכנסת ס"ת במרכז: הרב ולשנסקי והט' אבי דגן

כשה נעשה לעילוי נשמת חברים הת' יוסף ע"ה, מתלמידי הישיבה.

אל הדוכן הוומן הת' דוד טראוג להקריא את פרקו של הרב פסוק בפסק. כשסייעים הכריז "יחי אדוננו" שלוש פעמים כשהקהל עונה ומורה אחריו.

הת' אברהם דניאל דגן, אחיו של יוסף, הודה בשם המשפחה לכל החברים שהשתתפו בכתיבת הספר וב חגיגת עצמה.

לאחר אמרית פטוקי 'אתה הרואי' נערכו שבע ההפכות כשלב התמימים מוביל את הריקודים הנלהבים.

בסיום ההקפות פנו המשתתפים להתפלל ערבית, ולאחר מכן ירדו בשנית לבניין הפנימייה שם נערכה סעודת המצווה ברוב פאר והדר.

פתח את הערב המנהה הת' ינון שwon, שעמד על חשיבותה בהכנסת ספר תורה, ובפרט

כאלף וחמש מאות תמיינים ואנ"ש השתתפו בחגיגת הכנסת ספר תורה שנערכה בישיבת חב"ד בצתת. הספר הוכנס לעילוי נשמת הת' יוסף יצחק ע"ה דגן שנהרג בתאונת דרכים שבה שעברה בדרך לשבת שליחות בשומרון, והוא בן 19 בלבד. בחגיגת נטלו חלק חברי של יוסף ע"ה, רבני הישיבה, שניים, מקרים ובני משפחה ורבים. שמחה וכאב שימשו בעירוביה בחגיגת זו, כאשר מחד שמחת הכנסת ספר התורה, יחד עם כאב לנוכח הנסיבות.

מעמד סיום כתיבת האותיות האחרונות התקיים בלובי שבבניין הפנימייה. במעמד נטלו חלק המרא-דאטרה של קהילת חב"ד בצתת הרב מרדכי ביסטריצקי, רבני הישיבה, תושבי קריית חב"ד בצתת, ותלמידי כיთתו של יוסף ע"ה.

על פי הכלל של מתקיפין סיום להתחלה" החול באוטו מעמד כתיבת ספר תורה חדש לזכות בוגרי וידידי הישיבה. כתיבת הספר החדש נעשית על ידי ארנון "אבייחיל" – ארנון הבוגרים של הישיבה, זאת בעקבות החלטה שנתקבלה בכנסוס הבוגרים לפני חצי שנה.

בחגיגת האותיות הocabdo: הרב יוסף יצחק וילשנסקי, ראש הישיבה; הרב מרדכי ביסטריצקי, רב קריית חב"ד בצתת; חברי הנהלת הישיבה, הרב מאיר אשכנזי, רכו ארנון הבוגרים, ובוגרי הישיבה שנוכחו במקום.

עם סיום כתיבת הספר יצאאה תהלוכה המונית לעבר רחובה הראשי של צפת. בראש התהלוכה צעדו שערות ילדי חמד אוחזים בידיהם לפידי אש, וחילקים במדzi צבאות ה' הולמים בתופים ובמצלתיים. תושבים רבים הצטרפו אל הריקודים בהתלהבות רבה. אנשי המשטרה אף הם לא עמדו מן הצד, ובין חסימות כביש אחד לשנהו מצאו זמן ליטול בידיהם את הספר תורה ולركוד עמו. התהלוכה הגיעה אל אולם הישיבה, שם כנהוג, הוצאו כל ספרי התורה מרoon הקודש.

אישיותו המופלאה שהייתה מראה פנים שוחקות לכולם".

את מסכת הנאמנים חתם התי לוי יצחק שמואלי, ממארגני הערב. בדרכיו הצעיר לחבrio התימאים להוסר בלמידה מאמריים ושיחות של הרבי עליilo נשמותו של יוסי ולסימם עד יום השנה – ט"ו טבת תשס"ד, וביום השנה לערוץ התועדות בישיבה בצת, ובמקביל גם ב-770 יחד עם כל חבריו שיהיו בשנה הבאה בבית חיינו במסגרת ה'קבוצה'.

בסיום חולקה למשתפים חוברת מהודרת בה צוטטו שיחות של הרבי המדברות אודות ספר התורה. כמו כן חולקו נהוגות חתיכות מפיסטה הבד ממנה נעשה המעליל לס"ת.

כتابת והכנת הספר תורה יצאה לפועל בעורטם של תלמידי הישיבה בcpfת שעמלו ימים ו寥ות לאלה לאות כדי לאסוף את הסכום הנדרש: שנאו ע"ה, איציק קורוט, שלום שפרינגר, יצחק נח סילבר ואיציק שמואלי.

הת' אביכן דן עם ספר התורה

שנכתב לע"ב אחיו התרומות

הוסיף וסיפר "באחד מימי השבעה ישבתי עם התלמידים, תלמידי ביתנו של יוסי, והתוועדנו בצורה שננטה לכל אחד מהם אפשרות להתבטא. עמוד השידרה בין כל הבחורים היה, הקשר המיעוד שהיה לירוש עם כל אחד מהם. קשר זה התאפשר בעקבות

בהמשך חזר על שיחת של הרב מלך המשיח, אודות מצוות כתיבת ספר תורה.

המנחה ממשיך בהנחייתו ומסביר: "ידעו שלאחר שריפה מגיעה העשירות. מידת הדין מפנה את מקומה למדת הרחמים". "ישיבתנו אף היא לקתה בפטירתו הפתאומית של חברינו, אך אנו בטוחים שכעת מדת הרחמים אופפת את הישיבה, והראיה היא ריבוי התלמידים בישיבה יותר מבשנה החולפת".

ראש הישיבה הרב יוסף יצחק וילשנסקי נשא נאום מרתק: "זה ספר תולדות האדם, תולדות האדם הוא ספר. יוסי ע"ה היה ספר שנגdu באיבו. הוא לא יוכל להמשיך את הספר, אך אנו נוכנ להמשיך את הספר שלו על-ידי

הוספה – לשון יוסף – וזה בודאי נגנו גם לייצחק', הרומו על הגולה האמיתית והשלמה כפי שנאמר: "או יملא שחוק פניו". את הנאום המרכז נשא הרב יצחק אייזיק לנדא, ר"מ בישיבה,ומי שליווה את תלמידיו השיעור של יוסי בכל הימים הקשים. הוא פתח בפסק: "קשה עלי פרידתכם, והסביר את העניין בהרחבה. לאחר מכן

תנופה למבצע מזוודה בקרית-גת

רוזאים שיש רצון לשם, והם נכנסים לשיחות ארוכות בענייני יהדות, بد בבד עם הורדת המזוודה או התקנתה".

מוסיף ומספר הת' יוסף יצחק פרוש: "עם יציאתם לחופשה של תלמידי בית הספר, ערכנו מבצע מיוחד בבית הספר בעיר. הצלחנו לשכנע את המנהלים בנחיצות בדיקתם של המזוודות באמצעות שמייה והצלחה, כפי דברי הרבי. המנהלים ברובם נענו בהסכמה, וחילקו גם בתתלהבות. אין צורך להזכיר אודות הכמות הגדולה של המזוודות היו פסולות מלכתחילה".

לנוח המצב הכלכלי הקשה, רבות מהמשפחות שגילו היונות להחליף את המזוודות, נסגרו בהן בשל חוסר היכולת הכלכלית. בעקבות זאת החליטו האחראים להקים קרן תרומות מיוחדת שתסייע לממשפחות נזקקות להחליף את מזוודות בתיהם.

התמימים יוסף יצחק אברהם וヨוסף יצחק פרוש במבצע מזוודה בפתח כתה אחד מבתי הספר בקרית גת

"לא פעם הבחורים נתקלים לבואם לבתים בשאלות הלכתיות, ובבעיות שונות עם הם צריכים להתמודד. במקרים רבים הבחורים

עם תחילת שנת הלימודים, יצאו תלמידי ישיבת יתומכי תמיימי בקריות גת במבצע בדיקת והחלפת מזוודות בבתים, מוסדות, ומבני ציבור בעיר.

המבצע החל לאחר שזמן בין הזמן נקבעו הידועות רבות של תושבי העיר שביקשו לבוא לבתיהם ולבדק את המזוודות. עם התחלת זמן הלימודים, החליטו ראשי את"ה בישיבה להגברת הילוך בכל הנוגע לפעולות מבצע מזוודה.

במקביל ל ביקורי הבית שנעשוו, פורסמו ברכבי העיר מודעות שעוררו את התושבים לבדוק תפילין ומזוות, דבר הרואין ביותר שאת בימי חדש אלול. ההיענות הייתה מרשימה, והتمימים הוציאו בעשרות ובבות של טלפונים.

מסתבר שזוויות דרך נוספת להחדר אידישקייט לבתים בהם היהודות מתהילה ומשמעות בקביעת מזוודה. מספר הת' יוסף יצחק אברהם, האחראי על מבצע מזוודה:

עצרת מחאה בחיפה נגד פעילות מיסיונרים במרכז הקונגרסים בעיר

הרבי שלום בער לפישיך ורבני העיר חיפה באמרית פרקי תהלים בכנס

חלק מהקהל שהשתתף בעצרת

שימים.

מנהל יד לאחים בסניף חיפה הרבי מרדיי ניקלביץ הבHIR הшибוע כי "עצרת התפילה והזעקה הזאת היא הסנוונית הראשונה במאבק הציבוריו שננהל כאן, באמצעות כל הדרכים הלגיטימיות העומדות בידינו, כדי לסלק את המיסיונרים החוצה".

מה היה ייחסו האישי של כל יהודי כאשר

שמע על היהודי אחד שהמיר את דתו, רחמנא ליצלן. אכן, בעיר חיפה, מוטבלים יהודים לנצרות, פעם אחר פעם ואין פוצה פה ומצפץ. לא יתכן שעיריית חיפה השותפה בניהול מרכזו הקונגרסים תתעלם מטכסי המיסיון שנערוכים בראש חוץות. לא יתכן שהמיסיונרים יידעו שהיהודים חיפה עוברים לסדר היום אחר מעשים נפשעים אלו".

העצרת ננעהה במעמד קבלת עול מלכות

מאות מתושבי חיפה התקנסו ביום רביעי האחרון לעצרת תפילה וזעקה נגד הגל המיסיוני הטעור השוטף את העיר בעת האחونة. העצרת נוהלה ואורגנה על-ידי ארגון הפעילים יד לאחים המנהל מאבק עיקש נגד קני המיסיון אשר מצאו להם לאחרונה שביתה בעיר הכרמל. השיא לכך ניתן באירועים המונויים שמאורגנת כת מיסיונרית במרכז הקונגרסים בחיפה.

בסוף השבוע האחרון התקיימו במרכז הקונגרסים בעיר שלושה ימי הרצאות ופעילות הקשורות לאוטו האיש. כל יום מימי הפעילות הוקדש לקהיל יעד אחר: הימים הראשונים לדוברי רוסית, היום השני לדוברי עברית ויום אחד לדוברי שאר השפות. בתוצאה מהפעילות הזו הוטבלו ששה יהודים לנצרות.

אל העצרת שהתקיימה ברחבה כבר האמורא רב אבדימי דמן חיפה, טרחו ו באו מאות תושבים שכזו יד לאחים שעלויהם נלוות קריית רבני העיר קראו להם לבוא ולהשמיע את הזעקה.

העצרת נפתחה באמרית פרקי תהלים. את מסכת הנאמים פתח המנהה הגאון רבי משה ראוכברג, חבר לשכת הרבנות בחיפה, אשר הכריז: "לא ניתן שעירנו תהפוך למעוז מיסיונרי. נרעיש שמים וארכן כדי לסלק את מושעי הברית מעירנו".

רבני העיר חיפה, הגאון רבי שאר ישוב הכהן והגאון רבי אברהם שלוש, שהשתתפו בעצרת מתחילה ועד תומה, נשאו דבריהם נרגשים ועוררו את הציבור להילחם חושים במאבק על צבוניה היהודי של העיר. הגראי כהן סייר לציבור על האדיות שבה נתקלת פניו ופניתו יד לאחים להנחלת מרכז הקונגרסים בדרישה נחרצת שלא לאחר עוד בתחוםה אירועים מיסיונרים. הגראי שלוש אמר כי המיסיונרים אינם אומנים די ובכל עת רק מגברים את פעילותם וחובה ליצור ריאקציה ברורה נגד המעשים הנפשעים המפילים ברטשות נפשות תמימות.

משא מיוחד נישא בפי יויר יד לאחים הרה"ג רבי שלום זב ליפשיץ. "אדישות הציבור משחקת לידי המיסיונרים", זההיר הרוב ליפשיץ ואמր: "כל אחד מאייתנו יודע

מרת חנה פיזם ע"ה

כל הוראותיו ומצטיינו הק' כשהיא מוערתת ונובעת מכל מי שהושפעה על ידה לעשות כך. אמונהה בברורת הגאולה והגואל הייתה ברמה הגבוהה והמוחלטת ביותר. היא לא זאת אף צעד בחיה, האישים והכללים, מבלי לכתוב ולקבל תשובה מהרבי.

בשנתיהם האחרונים חלה במחלה קשה רח'יל, וסבלה – ל"ע – יסורים קשים. למרות זאת השתקלה תמיד להתחזק ככל יכולתה, ובתקופות בהן חשה בטוב יותר, המשיכה בעניות ובקשר עם מושפעותיה ועם נשות הקהילה כולה.

הרבית חנה ע"ה פיזם, נפטרה ביום ראשון ג' באול, בנוchtות בני משפחתה, אחר אמרית "שמע ישראל" ומותך השירה, שהוותה את סמל האמונה בה האמונה ואותה הנחילה "יחי אדוננו מローン רבינו מלך המשיח לעולם ועד". השארה אהירה את בעלה הרה"ח יגאל שליט"א, ואת ששת הבניה ושתי בנותיה, העוסקים בשליחות כי"ק אדמורי מה"מ שליט"א, בחינוך, בניהול המוסדות שהקימו, ושליחות עברי השדה.

אין ספק כי בעת היא מרעישה עלמות עברו בני משפחתה, תלמידותה, נשות הקהילה ועם ישראל כולם, ולא תנו ולא תשקו עד שתראה בהגשתה משאת חייה – התגלות הרבי מה"מ פועל ממש, והקיצו ורנו שוכני עפר והוא בתוכם.

•

כתבנה נרחבת אודות הרבנית חנה ע"ה פיזם תופיע אי"ה בוסף לנשים שיצא לאור בחודש תשרי.

בהמשך הכירה את בעלה – יבלחט"א הרב יגאל שליט"א, ולאחר מספר תחנות קבעו את מקום מושבם בקרית שמואל – שכונה של הפועל המזרחי ע"י חיפה, שם עמדה לצד בעלה הרב בתפקידיו השונים בשדה החינוך וההדרכה. בитם של בני משפחת פיזם היה תמיד, בניווצה של מרת חנה ע"ה, מוקד לפעילויות של חסד ב消息称ות וברוחניות.

לאחר שבעליה שיחי זכה להתקרב לחסידות חב"ד ולנסוע לרבי מלך המשיח בשנת תש"ג, החלה עבודתם הק' בהקמת קהילת חב"ד בקריות, תוך קיורום של רבים וטוביים אל האור הגדל של תורה החסידות והרביה מה"מ. עבודה זו קיבלה אצליה חיזוק מיוחד אחרי שבקרה אצל הרבי מה"מ בשנת תש"מ, וכותה להיכנס ל"יחידות".

בין של הפעולות הנודלות שהתחוללו על ידה, שא-אפשר לסקר במסגרת מצומצמת זו, ניתן למנות במירוץ את המדרשה לנשים הפעלת מיד שבוע, ואשר בעלה זמן רב מביתה; את השיעור בספר התניא המתקיים בביתה זה כשלושים שנה ואשר הניב עשרות מקורבים; ואת מסיבות ראש חדש לנשים, אשר, כהוראתו של הרבי מה"מ מתקימות שנים, מדי חדש בחידו, והפכו לשם דבר בסביבה כולה, כשהן מושכות אליהן עשרות נשים מכל שכבות הציבור בקריות.

מרת חנה ע"ה הייתה חזרה כל כולה בתפקידות, התמסרות וביטול לרבי מה"מ שליט"א, וכיימה בהתלהבות את

בכ庵 ובזעוזע عمוק התקבלה בקהילת חב"ד בקריות ובסביבה, הידועה על פטירתה, לאחר מחלתה ממושכת ויסורים קשים, של הרבנית חנה פיזם אשרו של יבלחט"א הרה"ח ר' יגאל פיזם رب הקהילה וראש ישיבות חב"ד "נפש חי" ו"תומכי תנאים" בקריית שמואל.

בחלויתה, שיצאה מביתה שבקריות שמואל ועברה דרך ישיבות חב"ד שבה השתרף קהל רב ומגוון מכל הסביבה. במשך ימי השבעהῆה המה בבית מהמוני המבקרים שהגיעו מרחוק ומרקוב, ובפי כל אחד מהם סיפורים ועובדות לרוב, על פעילותה של הרבנית פיזם ע"ה ועל מאות האנשים שזכה לקרב ליהדות, לחסידות ולרבי מלך המשיח.

עם סיום השבעה התקיימה בהיכל ישיבת "נפש חי" התוועדות חסידית, בסימן "זהחי יתן אל לבו", בה סיפרו בני המשפחה ובראשם בעלה הרב יגאל שליט"א, אודות מסכת חייה העשירה, ועוררו על הלימוד וההתעוררות הנדרשת. במהלך ימי השבעה ובהתוועדות, התקבלו החלטות טובות לעילוי נשמה.

מרת חנה ע"ה פיזם נולדה בשנת תש"א, בעיצום של ימי השואה הנוראים, באש��ובי שביבוקבינה, לאביה הרב ישראל יוסף הכהן הי"ד זינגר, ולאמה מרת שיינDEL ע"ה. בגיל שבע שנים התימטה מאביה הי"ד, בשעה שהגן על אביו בגוף, ובמהלך כל ימי המלחמה גידלה אותה אמה, מותך מסירות נפש עילאית. בניסים גלוים הצלicho להינצל מההוטפות ולעלות לאורה"ק.

kos tenehomim

מקרוב ולב עמוק נשור בה את ניחומינו הנכנים לתמים הנעלוה
ובעל מודות מסור ונthon לענני כי"ק אד"ש

шибועלה שי' פיזם

על פטירת אמו הרבנית הנכבדה וכו' חנה ע"ה

המקום ינחים אתכם בתוך שאר אבל ציון וירושלים, ויה"ר שזכות הפעולות הרבות שעשית למען בעל מושיות נפש, ימודך לך לקבל פני כי"ד"ש מה"מ בגאולה האמיתית והשלימה נאו ממש והקיצו ורנו
וכו' והיא בתוכם.

שניואר זלמן ומשפ' הרצל

דירה למכירה
בנהלת הר חב"ד שכקרית מלאכי
נא לכנות לבוץ לרנר

08-8585-610

חסידים . אין משפחה

- חכ"ד.
- למשפחה ר' לוי פרידמן, קראון הייטס – להולדת הבת.
 - למשפחה ר' דוד רוזן, צפת – להולדת הבת דבורה לאה; ולokaneים משפחת רוזן, ירושלים; ומשפחת ר' שלמה ולמן לבקיבך, מושיע בישיבת חסידי חב"ד צפת; מורת לבקיבך, טירת הכרמל.
 - למשפחה ר' שמואל רסקין, קראון הייטס – להולדת הבת.
 - למשפחה ר' יעקב שוווץ, מגדל העמק – להולדת הבת טרונהשרה; ולokaneים משפחת שורץ בני ברק; ומשפחת וייזר, וינה.
 - למשפחה ר' בנימין שפירא, קראון הייטס – להולדת הבת.

הגיעו למוצאות

- למשפחה גדי, פריז – להגעה הבן התי אהרוןamus.
- למשפחה כהן, מונטראיאל, קנדה – להגעה הבן התי חיים לוי יצחק למוצאות.
- למשפחה לוקשיין, קראון הייטס – להגעה הבן התי יהונתן למוצאות.
- למשפחה גולדשטיין, סידני, אוסטרליה – להגעה הבן התי יוסי למוצאות.
- למשפחה ביסטריצקי, צפת – להגעה הבן התי ישראל למוצאות; ולokaneים משפחת ר' יהודית ליב ביסטריצקי, ירושלים; ומשפחת ר' חיים מנחים טיכטל, ירושלים.
- למשפחה ר' שמואל משה מרקוביץ, בני ברק – להגעה הבן התי מרדכי אליעזר למוצאות.
- למשפחה ר' יוסף יצחק הלוי סגל, משפטע בישיבת חב"ד תוטיל מגדל העמק – להגעה הבן התי מרדכי למוצאות.

בא בקשרי שידוכין

- למשפחה אבטבול, עכו – לבוא הבן התי רפאל בקשרי שידוכין עב"ג יעל למשפחה פורת, בתם.
- למשפחה אפטר, באנוס אירס, אריגנטינה – לבוא הבן התי מנחם מענדלבסקי בקשרי השידוכין עב"ג רבקה למשפחת ר' שלום הכהן שפערלון, מאנסי ניו יורק.
- למשפחה ר' משה חזז, מנהל ישיבת חב"ד תוטיל לדוד-כפר חב"ד – לבוא הבן התי משה בקשרי שידוכין עב"ג אלישבע למשפחת אלבז, קרית גת; ולokaneים מרת חדד, ירושלים; ומרת אלה אמריתי, כפר חב"ד.
- למשפחה ר' יוסף יצחק פרידמן, כפר חב"ד – לבוא הבן התי יצחק פרידמן, כפר חב"ד, רוגרברג, נתניה; ומרת רינה לייכטער, משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ צפת.

יוסף הלוי בקשרי שידוכין עב"ג פיגא למשפחת ר' יגאל גולדבלום, כפר חב"ד, רוגרברג, נתניה; ומרת רינה לייכטער, משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ צפת.

נולדו למזל'

- למשפחה ר' אברהם זאב אושר, כפר חב"ד – להולדת הבן; ולokaneים משפחת ר' נח נחמן מאיר אושר, ירושלים; ומשפחת ר' אברהם הכהן שפינר, כפר חב"ד; משפחת ר' בן ציון רבר, ירושלים; ומשפחת ר' אלכסנדר שטיינפלד, קריית חיהים; ומשפחת ר' חיים הכהן שפינר, כפר חב"ד.
- למשפחה ר' ישעיה בוגץ, אילית – להולדת הבן.
- למשפחה הר' משה יהודה בלוי, רב יושבי הערבה – להולדת הבן; ולokaneים משפחת ר' עמרם בלוי, ירושלים; ומשפחת ר' שלום דובער הכהן כהן, נחלת הר חב"ד.
- למשפחה ר' גיא בן-אור, בית דגן – להולדת הבן.
- למשפחה ר' יהודה דהן, מונטריאול קנדה – להולדת הבן.
- למשפחה ר' אליעזר דרוו, קראון הייטס – להולדת הבן.
- למשפחה ר' משה הלוי הנבר, קראון הייטס – להולדת הבן.
- למשפחה ר' יעקב לנדאוי, קרית גת – להולדת הבן; ולokaneים משפחת ר' ישראל לנדאוי, בני ברק; ומרת אזומה, לד.
- למשפחה ר' חיים מעטו, נחלת הר חב"ד – להולדת הבן; ולokaneים משפחת ר' משה מעטו, נחלת הר חב"ד.
- למשפחה ר' ראמון עלברג, קראון הייטס – להולדת הבנים התאומים; ולokaneים משפחת ר' יעקב עלברג, קראון הייטס.
- למשפחה ר' שמואל פינק, לייצטרא, אנגליה – להולדת הבן.
- למשפחה ר' לוי סטאל, מונטריאול קנדה – להולדת הבן.
- למשפחה ר' זאב פינסון, נחלת הר חב"ד – להולדת הבן; ולokaneים משפחת ר' תנוכות פינסון, כפר חב"ד; ומרת פינסון, כפר חב"ד; ומשפחת ר' שמואל חיים פרנקל, נחלת הר חב"ד.
- למשפחה ר' יהודה קוגר, פיטסבורג, פנסילבניה – להולדת הבן.
- למשפחה ר' יהודה ליב רוגרברג, צפת – להולדת הבן; ולokaneים משפחת ר' שעמון רוגרברג, נתניה; ומרת רינה לייכטער, משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ צפת.
- למשפחה ר' שמעון הכהן ריבקין, כפר חב"ד – להולדת הבן;

משפחה ר' שלמה מידנציק, יור' אנג'ו'ה באראה'ק, כפר חב"ד.

- למשפחה ר' אברהם קריטי, ברכלון – נשואו הבן התי חיים שלום עב"ג חייה לאה למשפחה ר' עובדיה זגד, כפר חב"ד; ולזכיניהם משפחת ר' לייאן טמבר, ניו יורק; ומשפחה ר' אהרון כמרי, כפר חב"ד.
- למשפחה רוזנטל – נשואו הבן התי חיים עב"ג תמר למשפחotta גורקוב, מלבורן.
- למשפחה ר' ברעל וטובסקי, כפר חב"ד – נשואו הבן התי יצחק עב"ג רות למשפחotta פרלטה, צפת (הונגטניה).
- למשפחה ר' יוסף שפטור, קראון הייטס – נשואו הבן התי אברהם עב"ג רבקה למשפחה ר' זלמן דיטש, קראון הייטס; ולזכיניהם משפחת ר' צבי שכטר, כפר חב"ד; הרבנית מרגלית, קראון הייטס. משפחת ר' דוד הלוי איידלמן, שכיר ב"ק אדי"ש מה"מ מנהטן, ניו יורק; ולזכיניהם תמיימים ספרינגפילד.

- למשפחה ר' אברהם משה גולדברג, צפת – נשואו הבן התי נחמן צבי יונה עב"ג רחל למשפחה ר' שמעיה אברהם שניזר, פילדלפיה.
- למשפחה גרובר, באר שבע – נשואו הבן התי הלל עב"ג ריטה למשפחה ר' אריה הכהן פרימן, לנדוון.
- למשפחה דניאל, הוד השרון – נשואו הבן התי יוסף עב"ג שרה מושיא למשפחה ר' אשר דישטייני, צפת.
- למשפחה ליפסקר, קראון הייטס – נשואו הבן התי יהודה עב"ג פייה למשפחה ר' שלמה קוגל, שליח ב"ק אדי"ש מה"מ מנהטן, ניו יורק; ולזכיניהם משפחotta קוגל, קראון הייטס; משפחת ר' שלום דובער דרייזן, קראון הייטס.
- למשפחה ר' פינחס קארוף, משכיע ביישוב האחיי תורה, קראון הייטס – נשואו הבן התי פתיחה עב"ג דבורה לאה למשפחה בלוטנר, ווסטסטער.
- למשפחה ר' משה קוסוביץ, שליח ב"ק אדי"ש מה"מ מיניסוטה – נשואו הבן התי יצחק עב"ג חנה למשפחה ליטלינג, מונסן, ניו יורק.
- למשפחה ר' מנחם הכהן קלינמן, באר שבע – נשואו הבן התי יצחק מאיר עב"ג אדרת למשפחה ר' אילן קייזר, בני ברק; ולזכיניהם אוסטרליה – נשואו הבן התי דוד עב"ג רחל למשפחה ר' אברהם בן-שמעון, מונטריאול.

- יוסף ביזער, כפר חב"ד.
- למשפחה פופיבקר, מלבורו, ניו גירסי – לבוא הבן התי אלכסנדר בקשרי השידוכים עב"ג שרה למשפחה גמוון, איטליה.

הximo בית בישראל – בית חב"ד

- למשפחה ר' יעקב ישראלי הלו איזלמן, שליח ב"ק אדי"ש מה"מ ספרינגפילד – נשואו התי אהרן ליב עב"ג חייה שרה למשפחה ר' חיים אליהו ווילנסקי, קראון הייטס. ולזכיניהם משפחotta ר' דוד הלוי איידלמן, שליח ב"ק אדי"ש מה"מ מנהטן, ניו יורק; ולשכניהם שליח ב"ק אדי"ש מה"מ, רב ישיבת אחוי תמיימים ספרינגפילד. משפחotta הרוב שלום וילאנסקי, קראון הייטס. משפחotta ר' שלום מענדל סימפסון, שכיר ב"ק אדי"ש מה"מ, רב בבריטיון ביתיש, מנהל המל"ח קופת רבניו.
- למשפחה ר' אהרן אטאל, פריז – נשואו הבן התי יוסף יצחק שלמה עב"ג אורלי למשפחה אנקרי, צרפת.
- למשפחה ר' עוז אטאל, צרפת – נשואו הבן התי יהושע רפאל עב"ג שמחה למשפחה ר' מרדי' בלעיש, פריז.
- למשפחה ר' מרדי' גוטניך, מלבורן, – נשואו הבן התי דוד עב"ג רחל אוסטרליה – נשואו הבן התי יצחק מאיר עב"ג אדרת למשפחה ר' אברהם בן-שמעון, מונטריאול.

Keter Van Service

Airport taxi at reasonable price

אפשרות לאיסוף משדה תעופה

JFK -
LGA -
NEWARK - **25\$**
לה גווארדייה -
נאראק - **55\$**

airports pick ups; and light moving

כתר שירות הסעות

וואן מוזל לשדה התעופה

נהג מאן"ש

(718) 753-4054

The Company You Keep®
www.newyorklife.com

אורן פופר
Agent סוכן

420 Lexington Avenue, New York, NY 10170 • Telephone: (646) 227-8678, Fax (646) 514-1901, Cell: (718) 755-9888

Custom tailoring

Of financial solutions